19 - 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019 · ΤΕΥΧΟΣ 715 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

No 1 FREE PRESS ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (στοιχεία Focus Bari 2019)

Μερικές ιστορίες ακόμα, κύριε Έρικ Μπάρτον;

Του **Στέφανου Τσιτσόπουλου**

20 πράγματα που αγαπάμε στα Νότια Προάστια

Της **Νικολέττας Σταμάτη**

Ο SOULNEK από το Α ως το Ω

Του **Δημήτρη Αθανασιάδη**

Επιστροφή στην Κυψέλη!

Του **Στέφανου Τσιτσόπουλου**

Όταν έφυγε ο Ζακ

Συνέντευξη με το Jason - Αντιγόνη Δούση ένα χρόνο μετά τον θάνατο του Ζακ

Της **Αγγελικής Σπανού**

INO: Η τοιχογραφία της σεζόν είναι έτοιμη

Της **Τάνιας Δελή**

Ο Γιώργης Γερόλυμπος επιστρέφει στο νερό

Συνέντευξη στον **Στέφανο Τσιτσόπουλο**

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Πιτσιρικάς γύρω στα 12, μιλάει με τρεις φίλους του:

«Καλά. Μάζευα λεφτά όλο τον χειμώνα. Πάμε να τα φάμε πιτόγυρα!»

(Πλατεία Βαρνάβα, Παγκράτι, Σάββατο απόγευμα. Αύγουστος στην Αθήνα)

παμπάς με γιο γύρω στα δυ μισί προσπαθεί να τον πείσει να μπούνε στη θάλασσα. Το μικρ δεν θέλει με τίποτα και φωνάζει:

«Όχιιιι! Ζεν σέλωωωωω! Είναι μεγάλνννννν!»

(Παραλία Σχοινιά. Αύγουστος στην Αθήνα)

«Μαμά, ο πωπός μου κουνιέται. Μάλλον θα ξεκινήσουμε».

(Μικρή με τη μητέρα της, καθισμένες στο φέρι μποτ Ρίο-Αντίρριο, Αύγουστος, απόγευμα)

«Ωραία η Αθήνα άδεια αλλά αυτές τις μέρες παίρνουν κάτι παππούδια το αυτοκίνητο και τρέχουν, είναι πολύ επικίνδυνοι!»

(Συζήτηση μέσα στο τρόλεϊ. Δευτέρα πρωί, κέντρο Αθήνας, Αύγουστος)

«Ρε φίλε, εγώ πάντως όταν νυστάζω, ποτέ δεν μου έρχεται όρεξη να κοιμηθώ».

(Μπαρουτοκαπνισμένη συζήτηση σε παρέα ξάπλα στην άμμο, νύχτα καλοκαιριού, Αύγουστος)

Διάλογος σε γραφείο:

-Βασίλη, ξέρεις από προγραμματισμό;
-Ναι. Σε ποια γλώσσα;
-Στη δική μας.

(Κέντρο Αθήνας, μεσημέρι Παρασκευής)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

ATHENS VOICE RADIO 102.5

24 ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Η μαύρη γάτα του Πάβλου Χαμπίδη

Η ιστορία με τα ζωγραφισμένα ΚΑΦΑΟ δεν είναι πάντα επιτυχημένη αλλά αυτό εδώ είναι εξαίρεση. Το γατί που δραπετεύει από τα κάγκελα είναι ένα γνωστό έργο του μεγάλου υδατογράφου μας Πάβλου Χαμπίδη (το είχαμε κάνει εξώφυλλο τον Σεπτέμβρη του 2016) και που τώρα είχε την καλοσύνη να το επαναλάβει σ' ένα ΚΑΦΑΟ της οδού Μητροπόλεως με εξαιρετικό τρόπο. Τόσο ωραία εικόνα, τόσο τρυφερή σκηνή.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
Έχει γίνει ο πιο ζωντανός και μοντέρνος δρόμος της Αθήνας. Ό,τι ωραίο εκεί διαλέγει να ανοίξει.

ΤΑΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ
Η σκηνή της πορνοταινίας στη «Γλυκιά συμμορία» ήταν ίσως η πιο αστεία που έχει γυριστεί στο ελληνικό σινεμά.

ΑΙΓΙΝΑ
Αν μια μέρα τα νεύρα σου χτυπήσουν τιλτ, κατέβα στον Πειραιά και πάρε το πρώτο καραβάκι για την Αίγινα. Δεν υπάρχει καλύτερο πρεμιστικό από το να βρεθείς μια καθημερινή στο λιμανάκι της για ένα καφεδάκι. Μετά πάρε το επόμενο πλοίο και γύρισε. Όλο αυτό θα σου στοιχίσει 15 ευρώ, κάτι λιγότερο δηλαδή από ένα κουτί πρεμιστικά.

ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΑ
ΓΑΜΑΤΑ (ο τόνος δικός σας).

ΝΤΕΛΙΒΙΡΙ ΜΕ ΠΑΤΙΝΙ
Εμφανίστηκε στη Λεωφόρο Κηφισίας. Σε 5 λεπτά στην πόρτα σας.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ
-Με πήραν για διαφήμιση σε γυμναστήριο.
-Αλήθεια; Και τι θα κάνεις;
-Το πριν.

ΛΑΘΡΑΙΑ ΤΣΙΓΑΡΑ
Καταλαβαίνετε βέβαια αυτά που αγοράζετε πάμφθηνα τι έχουν μέσα και πώς μπορεί να είναι φτιαγμένα, ε;

MUNDOBASKET
Μείναμε με το κομφετί στο χέρι.

ADULTS IN THE ROOM
Εσείς θα πάτε στην πρεμιέρα ή θα περιμένετε να το κατεβάσετε στα κορεάτικα;

ΕΛΕΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ
Και τι θα την κάνουμε τώρα την Barbie βιοαστροναυπηγό, κυρία Ελένη μας;

ΟΙ ΦΟΛΕΣ ΣΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ
Τι έχουν πάθει ξαφνικά όλοι οι άρρωστοι ανά την επικράτεια;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΑΓΚΑΣ
Ακόμα και η Μαντόνα χόρτασε τη δόξα. Ο Λιάγκας θέλει κι άλλη.

ΑΘΗΝΑ • ID

ΓΙΟΥΛΙΚΑ ΣΚΑΦΙΔΑ

Επιμέλεια: **Γιώργος Δημητρακόπουλος**

Πώς βρέθηκες στην Αθήνα; Ήρθα το 2000 από την Καλαμάτα για να σπουδάσω ηθοποιός.
Η πρώτη σου δουλειά; Το 2003 στα «Παιδιά της Νιόβης» του Κώστα Κουτσομύτη, που ήταν και ο δάσκαλός μου.
Το πρώτο σου σπίτι; Έμεινα μαζί με μία γάτα σε ένα δικό μας σπίτι στο Χαλάνδρι με κήπο.
Πού ζεις τώρα; Μετά από μια επταετία στο Γκάζι, τώρα μένω στον Βοτανικό, γιατί τα φώτα έκλειναν από νωρίς στο Χαλάνδρι και μου έλειπε τότε η τρέλα του κέντρου. Τώρα η αλήθεια είναι ότι νοσταλγώ την ησυχία στο Χαλάνδρι.
Πού αλλού θα ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Θα ζούσα πολύ άνετα στην Καλαμάτα.
Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες, αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Θα φώτιζα την πόλη.
Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην Αθήνα; Η Αθήνα δεν είναι όμορφη πόλη. Είναι όπως ερωτευόμαστε άσχημους ανθρώπους και λέμε «έχει κάτι». Μου αρέσει να βλέπω την Ακρόπολη από διαφορετικά σημεία. Με γοητεύει η ιστορία της. Και οι άνθρωποί της. Όταν είσαι σε καλή διάθεση αυτή η τρέλα είναι δημιουργική.
Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα την έκαναν λίγο ομορφότερη; Να ήταν πιο καθαρή. Οι άνθρωποι να ήταν λίγο πιο υπομονετικοί. Να ήταν πιο φωτεινή.
Αγαπημένος αθηναϊκός ήχος; Ο ήχος των τρένων στις γραμμές της Κωνσταντινουπόλεως.
Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο; Είμαι της γενιάς του «Βασανίζομαι», αλλά δεν ξέρω αν είναι το καλύτερο.
Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο; Η παρουσία του το καλοκαίρι στην πόλη, χωρίς να την απαρνείται με τη πρώτη ευκαιρία, και ο σεβασμός του σε αυτήν σε καθημερινή βάση.
Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Ότι ο ανεξέλεγκτος θυμός είναι σε μια λεπτή κλωστή για να καταστρέψει ό,τι όμορφο έχει αυτή η πόλη.
Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο; Το Basegrill στο Περιστέρι.
Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Κυκλοθυμικοί.
Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Υπομονετικοί.
Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Με πεζοδρομημένο το ιστορικό κέντρο. Με τους πολίτες της υπάκουους στους οδικούς κανόνες. Πολύ πιο καθαρή. Και ιδανικά με λιγότερα αυτοκίνητα.
Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Ο Δημήτρης Μαυρίκιος γιατί ζει στην πλατεία Εξαρχείων και είναι ο αγαπημένος μου σκηνοθέτης.
Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει; «Οι ήσυχες μέρες του Αυγούστου» του Παντελή Βούλγαρη.
Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο, ποιο θα ήταν αυτό; Η Μελίνα Μερκούρη.
Μια συναυλία στην Αθήνα που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Η PJ Harvey στο Θέατρο Badminton το 2008.
Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της πόλης; Η Ελένη Καραϊνδρου.
Ποιος είναι ο αγαπημένος σου δρόμος; Η Βασιλίσσης Σοφίας τα Χριστούγεννα που είναι στολισμένη, τα πρωινά η Πατησίων για τη θέα στην Ακρόπολη και για περπάτημα η Θεσσαλονίκης που ενώνει τα Πετράλωνα με το Θησείο.

Η Γ.Σ. είναι ηθοποιός. Πρωταγωνιστεί στο έργο «Απόψε αυτοσχεδιάζουμε» σε σκηνοθεσία Δημήτρη Μαυρίκιου που ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων από 18/9 στην Κεντρική Σκηνή του Εθνικού (Τετ.-Κυρ.)

Ηλιούπολη

Μικρές urban ιστορίες στο μετρό της Αθήνας

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

Δεν έχω διάθεση σήμερα, για τίποτα. Υπάρχουν και αυτές οι μέρες. Γι' αυτό και η τσάντα μου είναι γεμάτη: βιβλίο, τετράδιο, περιοδικό, λίγο τσουρέκι, κάτι μπισκότα, και πολλές τσίχλες. Δεν ξέρω τι απ' όλα θα χρειαστώ. Τα ακουστικά είναι ήδη στ' αυτιά μου αλλά δεν ακούω τίποτα· κανένα από τα εκατοντάδες χιλιοακουσμένα τραγούδια που ζούπηξα στο κινητό μου. Είναι το mood του πεινάω αλλά δεν θέλω να φάω τίποτα, και της ασφυκτικά γεμάτης ντουλάπας όταν δεν έχεις τίποτα να φορέσεις. Τα γνωστά γυναικεία παράδοξα. Τι έχεις; Τίποτα. Το αστείο είναι ότι όντως μπορεί να μην έχουμε τίποτα.

Μπαίνω σ' ένα σχετικά άδειο βαγόνι και κάθομαι δίπλα σε μια κοπέλα, η οποία έχει απέναντί της ένα παλικάρι. Φοράνε και οι δύο ακουστικά. Το βλέμμα τους πηγαίνει από το κινητό στο παράθυρο, και πίσω. Γιατί άραγε υπάρχουν παράθυρα στο μετρό; Για λόγους ασφαλείας; Για να βλέπουμε τους άλλους στις στάσεις; Για να ξέρεις πού να βγεις; Το μόνο μέρος που μπορώ να σκεφτώ που δεν έχει παράθυρα (ούτε ρολόγια) είναι τα καζίνο. Κάπως πρέπει να αφανίσουν τον χρόνο εκεί. Μέχρι και οι φυλακές έχουν, με εξαίρεση τα κελιά απομόνωσης, εκεί όπου οι άνθρωποι τρελαίνονται.

Τι είναι το κινητό εάν όχι ένα παράθυρο; Πριν κάποιες δεκαετίες η εικόνα του μέλλοντος μας ήθελε στα ουράνια, να αιωρούμαστε σε ιπτάμενα αυτοκίνητα· η πραγματικότητα όμως μας βρήκε επίγεια, με σκυμμένο το κεφάλι, να κοιτάμε αέναα ένα μικρό φωτεινό παράθυρο που προστάζουμε να μας δείχνει πάντα μια πραγματικότητα διαφορετική από τη δική μας. Δεν μας νοιάζει πολύ πώς θα είναι αυτή, αρκεί να είναι αλλιώς.

Μια στο τόσο κοιτάζονται. Εκείνος κρατά τη ματιά του πάντα λίγα δευτερόλεπτα παραπάνω επάνω της. Εκείνη όμως πάντα κοιτά πρώτη. Νιώθω την ανάγκη να τη σκουντήσω και να της πω «μίλα!». Πες κάτι πριν φύγει και δεν τον ξαναδείς ποτέ. Πες του πώς σε λένε, πως σήμερα είναι μια ακόμα μέρα που πηγαίνεις σε μια δουλειά που δεν αγαπάς, όπου συναναστρέφεσαι με ανθρώπους που δεν συμπαθείς, και που βαρέθηκες να τους ακούς να γκρινιάζουν για τη ζωή τους χωρίς να κάνουν τίποτα για να την αλλάξουν. Πες του πως θες να φύγεις αλλά φοβάσαι οτιδήποτε δεν είναι γνώριμο.

Στην πραγματικότητα όμως δεν είναι καν αυτό, έτσι δεν είναι; Στην πραγματικότητα δεν ξέρεις τι θα σε έκανε χαρούμενη, γιατί έχεις δοκιμάσει τόσο λίγα πράγματα στη ζωή σου. Η ρουτίνα είναι μεγάλο ναρκωτικό. Η αγαπημένη φράση της μητέρας μου πάντα ήταν το «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού». Άργησα να καταλάβω τι ακριβώς σήμαινε και τι εκτάσεις μπορούσε να πάρει. Όλα τα μαθήματα πονάνε. Μόνο έτσι θυμόμαστε. Πες του ότι για τον ίδιο λόγο φοβάσαι να χωρίσεις. Το οικείο προσφέρει μια ψευδή αίσθηση ασφάλειας, μια νωχελικότητα προς τη ζωή και, ενίοτε, μια αχαριστία.

Τι είναι το κινητό εάν όχι ένα παράθυρο; Πριν κάποιες δεκαετίες η εικόνα του μέλλοντος μας ήθελε στα ουράνια, να αιωρούμαστε σε ιπτάμενα αυτοκίνητα, η πραγματικότητα όμως μας βρήκε επίγεια, με σκυμμένο το κεφάλι, να κοιτάμε αέναα πάντα μια πραγματικότητα διαφορετική από τη δική μας.

Και εσύ... εσύ πες της ότι φοβάσαι να μιλήσεις γιατί όσες φορές το έκανες βρήκες μπροστά σου έναν τοίχο. Πες της ότι άλλα ονειρεύτηκες και άλλα συνάντησες. Ότι δεν ακούς μουσική στα ακουστικά σου, αλλά βιβλία. Ότι περίμενες ότι σε αυτή την ηλικία θα δούλευες για να ζεις, και όχι το αντίθετο. Ότι δεν δουλεύεις μόνο για σένα. Πες της ότι δεν σε πειράζει όμως, αρκεί να βρεις κάποιον να τα μοιραστείς, έστω και αυτά τα λίγα. Τέλος, πες της ότι ακόμα και σήμερα, ακόμα και τώρα, η επιλογή να πράξει αλλιώς, να αλλάξει ακόμα και κάτι μικρό, παραμένει στα χέρια της. Όπως και στα δικά σου. Και αν δεν τα καταφέρει σήμερα, δεν πειράζει, μπορεί να προσπαθήσει ξανά αύριο.

Αρκεί να μην πιστέψει ότι τίποτα δεν αλλάζει, γιατί δεν είναι αλήθεια. Τίποτα δεν αλλάζει μόνο του. Τίποτα δεν έρχεται απλά επειδή το θελήσαμε. Αυτό είναι θέσφατο. Ξεκίνα όμως από την αρχή, με το όνομά σου ίσως. Και εάν ντρέπεσαι, άσε με να σε βοηθήσω εγώ. «Της αρέσουν πολύ οι Bon Iver» του λέω πριν κατέβω, «είναι ένα indie folk συγκρότημα από την Αμερική». ●

Λαυρέντη, λίγο ακόμα...

Για πολλά χρόνια ο **Λαυρέντης Μαχαιρίτσας** ήτανε για μένα ο άντρας της αγαπημένης φίλης μου και ο μπαμπάς της αγαπημένης μου πιτσιρίκας

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Φωτό: ΝΙΚΟΣ ΒΗΧΟΣ / INTIME NEWS

Το σοκ που πάθαμε όλοι με τον θάνατό του είναι απίστευτο. Εκτός από μπαμπάς και άντρας, σπουδαίος μουσικός, τεράστια φωνή και καθηλωτική σκηνική παρουσία, μεγάλος συνθέτης, καταπληκτικός τραγουδοποιός... και, δείχνει πολύ περίεργο γραμμένο όλο αυτό: ήτανε πράγματι σπουδαίος από όλες τις απόψεις. Τα ήξερα όλα αυτά, τα εισέπραττα κι από τον κόσμο (ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι τα αγνοούσα). Άκουγα τα τραγούδια του και χειροκροτούσα, όπως όλος ο κόσμος. Ήμουν «κοινό», θέλω να πω, ως προς τον καλλιτέχνη Λαυρέντη.

Αλλά είχε χιούμορ, και βάθος (πάνω και κάτω από τη σκηνή), ένα διαφορετικό χιούμορ και βάθος. Μαύρα, και τα δύο. Αν και γελούσε εύκολα, για άνθρωπο που είχε περάσει τραγωδίες στο μη περαιτέρω. Θυμάμαι περιόδους που δεν γελούσε, κι έπειτα, όσο μεγάλωνε η Μαρία Κλάρα, περιόδους που γελούσε βροντερά: στα πάρτι των γενεθλίων της, συνήθως στο «Μετρό», με εκατό μουσικούς/συνεργάτες και τα παιδιά τους. Με φίλους και συνεργάτες, εκατό και πάλι – τον αγαπούσανε όλοι οι καλλιτέχνες, μουσικοί και τεχνικοί, ήτανε πολύ γενναιόδωρος μουσικός, δεν είχε κόμπλεξ σαν καλλιτέχνης, δεν είχε απωθημένα, δεν ήταν ανταγωνιστικός με κανέναν. Ήτανε πονόψυχος, ή μάλλον ψυχοπονιάρης – τον άγγιζαν όλες οι λυπητερές ιστορίες, όχι μόνο των δικών του, και των διπλανών ή μακρινών του. Είχε την ικανότητα να συμπάσχει, με ειλικρίνεια και αληθινό συναίσθημα. Δεν ξέρω τι γινότανε μέσα του, αλλά έδειχνε πως τις απολάμβανε τις συναυλίες, και τα λάιβ στα μαγαζιά, του άρεζαν οι παρέες των μουσικών, είχε την ικανότητα να χάνεται «στη στιγμή μέσα», λες και οι προσωπικές τραγωδίες ανασηκώνονται στις άκρες κι αφήνουν το τραγούδι να βγει στη φόρα... και το τραγούδι, το κάθε ένα από τα τραγούδια του Λαυρέντη, από τους «Τερμίτες» μέχρι σήμερα, όλα τα τραγούδια του έχουνε κάτι να πούνε. Κάτι σημαντικό και μεγαλειώδες, που το λένε με σεμνό τρόπο.

Ο Μάνος Ελευθερίου κάποτε μου είπε «Ο Λαυρέντης δεν ξέρει πόσο σπουδαίος συνθέτης είναι», κι αμέσως το διόρθωσε, «Λάθος στο είπα, ο Λαυρέντης δεν δίνει δεκάρα για το πόσο σπουδαίος συνθέτης είναι». Αυτό, από έναν πολύ-πολύ σπουδαίο ποιητή και στιχουργό που έδειχνε την ντάνα με τους στίχους του στο σκαμπό κι έλεγε, «Κάτι σαχλαμάρες που έγραψα είναι, βάλ' τα στην άκρη να καθίσεις».

Ο Λαυρέντης ήταν σπουδαίος συνθέτης, αλήθεια, θα το γράψει όλος ο κόσμος τώρα, θα ξεσκονιστούν τα τραγούδια του, θα μελετηθεί η δισκογραφία του, και καλά θα κάνει. Θα βγει ο δίσκος με τις κρυφές επιτυχίες, που μας είπε ο Νίκος Πορτοκάλογλου ότι ετοιμάζανε. Θα αναλύσουν τη (σπουδαία, λέμε) δουλειά του μέσα στις δεκαετίες οι ειδικοί. Θα παίζουν τα ραδιόφωνα τα τραγούδια του. Θα κλαίω μέσα στα ταξί όταν τον ακούω. Ήταν μοναδική φωνή, δυνατή με ευαισθησία (στο βάθος, και πάλι), με μελαγχολία αλλά και με μια χροιά Πίστης-Αγάπης-Ελπίδας, και Σοφίας, λίγο, ελάχιστα λυπημένης, με κάτι που σε έπιανε από τον λαιμό και σε συγκινούσε χωρίς να το καταλάβεις. Δεν είχες διάθεση ούτε πρόθεση να συγκινηθείς. Κι ο ίδιος, δεν είχε διάθεση ούτε πρόθεση να σε συγκινήσει. Αλλά ένιωθες, ως κοινό, ότι η απρογραμμάτιστη συγκίνηση ήτανε όχι μόνον ειλικρινής, ήταν και αμοιβαία...

Μου φάνηκε τόσο άδειο το σπίτι της οικογένειας, χωρίς τη φασαρία του Λαυρέντη. Την παρουσία, το γέλιο, τη φωνή-καμπάνα, τη φωνή-Λαυρέντη. Μου φαίνεται άλλο τόσο άδειο και το τραγούδι χωρίς αυτόν.

Σε μένα και άλλους δέκα εκατομμύρια Έλληνες. A

ΠΟΛΥ ΣΚΛΗΡΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ WiFi

Ο τρόπος να έχεις δωρεάν WiFi, άλλαξε!

COSMOTE WiFi

Τώρα με την **COSMOTE** έχεις πρόσβαση στο **μεγαλύτερο δίκτυο WiFi της Ελλάδας,** με **1.000.000 δωρεάν WiFi spots.**

Συνδέσου **αυτόματα από το κινητό σου** και απόλαυσε ασφαλές και αξιόπιστο WiFi, **χωρίς να ζητήσεις το password ποτέ ξανά!**

Κατέβασε τώρα το **COSMOTE Best Connect App**

Ισχύει για πελάτες COSMOTE DOUBLE PLAY με σύνδεση κινητής COSMOTE.

COSMOTE

Ένας κόσμος, καλύτερος για όλους.

ΟΤΕ ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Η ψυχολογική πλευρά του μαθήματος της ιστορίας

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Το 1981 ο Μαρκ Φερρό περιέγραφε στο βιβλιαράκι «Πώς αφηγούνται την ιστορία στα παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο» πώς τα σχολικά εγχειρίδια σε διαφορετικές χώρες παρουσίαζαν με διαφορετικό, συχνά με εντελώς ανάποδο τρόπο, το ίδιο ιστορικό γεγονός. Είναι προφανές ότι το τουρκικό σχολικό βιβλίο της ιστορίας δεν παρουσιάζει την άλωση της Κωνσταντινούπολης όπως την παρουσιάζει το ελληνικό• κι ότι ο ρωσοϊαπωνικός πόλεμος αναφέρεται από διαφορετική σκοπιά στα ρωσικά και ιαπωνικά βιβλία αντιστοίχως – υπάρχουν ωστόσο λιγότερο προφανή παραδείγματα μερικά από τα οποία δεν θα μπορούσε να τα περιλαμβάνει το βιβλίο του Φερρό.

Τα πολωνικά και τα γεωργιανά σχολικά βιβλία χαρακτηρίζουν την περίοδο του υπαρκτού σοσιαλισμού «ρωσική κατοχή», ενώ τα γαλλικά αναλύουν την αποικιοκρατία με τα μάτια του σήμερα: Κάτω εμείς οι κακοί Γάλλοι που πιλατεύουμε τον κόσμο! Στα δε αμερικανικά βιβλία γίνεται κυριολεκτικά μύλος, κυρίως διότι οι σχετικές αποφάσεις λαμβάνονται στα σχολικά συμβούλια των πολιτειών: έτσι, όπως εκτυλίσσεται διαμάχη προκειμένου τα παιδιά να διδάσκονται βιολογία και όχι θεολογία, εκτυλίσσεται διαμάχη προκειμένου να διδάσκονται ότι ο αμερικανικός Νότος είχε άδικο στον Πόλεμο της Απόσχισης – άδικο υπό την έννοια ότι οι αξίες των νότιων πολιτειών εμπόδιζαν την οικονομική ανάπτυξη και τη δημοκρατία. Το αποτέλεσμα είναι μερικές πολιτείες να στριμώχνουν στο αμερικανικό πάνθεο τον Λίνκολν δίπλα στον Μπέρμπριτζ (σφαγέα με την πλευρά των Βορείων) και τον Ρ. Ε. Λη (σφαγέα με την πλευρά των Νοτίων). Αν προσθέσουμε και μερικά ακόμα αμφιλεγόμενα θεματάκια, όπως η κατάκτηση της Δύσης χωρίς νόμους, οι πόλεμοι με τους Ινδιάνους και η ιστορία του ρατσισμού, το πράγμα μπερδεύεται τόσο ώστε τα αμερικανάκια αποφασίζουν να μη μάθουν τίποτα απολύτως.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΔΑΞΟΥΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΠΟΙΑ ΤΑΞΗ ΜΕΣΑ ΜΑΣ, ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΨΥΧΙΚΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ: ΝΗΦΑΛΙΟΤΗΤΑ, ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ, ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ· ΚΙ ΕΝΑ ΒΛΕΜΜΑ ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ, ΣΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ

Τι κάνουμε λάθος στο μάθημα της ιστορίας; Νομίζω πως επαναλαμβάνουμε τα λάθη που κάνουμε γενικότερα στη ζωή μας· την «κακή» ή νοσηρή συμπεριφορά με όλα μας τα ελαττώματα και τις αντιφάσεις. Όπως το ότι είμαστε υπερβολικά υπερήφανοι για τα πεπραγμένα και την ταυτότητά μας (Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;) και παραλλήλως το ότι βολευόμαστε στη θέση του θύματος (Εγώ ο έρμος, όλες οι συμφορές σ' εμένα συμβαίνουν). Αυτά τα δύο άκρα απαντούν με διαφορετική ένταση στην κάθε χώρα: ακόμα και οι ΗΠΑ που εμφανίζουν το πρώτο χαρακτηριστικό σε υστερικό βαθμό, από το 2001 βρήκαν την ευκαιρία να παίξουν το θύμα. Η στάση αυτή έχει περάσει στη διδαχή της ιστορίας στο αμερικανικό σχολείο: Μα, γιατί μας μισούν; Γιατί δεν βλέπουν πόσο καταπληκτικοί είμαστε; Άλλοι λαοί, εθνότητες και φυλές –οι Αρμένιοι, οι Πόντιοι, οι Μαύροι, οι Ινδιάνοι– έχουν τόσο επικεντρωθεί στα δεινά που υπέστησαν κάποτε ώστε μοιάζουν να χρειάζονται ομαδική ψυχοθεραπεία. Βρίσκονται σε διαρκή κατάσταση τραυματικού πένθους, όπως περίπου τα πολύ νευρωτικά και ευπαθή άτομα που δεν μπορούν να ξεχάσουν και να ξεπεράσουν παλιές απώλειες και ταπεινώσεις.

Σε τούτο νομίζω ότι εμείς οι Έλληνες είμαστε οριακή περίπτωση: καλλιεργούμε παράδοξη νοσταλγία μαζί με πόνο ενός παρελθόντος που παραείναι μακρινό. Και, για να είμαστε έντιμοι έναντι της ιστορίας μας, δεν παρέχει καμιά ιστορική συνέχεια: αποτελούμε, όπως πολλά έθνη, για να μην πω όπως όλα τα έθνη, μια τεχνητή οντότητα. Παρ' όλ' αυτά, το μάθημα της ιστορίας δεν είναι μάθημα αλήθειας: είναι μια αφήγηση. Ο Φερρό στο βιβλίο του διάλεξε τη σωστή λέξη: πώς «αφηγούνται» την ιστορία στα παιδιά. Τι νομίζω ότι πρέπει να περιέχει αυτή η αφήγηση: κατ' αρχάς, ενδιαφέρον• αν μια αφήγηση δεν είναι συναρπαστική το ρίχνουμε όλοι στον ύπνο• μαθητές και καθηγητές μαζί – εξάλλου, οι καθηγητές της ιστορίας δεν είχαν ποτέ τη φήμη του καλού αφηγητή μολονότι η δυνατότητα συγκέντρωσης των παιδιών είναι πολύ περιορισμένη. Εξαιρέσεις υπάρχουν ένθεν και ένθεν.

Δεύτερον, πρέπει να περιέχει γέλια· παραξενιές· κουτσομπολιό: «Και τι έκανε μετά ο Μέγας Ναπολέοντας... Και του λέει ο Μασσενά –ο στρατάρχης, ε;– και τι του απαντάει;... Και μπουκάρει στο επιτελείο ο... » Όχι δάκρυα και αχ βαχ· όχι αίμα, νεκρούς και καταστροφές. Αλλά επειδή κι αυτά είναι συστατικά της ζωής μας, ας έχουν τουλάχιστον χάπι εντ: να πώς τα πράγματα διορθώθηκαν, να πώς επιζήσαμε κι όλα πήγαν καλούτσικα. «Ο τρελο-Ναπολέοντας συμμαζεύτηκε, υπέστη το Βατερλό του και... Όσο για την κυρία Ιωσηφίνα δεν έζησε για να δει την Παλινόρθωση των Βουρβόνων που θα τη σκότωνε έτσι κι αλλιώς... Στο μεταξύ, εκείνες τις μέρες στην Ελλάδα...»

Το τρίτο στοιχείο είναι η κριτική θεώρηση των γεγονότων χωρίς τον Κακό Λύκο που έφαγε την Κοκκινοσκουφίτσα· κυρίως, μ' ένα είδος Κοντορεβιθούλη που τσούκου-τσούκου βρίσκει τον δρόμο του. Τα παιδιά, ακόμα κι όταν παριστάνουν τους μεγάλους, δυστυχούν μπροστά στη σκηνοθεσία ενός κόσμου όπου όλα είναι δύσκολα ή και φρικιαστικά ακόμα– ούτε χάβουν εύκολα ασπρόμαυρες παραμυθίες: σηκώνουν το ένα φρύδι και τότε το παιχνίδι μέσα στην τάξη είναι χαμένο. Τέλος, μια καλή αφήγηση με πολλά χρώματα διευκολύνεται από τη διεπιστημονικότητα: τη σύνδεση με τη γεωγραφία, τη βιολογία, την ανθρωπολογία. Κυρίως διευκολύνεται από ένα αίσθημα ελευθερίας, όχι από τη συμπλεγματική αλαζονεία του εθνικισμού, ούτε από την αυτοαπέχθεια που προπαγανδίζουν ορισμένοι κύκλοι στις δυτικές χώρες. Για να διδάξουμε ιστορία, χρειάζεται να έχουμε κάποια τάξη μέσα μας, μια μορφή ψυχικής γαλήνης: νηφαλιότητα, ψυχραιμία, αισιοδοξία· κι ένα βλέμμα επιείκειας πάνω στον άνθρωπο, στα παθήματά του και στο μεγαλείο του. Α

Του ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

Η ζωή σου ως ορυχείο

Στα ευρωπαϊκά και στα αμερικανικά αεροδρόμια υπάρχουν εδώ και καιρό συστήματα ελέγχου διαβατηρίων και αναγνώρισης προσώπου. Το μηχάνημα ελέγχει την αυθεντικότητα του διαβατηρίου και ταυτοχρόνως συγκρίνει τη φωτογραφία με τα δεδομένα που επεξεργάζεται η φωτογραφική κάμερα, εστιασμένη στο πρόσωπο του επιβάτη. Αν η βιομετρική διάγνωση αντιστοιχεί με αυτό που έχει αποτυπωθεί στη φωτογραφία, η μπάρα ανοίγει και ο επιβάτης δύναται να προχωρήσει προς επιβίβαση. Στα μεγάλα αμερικανικά αεροδρόμια ο έλεγχος εισόδου στη χώρα γίνεται από αντίστοιχα μηχανήματα. Το διαβατήριο ελέγχεται, μαζί με το πρόσωπο και τα δακτυλικά αποτυπώματα. Στη συνέχεια το μηχάνημα τυπώνει μία απόδειξη ταυτοποίησης, την οποία ο επιβάτης παραδίδει στον αστυνομικό που θα βάλει τις σφραγίδες και, ενδεχομένως, να κάνει τις γνωστές ερωτήσεις για τον σκοπό επίσκεψης στη χώρα, το σημείο διαμονής και, κυρίως, για την ημερομηνία αναχώρησης. Σε αρκετά αεροδρόμια των ΗΠΑ, ο επιβάτης φωτογραφίζεται και λίγο πριν μπει στο αεροπλάνο. Η σχετική πινακίδα ενημερώνει τους Αμερικανούς υπηκόους ότι η φωτογραφία τους θα διαγραφεί μετά από δύο εβδομάδες. Για τους υπόλοιπους δεν υπάρχει καμία ενημέρωση. Στην Κίνα και στην Ιαπωνία, που δεν διατηρούν δυτικού τύπου αναστολές για προσωπικά δεδομένα, η τεχνολογία αναγνώρισης προσώπου χρησιμοποιείται πλέον σε πλήθος εφαρμογών. Ψωνίζεις στο σούπερ μάρκετ, το ρομπότ αναγνωρίζει το πρόσωπό σου και κάνει τη χρέωση στην πιστωτική κάρτα. Ως λαός ήμασταν πολύ μπροστά όταν υιοθετήσαμε την έκφραση «έχω πρόσωπο». Σε αρκετές πόλεις της Κίνας, το πρόσωπο του επιβάτη είναι αρκετό για να κόψει εισιτήριο, δεν χρειάζεται να κουβαλάει επάνω του ούτε μετρητά, ούτε πιστωτική κάρτα. Πριν από δύο χρόνια, εμείς οι Ευρωπαίοι, ήμασταν σε παροξυσμό για το GDPR, το πλαίσιο διαχείρισης και προστασίας προσωπικών δεδομένων. Αστειότητες. Εδώ μαθαίνουμε ότι η Siri μας ακούει σε πραγματικό χρόνο, αλλά ρωτάμε ο ένας τον άλλον αν αποδεχόμαστε τα cookies και βγάζουμε ένα βαρουφακικό «ουάου» όταν συνειδητοποιούμε ότι η εφαρμογή του Google Maps διατηρεί λεπτομερές αρχείο των μετακινήσεών μας.

Την προηγούμενη εβδομάδα ο Economist έγραψε ότι το έτος 2035 στον πλανήτη θα υπάρχουν ένα τρισεκατομμύριο συσκευές σε περιβάλλον διασύνδεσης. Τώρα, ας πούμε, έχετε στο δίκτυο τον υπολογιστή, το κινητό και την τηλεόραση, ίσως και το κλιματιστικό. Το 2035, όμως, θα έχετε συνδέσει και την κουζίνα και το ψυγείο και το αυτοκίνητο. Το data profile σας θα δημιουργεί λεπτομερές πληροφοριακό πλαίσιο ακόμα και για την ώρα που πάτε για ύπνο. Σήμερα ήδη έχετε επιτρέψει σε εφαρμογές να παρακολουθούν πόσα βήματα κάνετε στη διάρκεια της ημέρας ή τι επιδόσεις έχετε όταν γυμνάζεστε. Οι ασφαλιστικές εταιρείες ξερογλείφονται. Μέσα σε λιγότερο από είκοσι χρόνια ο αλγόριθμος θα γνωρίζει τα πάντα για τον τρόπο ζωής σας και θα μπορεί να διατυπώσει σενάριο για το προσδόκιμο ζωής και τις ασθένειες που θα σας απειλήσουν. Αυτό δεν είναι απαραιτήτως κακό. Μέχρι που θα σου κόψει ένα ασφαλιστικό συμβόλαιο ή μία επαγγελματική ευκαιρία. Στο Facebook, συνήθως πολλές φορές μέσα στη μέρα, υιοθετείτε μία από τις έξι βασικές συναισθηματικές αντιδράσεις που υιοθετεί η πλατφόρμα: μου αρέσει, θυμώνω, λυπάμαι, καρδούλα κ.λ.π. Όταν ο αλγόριθμος της πλατφόρμας μάθει να κατανοεί ακριβώς και τι λέει το post, τότε θα μπορεί να φτιάξει ένα πληρέστατο προφίλ συναισθηματικών αντιδράσεων και πολιτικών αντιλήψεων. Είσαι straight αλλά gay friendly, σου αρέσουν οι γάτες, ψηφίζεις ΚΙΝΑΛ, αλλά δεν συμπαθείς τη Φώφη. Γιατί σας τα λέω όλα αυτά; Για να βάλω δύο θέματα, που έλεγαν παλαιότερα και στις συνελεύσεις. Πρώτον, οι ζωές μας, ως ορυχεία παραγωγής δεδομένων, δημιουργούν μπίζνες και τζίρους που σε καμία περίπτωση δεν αντιστοιχούν στις υπηρεσίες που λαμβάνουμε δωρεάν. Κοινώς κάποια στιγμή, θα πρέπει να οργανωθεί ένα κίνημα που θα διεκδικεί ουσιαστική αμοιβή για τα δεδομένα μας. Ακούγεται ουτοπικό, αφού η αντίσταση στον νέο καπιταλισμό θα είναι η απόλυτη ακινησία, δηλαδή η μη παραγωγή δεδομένων. Όμως το αίτημα ωριμάζει. Δεύτερον, πέρα από τις συμφωνίες για τα πυρηνικά, τη βιοηθική, το κλίμα ή ό,τι άλλο, ο πλανήτης οφείλει πλέον να συζητήσει μία Συμφωνία για την Τεχνητή Νοημοσύνη. Και να το κάνει τώρα. Αύριο θα τρέχει και δεν θα προλαβαίνει.●

→ kostas@giannakidis.com

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
MARKOPOULO PARK
ΚΥΡΙΑΚΗ
22|09
ΩΡΑ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗΣ
18:30
ΟΠΑΠ
opap music
ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ
ALL STARS CONCERT
ΣΑΚΗΣ ΡΟΥΒΑΣ
ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΡΙΖΟΥ ΕΛΕΝΗ ΦΟΥΡΕΪΡΑ
Στηρίζουμε το έργο του Make-A-Wish
Κάνε-Μια-Ευχή Ελλάδος
ΕΙΣΟΔΟΣ 5€ | ΔΩΡΕΑΝ PARKING
Προπώληση εισιτηρίων: ticketmaster.gr
ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ:
GALAXIAS LIVE
PRODUCTIONS
MAD
ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΕΕΠ – Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ.
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ – ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114
ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Αρκετά κράτησε η «παιδική χαρά» στο ΥΠΕΞ

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Από τον Ελευθέριο Βενιζέλο και ύστερα, η φράση «ελληνική εξωτερική πολιτική» ήταν απλώς το πιο σύντομο ανέκδοτο στον κόσμο της διεθνούς διπλωματίας. Οι δεκαετίες πέρασαν, οι κυβερνήσεις άλλαξαν και οι μόνες σταθερές σε αυτή τη χώρα είναι η Συνθήκη της Λωζάνης (Βενιζέλος), ο «Θίασος» του Θόδωρου Αγγελόπουλου, τα δύο Νόμπελ του Σεφέρη και του Ελύτη και ο «Δίσκος της Φαιστού». Α, είναι και η Γραμματική του Τριανταφυλλίδη. Ο Όμηρος επίσης.

Πριν από χρόνια ο έμπειρος για τα περί «σφουγκοκωλάριων» στα διπλωματικά πράγματα της χώρας του εκάστοτε Βασιλέως, ο Πέτρος Μολυβιάτης είχε εφαρμόσει το δόγμα «Στη διπλωματία το καλύτερο πράγμα που έχεις να κάνεις είναι να μην κάνεις τίποτε».

Οι επίγονοί του εξακολουθούν να σκέπτονται με τον ίδιο τρόπο. Έτσι φθάνουμε στο εξής παράδοξο. Την εξωτερική πολιτική στην Κύπρο την εφαρμόζει η... Γαλλία, την ειδική εξωτερική πολιτική στην Ανατολική Μεσόγειο και το Αιγαίο εφαρμόζουν οι ΗΠΑ, στο Προσφυγικό η Γερμανία με τις Βρυξέλλες και στις σχέσεις με τη Ρωσία ο Ιβάν Σαββίδης με ολίγον Βελόπουλο. Ως προς την Κίνα, τώρα, οι εφαρμογές υλοποιούνται κυρίως από συνδικαλιστές όλων των αποχρώσεων με κεντρικό διαχειριστή τον ΟΛΠ. Διότι οι Κινέζοι, που είναι ξύπνιοι, δεν ενδιαφέρονται για το οικόπεδο «Ελλάς» αλλά για το οικόπεδό «Κερατσίνι - Πέραμα - Ασπρόπυργος». Οι άνθρωποι είναι σοβαροί, βλέπετε.

Η κατάσταση στην περιοχή όπου διακυβεύονται μείζονα στρατηγικά συμφέροντα και της χώρας μας βρίσκεται εδώ και δύο χρόνια σε «εκθετική αποσταθεροποίηση». Βασικοί, αλλά όχι οι μόνοι πρωταγωνιστές, είναι το Ισραήλ, οι ΗΠΑ, το Ιράν, η Ρωσία και η Σαουδική Αραβία με την Αίγυπτο. Δευτερεύοντες αλλά δυναμικοί συντελεστές είναι η Τουρκία, οι μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες (Βρετανία - Γαλλία - Γερμανία), οι ισλαμικές οργανώσεις που εμπλέκονται στην καθημερινή πολεμική δραστηριότητα (Χεζμπολάχ στον Λίβανο και τη Συρία, Χαμάς, Τζιχαντιστές στη Συρία και το Ιράκ, Χούθι στην Υεμένη κ.λπ.).

Στην τριτογενή ζώνη, που επηρεάζονται άμεσα, βρίσκονται χώρες όπως η Ελλάδα, η Κύπρος και η Ιταλία (προσφυγικό, πολεμικά μέτωπα, αμερικανικές βάσεις, βρετανικές βάσεις ή γαλλικά συμφέροντα). Επίσης ορισμένες από αυτές τις χώρες βλέπουν τα οικονομικά τους συμφέροντα να εξαρτώνται από τις πολεμικές εξελίξεις. Η Κύπρος λόγω φυσικού αερίου, η Λιβύη που είναι ανεξέλεγκτα αποσταθεροποιημένη, οι πετρελαϊκοί κολοσσοί που εμπλέκονται στην Ανατολική Μεσόγειο. Δεν είναι βέβαια χώρες αυτές οι εταιρείες. Διαθέτουν ωστόσο προϋπολογισμούς που υπερβαίνουν εκείνους πολλών χωρών και εθνών στην περιοχή. Σε αυτό το υπερβολικά πολύπλοκο για τις δυνατότητες και την εμβέλεια της ελληνική διπλωματίας (όχι ως προς το ανθρώπινο δυναμικό της αλλά ως προς τη δομή του μηχανισμού της) έχει μπλέξει η Ελλάδα.

Υπάρχουν έμπειροι και καλά πληροφορημένοι Έλληνες διπλωμάτες. Τι να σου κάνουν όμως οι πρέσβεις στις μεγάλες πρωτεύουσες ή στις εμπλεκόμενες χώρες που δεν έχουν λάβει τηλεγραφήματα με οδηγίες από το Κέντρο, δηλαδή τον υπουργό από την ημέρα ανάληψης των καθηκόντων του. Ανησυχούν, κοινοποιούν τους προβληματισμούς τους αυτοί οι διπλωμάτες, δεν είναι Συριζαίοι γιατί απλά δεν υπάρχουν Συριζαίοι διπλωμάτες, οι περισσότεροι είναι συντηρητικοί άνθρωποι και απολύτως συστημικοί. Απλά βλέπουν τι έρχεται και ανησυχούν.

Για κάποιον λόγο που μάλλον παραπέμπει στην εφαρμοσμένη μεταφυσική, τα οδυνηρά ζητήματα που αφορούν άμεσα την ελληνική διπλωματία, Αιγαίο - ΑΟΖ, Κυπριακό - Μεσόγειος, Αλβανία - ΑΟΖ - Μειονότητα, Προσφυγικό - Μεταναστευτικό, εξοπλισμοί, θεωρείται πως είναι δυνατόν να επιλυθούν ή να μεθοδευτεί η επίλυσή τους με δύο συναντήσεις του πρωθυπουργού στη Νέα Υόρκη (με Τραμπ και Ερντογάν) και δύο προγενέστερες συναντήσεις με Μέρκελ και Μακρόν. Το μόνο σίγουρο είναι πως καμία πρόοδος, κανένα νέο στοιχείο δεν θα υπάρξει μετά τις συναντήσεις του κ. Μητσοτάκη με τον Ντόναλντ Τραμπ και τον Ταγίπ Ερντογάν. Τα ραντεβού αυτά θα είναι το ίδιο απροετοίμαστα και ερασιτεχνικά, όπως τα προηγούμενα του Τσίπρα.

Το αστείο είναι πως αυτό το έλλειμμα το έχουν διαπιστώσει οι επικεφαλής των σημαντικών διπλωματικών αποστολών στην Αθήνα. Οι «συνομιλητές» μας, δηλαδή, γνωρίζουν το πρόβλημα της «Inertia» στο ελληνικό ΥΠΕΞ.

Η επίθεση στις τεράστιες πετρελαϊκές εγκαταστάσεις της Σαουδικής Αραβίας δεν αφορούν μόνο το Βασίλειο της Ερήμου αλλά τον κάθε καταναλωτή σε αυτό τον πλανήτη. Το πρόβλημα δεν περιορίζεται μεταξύ Ιράν και Σαουδικής Αραβίας ούτε μεταξύ Σουνιτών και Σιιτών. Η τιμή του πετρελαίου αφορά τον πλανήτη ολόκληρο.

Η επίθεση συνέπεσε με τις εκλογές στο Ισραήλ όπου ο εθνικιστής και όψιμα ακροδεξιός Μπενταζμίν Νετανιάχου τα «έδωσε όλα» για να εκλεγεί προκειμένου να μην πάει φυλακή λόγω οικονομικών σκανδάλων. Ο Νετανιάχου επιθυμεί πολεμική εμπλοκή της χώρας του με το Ιράν. Ο Ντόναλντ Τραμπ αντιστέκεται διότι θέλει να επανεκλεγεί στις εκλογές του 2020. Από τον Νοέμβριο οι ΗΠΑ εισέρχονται σε προεκλογική περίοδο. Η Ρωσία τρίβει τα χέρια της γιατί εκτοξεύονται οι τιμές του πετρελαίου. Οι ΗΠΑ επίσης διότι τη νύφη θα την πληρώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κόσμος κινείται σε πρωτόγνωρα μονοπάτια χωρίς σταθερές όπου όλα είναι απολύτως ρευστά και δυστυχώς πρωτοφανή.

Κάποια στιγμή, οι υπεύθυνοι διαχειριστές της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής θα πρέπει να ενημερώσουν την κοινωνία για τα εξής:

Α) Τι προβλέπει το σχέδιο Στρατηγικής Συμφωνίας με τις ΗΠΑ.

Β) Ποια θα είναι τα ανταλλάγματα σε επίπεδο εξοπλισμών και πολιτικής ασφάλειας (εγγυήσεις συνόρων)

Γ) Τι ακριβώς συμβαίνει στο Κυπριακό. Την πλήρη πρωτοβουλία στη χάραξη πολιτικής έχει ο Νίκος Αναστασιάδης. Ας μην επαναληφθούν οι δύο προηγούμενες δραματικές περιπτώσεις στα βουνά της Ελβετίας με τον Καραμανλή να αδιαφορεί και τον Κοτζιά να υπονομεύει. Θα είναι ντροπή.

Δ) Τι σχέδιο ακολουθείται ως προς την Αλβανία. Η ΕΕ συζητά εκ νέου έναρξη διαπραγματεύσεων για ένταξη. Τι σχεδιάζει η Αθήνα για ΑΟΖ στην Αδριατική, συνοριακή γραμμή και καθεστώς ελληνικής μειονότητας.

Ε) Πώς θα κινηθεί η Αθήνα σε περίπτωση πολεμικής εμπλοκής του Ισραήλ και των ΗΠΑ με το Ιράν.

Όλα τα παραπάνω είναι πραγματικά ερωτήματα. Απαιτούν πραγματικές απαντήσεις και κινήσεις από πραγματικούς ανθρώπους και όχι σκιές. **Α**

ΔΑΝΕΙΑ ΙΔΙΩΤΩΝ

Πρόγραμμα Εξοικονόμηση Κατ'Οίκον ΙΙ Β' Κύκλος

Όλοι θέλουν να αναβαθμίσουν το σπίτι τους με το πρόγραμμα «Εξοικονόμηση Κατ'Οίκον ΙΙ» – Β' Κύκλος, μέσω της Τράπεζας Πειραιώς.

Βελτιώστε την ενεργειακή απόδοση της κύριας κατοικίας σας και επωφεληθείτε από:

- **100% επιδότηση επιτοκίου στο ποσό της χρηματοδότησης.**
- **Επιχορήγηση έως 70% του κόστους εργασιών.**
- **Κάλυψη του κόστους των ενεργειακών επιθεωρήσεων και του συμβούλου έργου.**

Επιπλέον, επιλέγοντας την Τράπεζα Πειραιώς για τη δανειοδότησή σας κερδίζετε **10.000 yellows*** κατά την εκταμίευση του δανείου και σας παρέχεται η δυνατότητα **πρόσθετης χρηματοδότησης** για επιπλέον επισκευές με **προνομιακούς όρους**.

Οι αιτήσεις για το πρόγραμμα «Εξοικονόμηση Κατ'Οίκον ΙΙ» – Β' Κύκλος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας υποβάλλονται στο **https://exoikonomisi.ypen.gr**

*Ισχύει για τα μέλη του Προγράμματος Επιβράβευσης yellow.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΕΣΠΑ 2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων ΕΠΑνΕΚ και των ΠΕΠ Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης, Ηπείρου, Θεσσαλίας, Δυτικής Ελλάδας, Αττικής, Νοτίου Αιγαίου, Στερεάς Ελλάδας, Δυτικής Μακεδονίας, Πελοποννήσου, Ιονίων Νήσων, Βορείου Αιγαίου, και Κρήτης. Δικαιούχος του Προγράμματος Ελληνική Αναπτυξιακή Τράπεζα ΑΕ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μάθετε περισσότερα στο 18 28 38 και στο www.piraeusbank.gr/exoikonomisi

Ντέιρντρε ΜακΚλόσκι

«Μιλάω για κάτι που το ονομάζω Humanomics»

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ

Τα χρόνια της κρίσης έγινε μόδα και τελικά συνήθεια να ψάχνουμε οικονομολόγους όλων των ειδών και να συζητάμε μαζί τους. Τόσο που τελικά κατέληξε σχεδόν να μη δίνουμε και τόση σημασία σε όσα λένε... Όμως όταν βρίσκεται στην Ελλάδα η Ντέιρντρε ΜακΚλόσκι τα πράγματα είναι διαφορετικά. Θέλεις οπωσδήποτε να τη συναντήσεις και να ακούσεις τις απόψεις της.
Εβδομήντα επτά ετών, Αμερικανίδα. Διακεκριμένη καθηγήτρια οικονομικών, ιστορίας, αγγλικών και φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του Ιλινόις στο Σικάγο. Είναι επίσης επίκουρη καθηγήτρια φιλοσοφίας και κλασικών σπουδών. Έχει συγγράψει δεκαεπτά βιβλία μεταξύ των οποίων και την εμβληματική τριλογία *«Trilogy on the Bourgeois Era»* και μια μελέτη με τίτλο *«Manifesto for a New American Liberalism, or, How to Be a Humane Libertarian»*.
Βρέθηκε στην Αθήνα προσκεκλημένη του Thought Action (Σκέψη για Δράση). Το ραντεβού μας ήταν ένα πρωινό για καφέ στο Σύνταγμα... και στο τέλος μιλήσαμε, εντελώς απρογραμμάτιστα, για την αλλαγή φύλου που έκανε το 1995.

Στην οικονομία και στην πολιτική ιστορία, ποια είναι η λέξη η οποία με το που εμφανίστηκε η ιστορία του κόσμου χωρίστηκε σε «προ» και «μετά»; Στη σύγχρονη Ιστορία η λέξη αυτή είναι «φιλελευθερισμός». Προέρχεται από τη λέξη «ελευθερία», στην πραγματικότητα η σύλληψη της ιδέας για αυτή τη λέξη δημιουργήθηκε γύρω στον 18ο αιώνα από την ιδέα ότι όλη η κοινωνία θα έπρεπε να είναι ελεύθερη. Τότε προστέθηκε η κατάληξη -ισμός. Οι αδύναμες ομάδες, όπως οι φτωχοί και οι μετανάστες, θα πρέπει να καταλάβουν ότι το μόνο περιβάλλον στο οποίο μπορούν να έχουν πραγματικά μέλλον είναι ο Φιλελευθερισμός.

Το καλό μέλλον νοείται, και λογικά, με οικονομικούς όρους. Μόνο μια ελεύθερη κοινωνία μπορεί να γίνει μία εύπορη κοινωνία. Ο Άνταμ Σμιθ, στου οποίου το όνομα κάνω τον σταυρό μου κάθε φορά που το αναφέρω *(πραγματικά έκανε τον σταυρό της μπροστά μας)*, έχει μιλήσει για το φανερό και απλούστατο σύστημα της φυσικής ελευθερίας. Είπε ότι είναι υπέρ ενός φιλελεύθερου σχεδίου Ισότητας, Ελευθερίας και Δικαιοσύνης. Και όταν λέει Ισότητα, εάν δούμε λίγο πιο προσεκτικά τα λεγόμενά του, εννοεί ισότητα στις ευκαιρίες.

Κάνατε τον σταυρό σας όπως οι ορθόδοξοι χριστιανοί. Το ξέρω. Είμαι προτεστάντισσα, αλλά επειδή είμαι στην Ελλάδα κάνω τον σταυρό μου όπως οι ορθόδοξοι, προς τιμήν τους.

Θεωρητικά θα έπρεπε η οικονομία και ο ανθρωπισμός να βρίσκονται από την ίδια πλευρά. Όμως, ο πολύς κόσμος πιστεύει ότι η οικονομία εχθρεύεται τον ανθρωπισμό. Έτσι νομίζει ο κόσμος. Εγώ μιλάω για κάτι που το ονομάζω «humanomics» και το οποίο, εκτός από τους αριθμούς, θα πρέπει να λαμβάνει σοβαρά υπόψη του όλα τα στοιχεία της ανθρώπινης δραστηριότητας. Στοιχεία από την ιστορία, τη φιλοσοφία, ακόμα και από τη θεολογία».

Παντού στον κόσμο οι νέοι είναι κυρίως σοσιαλιστές ή και κομμουνιστές. Πιστεύετε ότι όσο περνάνε τα χρόνια και λόγω της παγκοσμιοποίησης αυτό μπορεί να αλλάξει; Όχι, δεν μπορεί να γίνει αυτό. Και εγώ έχω υπάρξει σοσιαλίστρια, θετικίστρια, έχω υπάρξει άντρας *(χαμογελώντας)*. Ο λόγος που δεν μπορεί να γίνει, πέρα από την επαναστατικότητα της νεότητας, είναι γιατί τα νέα παιδιά έχουν ως πιο πρόσφατη εμπειρία την εμπειρία της οικογένειας, που σε γενικές γραμμές λειτουργεί σαν μία σοσιαλιστική ομάδα. Ο ένας στηρίζει τον άλλον όταν είναι δύσκολα οικονομικά και σε γενικές γραμμές τα μοιράζονται όλα. Όμως είναι ιστορικά απόλυτα αποδεδειγμένο ότι αυτό μπορεί να λειτουργήσει μόνο σε πολύ μικρές ομάδες ανθρώπων, σε ένα μοναστήρι, σε μία παρέα ανθρώπων, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να λειτουργήσει ούτε καν σε μία μικρή χώρα λίγων εκατομμυρίων. Ο σύγχρονος κόσμος εδώ και κάποιους αιώνες έχει χτιστεί επάνω στην ιδέα του φιλελευθερισμού. Όλες οι μεγάλες επαναστάσεις στον δυτικό κόσμο, όπως η Αμερικανική και η Γαλλική, είχαν σαν βάση αυτή την ιδέα.

> ***Οι αδύναμες ομάδες, οι φτωχοί και οι μετανάστες, πρέπει να καταλάβουν ότι το μόνο περιβάλλον όπου μπορούν να έχουν μέλλον είναι ο Φιλελευθερισμός***

Εσείς μετά από τόσα χρόνια ενασχόλησης με τη φιλοσοφία και την οικονομία, πώς θα χαρακτηρίζατε τον εαυτό σας; Είμαι χριστιανή φιλελεύθερη, που νιώθει βαθιά υποχρέωση να βοηθάει τους φτωχούς, τους αδύναμους και τους άρρωστους. Αυτή η υποχρέωσή μου μπορεί να εκπληρωθεί με τον καλύτερο τρόπο μόνο σε μία ελεύθερη κοινωνία. Πιστεύω σε μία ελεύθερη κοινωνία, αλλά με ηθικές αρχές.

Όμως, τα τελευταία χρόνια, στους αδύναμους περιλαμβάνονται όλο και πιο πολύ οι νέοι. Συμφωνώ. Γι' αυτό μία άλλη, βασική υποχρέωση της φιλελεύθερης κοινωνίας είναι να βοηθάει τους νέους. Στην Ελλάδα, όπως και στις ΗΠΑ, εφαρμόζονται πολιτικές που δυσκολεύουν πολύ τους νέους να βρουν δουλειά.

Καταλαβαίνω τι λέτε, γιατί και εδώ στην Ελλάδα είμαστε μία χώρα που, θεωρητικά, οι γονείς λατρεύουν τα παιδιά τους και είναι υπέρπροστατευτικοί, εν πολλοίς όμως οι αποφάσεις τους είναι ενάντια στο μέλλον τους. Δεν είναι μόνο οι κυβερνήσεις που ευθύνονται, αλλά και οι μεγαλύτεροι σε ηλικία πολίτες μιας χώρας παίρνουν αποφάσεις και λειτουργούν με τρόπο που καταλήγει εις βάρος των νέων.

Όμως υπάρχει ένα παράδοξο. Στην Ελλάδα, σχεδόν 500.000 νέοι έχουν φύγει εκτός Ελλάδας, και πήγαν σε κάποια άλλη χώρα που υπάρχει φιλελεύθερο σύστημα. Ευτυχώς γι' αυτούς, και για την Ελλάδα. Και το ότι έφυγαν να πάνε σε κάποια χώρα με φιλελεύθερο σύστημα σημαίνει ότι κάτι κάνετε λάθος εδώ στην Ελλάδα. Πήγαν κάπου που ο φιλελευθερισμός λειτουργεί σοβαρά.

Πολλές κυβερνήσεις, όμως, λένε ότι θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας, κάτι που γενικά δεν το βλέπουμε να τηρείται. Μα, μία κυβέρνηση δεν μπορεί να δημιουργήσει θέσεις εργασίας. Η κυβέρνηση μπορεί να βοηθήσει στη δημιουργία θέσεων εργασίας, ενθαρρύνοντας την καινοτομία, μην εμποδίζοντας με γραφειοκρατία τους πολίτες, να κάνουν τις δουλειές που θέλουν, γρήγορα και αποτελεσματικά. Μία κυβέρνηση με την πολιτική της μπορεί να καταστρέψει δουλειές, αλλά δεν μπορεί να δημιουργήσει δουλειές. Μπορεί απλά να δημιουργήσει το κατάλληλο περιβάλλον, και να ενθαρρύνει με την πολιτική της τους πολίτες για νέες δουλειές.

Δεν είχα καμία πρόθεση να ρωτήσω, αλλά επειδή το αναφέρατε πριν, ότι έχετε υπάρξει και άντρας, φαντάζομαι ότι και η αλλαγή φύλου είναι κάτι που ένας άνθρωπος μπορεί να το κάνει μόνο μέσα στα πλαίσια του φιλελευθερισμού. Δεν είναι κάτι που το συζητάω γενικά, αλλά σε εσένα θα απαντήσω. Εννοείται, φαντάζεσαι να είχα γεννηθεί στο Ιράν; Εκεί, απλά γκέι να είσαι, σε υποχρεώνουν να αλλάξεις φύλο. Βέβαια, και στις φιλελεύθερες κοινωνίες συναντάς ακόμα και επιστήμονες οι οποίοι έχουν ανόητες, αντι-επιστημονικές ιδέες. Το 1995, όταν αποφάσισα να αλλάξω φύλο, πήγα σε έναν διάσημο αμερικανό ψυχίατρο ο οποίος με ρώτησε «είσαι γκέι;» Του απάντησα «όχι». «Τότε γιατί θέλεις να αλλάξεις φύλο;» ...Σκεφτείτε ότι πριν από 25 χρόνια ακόμη και ένας γνωστός ψυχίατρος δεν είχε ιδέα για το συγκεκριμένο θέμα. Δεν ήξερε ότι υπάρχουν άνθρωποι, περίπου οι τρεις στους χίλιους, οι οποίοι θέλουν να αλλάξουν φύλο. ●

Καμία απειλή δεν είναι μεγαλύτερη από την πίστη μας στη ζωή.

Στις απειλητικές για τη ζωή νόσους, απαντάμε με στοχευμένες θεραπείες, με αποδεδειγμένο όφελος επιβίωσης, αντιμετωπίζοντας τον κάθε ασθενή σαν ιδιαίτερη περίπτωση.
Στην ευχή κάθε ανθρώπου να μην του συμβεί μια σοβαρή ασθένεια, απαντάμε με προληπτικές εξετάσεις που έχουν καταξιώσει τη Roche ως παγκόσμιο ηγέτη και στο χώρο των διαγνωστικών.
Κι όταν δεν έχουμε ακόμα απαντήσεις, συνεχίζουμε να τις αναζητάμε, πάντα με σεβασμό, στο πλευρό του ασθενή.

CRI ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ 2016-2017 BRONZE CORPORATE RESPONSIBILITY INDEX

GREAT PLACE TO WORK® Best Workplaces 2014 Greece

GREAT PLACE TO WORK® Best Workplaces 2013 Greece

Roche

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ» ΑΠΟ ΤΗ SPACE HELLAS

Στη μνήμη του οραματιστή και ιδρυτή της

Τις Τιμητικές Υποτροφίες «Δημήτρης Μανωλόπουλος» θεσπίζει η Space Hellas, τιμώντας τη μνήμη του οραματιστή και ιδρυτή της, Δημήτρη Μανωλόπουλου. Οι υποτροφίες είναι δύο (2), συνολικού ποσού 6.000 ευρώ η κάθε μία, με τη Space Hellas να δίνει έμπρακτα την ευκαιρία σε νέους επιστήμονες να πραγματοποιήσουν τις φιλοδοξίες τους στο χώρο της τεχνολογίας.

Οι υποτροφίες θα απονεμηθούν σε αποφοίτους δημόσιων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της Ελλάδας ή, αντίστοιχα, ισότιμων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του εξωτερικού, οι οποίοι θα εγγραφούν το ακαδημαϊκό έτος 2019-2020 σε συγκεκριμένα μεταπτυχιακά προγράμματα των ελληνικών Πανεπιστημίων (Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα - ΑΕΙ) στην περιοχή των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών και κατά προτίμηση σε τομείς σχετικούς με τηλεπικοινωνίες, δίκτυα, ασφάλεια πληροφοριακών συστημάτων (IT Security), κυβερνοασφάλεια (Cyber Security) και τεχνητή νοημοσύνη (AI).

ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ

Όσοι επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση για να λάβουν μία από τις δύο (2) υποτροφίες θα πρέπει να πληρούν όλες τις παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Να είναι έλληνες πολίτες και να έχουν λάβει πτυχίο από δημόσια ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ελλάδας ή από ισότιμα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού.

2. Να έχουν εγγραφεί επιτυχώς σε μεταπτυχιακά προγράμματα των ελληνικών ΑΕΙ στην περιοχή των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών και κατά προτίμηση με ειδίκευση στις τηλεπικοινωνίες, τα δίκτυα υπολογιστών, την ασφάλεια πληροφοριακών συστημάτων (IT Security), την κυβερνοασφάλεια (Cyber Security) και την τεχνητή νοημοσύνη (AI).

3. Να είναι ηλικίας έως και 26 ετών.

4. Ο μέσος όρος βαθμολογίας του προπτυχιακού τίτλου σπουδών τους να είναι τουλάχιστον λίαν καλώς.

5. Να μην έχουν πρώτο βαθμό συγγένειας με εργαζόμενο ή με μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Space Hellas.

6. Να υποβάλουν ηλεκτρονικά τη σχετική αίτηση και τα απαραίτητα δικαιολογητικά, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία στους παρόντες όρους και προϋποθέσεις, το αργότερο μέχρι τις 15 Νοεμβρίου 2019, στις 17.00. Για περισσότερες πληροφορίες δείτε εδώ:
www.space.gr/scholarships

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η SPACE HELLAS

Με έντονη παρουσία όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς, η ελληνική εταιρεία Space Hellas βρίσκεται στο επίκεντρο των τεχνολογικών εξελίξεων ήδη από το 1985, προσφέροντας στην αγορά μια ευρεία γκάμα λύσεων και υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών, πληροφορικής και ασφάλειας, με στόχο να δημιουργεί νέα δεδομένα στον τρόπο λειτουργίας των δυναμικά αναπτυσσόμενων επιχειρήσεων, προσφέροντας ολοκληρωμένες λύσεις στην τεχνολογική τους αναβάθμιση.

Ο Δημήτρης Μανωλόπουλος, με την ίδρυση της Space Hellas, δημιούργησε μια νέα εποχή με την εισαγωγή των τεχνολογιών on-line στα κεντρικά πληροφοριακά συστήματα που είχαν κάνει την εμφάνισή τους στη χώρα και έφερε άλλη διάσταση στην επικοινωνία των Η/Υ μέσω των modems. Την εποχή εκείνη, η στρατηγική συνεργασία της Space Hellas με τη Motorola/Codex άλλαξε τη διάσταση των υφιστάμενων δικτύων, ιδιαίτερα στον χώρο των τραπεζών, διαδραματίζοντας καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη του κλάδου. Ο Δημήτρης Μανωλόπουλος άνηκε στην ομάδα των επιχειρηματιών που πίστεψαν στις νέες τεχνολογίες, επένδυσαν χρόνο και χρήμα και δούλεψαν με πολύ μεράκι και επαγγελματισμό για να πραγματοποιήσουν το όραμά τους.

Η Space Hellas, εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αθηνών από το 2000, σήμερα απασχολεί 350 άτομα προσωπικό, ενώ διαθέτει το καλύτερο δίκτυο επιτόπιας τεχνικής υποστήριξης σε όλη τη χώρα. Τα κεντρικά γραφεία της βρίσκονται στην Αθήνα, ενώ διατηρεί υποκαταστήματα σε όλες τις μεγάλες ελληνικές πόλεις και στη Λευκωσία, καθώς και θυγατρικές σε Κύπρο, Ρουμανία, Σερβία, Μάλτα και Ιορδανία και δραστηριότητες στη Γερμανία και την Ολλανδία. Στην πολυετή πορεία της έχει συνάψει στρατηγικές συμφωνίες με τους μεγαλύτερους διεθνείς τεχνολογικούς οίκους και έχει στο ενεργητικό της μια εντυπωσιακή λίστα από success stories, ενώ ως καινοτόμος εταιρεί, πρωτοπορεί στις νέες τεχνολογικές τάσεις όπως Cloud Based Services, Internet Of Things, Smart Cities, Big Data, Blockchain, AI κ.λπ.

ADVERTORIAL A.V.

Τιμητικές Υποτροφίες 2019

"ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ"

SPACE

www.space.gr/scholarships

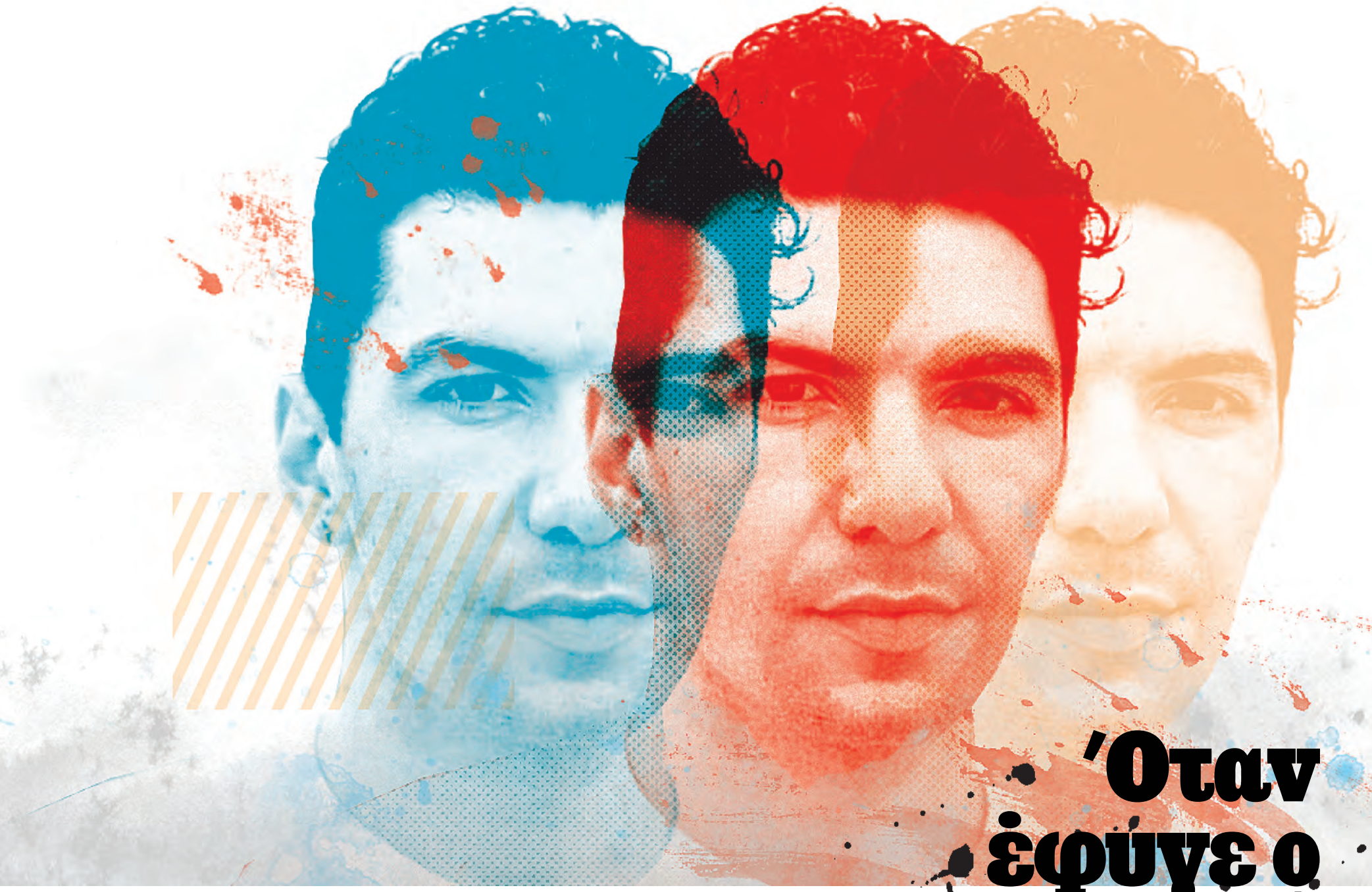

'Οταν έφυγε ο Ζακ

Ξέρουμε πως τον σκότωσαν στο ξύλο και πως δεν θα ξεχαστεί. Δεν ξέρουμε πώς βρέθηκε εκεί, τι έγινε πριν, αν θα υπάρξει Νέμεση, τι θα συνέβαινε αν οι παρατηρητές, ο Χορός της τραγωδίας, αντιδρούσαν. Δεν ξέρουμε ακόμη αν υπήρξαν άλλοι αθώοι στη Γλάδστωνος εκείνο το σκυλίσιο μεσημέρι, έναν χρόνο πριν.

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΠΑΝΟΥ

Τη φοβερή 21η Σεπτεμβρίου 2018 δεν ζήσαμε όλοι το ίδιο γεγονός. Τα περισσότερα ΜΜΕ είδαν τον θανάσιμο αυτοτραυματισμό ενός ληστή. Ορισμένοι μετέδωσαν την κατασκευασμένη είδηση με άγρια χαρά και άλλοι απλώς ακολούθησαν παθητικά τη «γραμμή», χωρίς ντροπή και χωρίς καμία συγνώμη, όταν το ψέμα αποκαλύφθηκε.

Κάποιοι αστυνομικοί είδαν το αναμενόμενο κακό τέλος ενός περιθωριακού και αισθάνθηκαν αλληλεγγύη για τους συναδέλφους τους που τον αντιμετώπισαν σαν επικίνδυνο κακοποιό ενώ σερνόταν, αδύναμος, στον δρόμο. Ποιος ξέρει πόσοι αυτόπτες μάρτυρες κατανάλωσαν με βουλιμία τη φρίκη και πόσοι απλώς παρακολουθούσαν αδρανείς χωρίς να αισθάνονται ότι τους αφορά τόσο ώστε να κάνουν κάτι, οτιδήποτε, για να τη σταματήσουν. Και δεν θα μάθουμε ποτέ πόσοι συμπολίτες μας σκέφτηκαν ότι αυτά παθαίνουν τα πρεζάκια, πόσο μάλλον αν είναι και πούστηδες και οροθετικοί. Άλλοι, λίγοι ή περισσότεροι, όπως καθένας αντέχει να πιστεύει, συγκλονίστηκαν, τρόμαξαν, πάγωσαν, θύμωσαν, πόνεσαν. Στα κόμματα υπήρξαν στελέχη που είδαν την τραγωδία σαν ευκαιρία για πολιτικά κέρδη μέσα από την κατάλληλη επικοινωνιακή αξιοποίηση. Και σε γραφεία εταιρειών δημοσκοπήσεων έγιναν πυρετώδεις συσκέψεις για το αν πρέπει να δοθούν στη δημοσιότητα μετρήσεις που θα έδειχναν κάτι πολύ άγριο για την ελληνική κοινωνία. Ομοφοβικοί ακροδεξιοί εξοργίστηκαν με το κίνημα αλληλεγγύης που δημιουργήθηκε μέσα από τα αίματα του Ζακ. Η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα είδε στο δολοφονικό λιντσάρισμά του το πιο δραματικό αποκορύφωμα μιας πορείας αποκλεισμών, καταπίεσης και βίας. Ομοφυλόφιλοι, λεσβίες, διεμφυλικοί, αμφιφυλόφιλοι αισθάνθηκαν στο σώμα τους τον πόνο από τα χτυπήματα. Και κάποιοι ευαίσθητοι επιστήμονες, από εγκληματολόγους μέχρι κοινωνικούς ψυχολόγους, ξανασκέφτηκαν εκείνα που μέχρι τότε νόμιζαν πως ξέρουν για τα σκοτάδια της ανθρώπινης ψυχής.

Όταν ήρθε στο φως η αλήθεια, ότι ο Ζακ δεν ήταν ληστής ούτε μαστουρωμένος, η δολοφονία του, βιντεοσκοπημένη από την αρχή μέχρι το τέλος, πήρε τεράστιες διαστάσεις στο συλλογικό ασυνείδητο και ο απόηχός της πέρασε τα σύνορα της χώρας.

Όλοι ξέρουμε ότι αυτό που συνέβη στη Γλάδστωνος είναι η επιτομή των πιο σκοτεινών όψεων της ελληνικής κοινωνίας. Αγανακτισμένοι καταστηματάρχες, θερμοκέφαλοι αστυνομικοί, ανάλγητοι νοικοκυραίοι, φασίστες της διπλανής πόρτας, αδίστακτοι δημοσιογράφοι, κυνικοί πολιτικοί, αιμοδιψείς τηλεθεατές, αυταρχικοί εραστές της αυτοδικίας, κήρυκες της καταστολής χωρίς όρια, φανατισμένοι οπαδοί του «καλά να πάθει» και του «κοίτα τη δουλειά σου», πονηροί «ισαποστάκηδες» που συμψηφίζουν το έγκλημα με την ανομία στο κέντρο της Αθήνας, εκ πεποιθήσεως αδιάφοροι – συναντήθηκαν όλοι μαζί μπροστά στη σπασμένη βιτρίνα.

Άλλοι είδαν, άλλοι δεν θέλησαν να δουν τι πραγματικά συνέβη μέσα τους όταν έφυγε ο Ζακ, στη βίαιη συνάντηση διαφορετικών κόσμων στο κέντρο της Αθήνας. Όσοι είδαν, δεν θα ξεχάσουν τη φρίκη που μας άλλαξε εκείνο το ζεστό φθινοπωρινό μεσημέρι που κράτησε λίγα λεπτά και μερικούς αιώνες. ●

Ο Ζακ ήταν αφοσιωμένος στην προσπάθεια ενδυνάμωσης των οροθετικών για να ζήσουν καλύτερα και να μη χάνονται στους φόβους τους. Ο Γ., οροθετικός, μιλάει για τη γνωριμία του μαζί του, τον ρόλο που έπαιξε στη ζωή του και την ακτιβιστική του δράση.

Η πρώτη φορά που τον είδα ήταν εν αγνοία του. Ήταν στο ίντερνετ, σε ένα σάιτ γνωριμιών. Είχε αναρτήσει τη φωτογραφία του δηλώνοντας ότι είναι οροθετικός. Αγνοούσα τελείως ποιος είναι και τι κάνει και εντυπωσιάστηκα από το θάρρος και την εντιμότητά του. Πρώτα απόρησα, μετά τον θαύμασα. Ήταν μια οριακή στιγμή για μένα. Εγώ ήξερα ότι είμαι οροθετικός αλλά ποτέ δεν διανοήθηκα να το κάνω γνωστό σε οποιονδήποτε, δεν ήθελα να πάρω το κόστος μιας απόρριψης ή της απαξίωσης και φοβόμουν πάρα πολύ τις αντιδράσεις των άλλων και πρώτα απ' όλα της οικογένειάς μου. Ακόμη και στους σεξουαλικούς μου συντρόφους δεν το έλεγα, χρησιμοποιούσα προφυλακτικό και τέλος.

Εκείνος όμως είχε αποφασίσει να εκτεθεί και να πει σε όλους «αυτός είμαι». Φαντάστηκα ότι για να κάνει αυτό το βήμα θα έχουν προηγηθεί πολλά άλλα σημαντικότερα, στο οικογενειακό και στο κοινωνικό του περιβάλλον. Αισθάνθηκα απίστευτα μαλάκας. Όχι γιατί δεν είχα κάνει κάτι ανάλογο, αλλά γιατί δεν μου είχε περάσει καν από το μυαλό, ήταν αυτονόητο για μένα ότι θα κρύβομαι. Βλέποντας τον Ζακ να δημοσιοποιεί την οροθετικότητά του, μου ήρθαν στο μυαλό όλες οι σκέψεις που έδιωχνα τα τελευταία πέντε χρόνια, από τότε που έμαθα ότι έχω τον ιό. Ντράπηκα για τη δειλία μου και αποφάσισα να την πολεμήσω, να απελευθερωθώ, να συμφιλιωθώ με τον εαυτό μου – και σ' όποιον αρέσω. Πάλεψα κάποιες μέρες με τους ενδοιασμούς μου και τελικά δήλωσα κι εγώ την οροθετικότητά μου με τη φωτογραφία μου στο ίδιο σάιτ. Από εκείνη τη στιγμή και μετά άλλαξαν όλα. Άρχισα να μιλάω ανοιχτά και δημόσια γι' αυτό και λυτρώθηκα. Όχι μόνο γιατί μπόρεσα να βοηθήσω άλλους ανθρώπους που βρέθηκαν στην ίδια θέση με τη δική μου, αλλά και γιατί εγώ ο ίδιος αποδέχτηκα ουσιαστικά αυτό που είμαι, η αρρώστια είναι κομμάτι της ταυτότητάς μου. Η αγγελία μου στο σάιτ είχε ανταπόκριση, έκανα γνωριμίες κι αυτό μου έδωσε αυτοπεποίθηση. Διαπίστωνα ότι μπορώ να είμαι ελκυστικός και μέσα στην αλήθεια μου, τι άλλο να ζητήσει κανείς.

Όταν γνώρισα τον Ζακ, στο πλαίσιο δράσεων για την ενημέρωση των οροθετικών και την προστασία των δικαιωμάτων τους, του είπα ότι χωρίς να το ξέρει είχε καθορίσει τη δική μου πορεία, ότι χάρη σ' αυτόν έβγαλα την κουκούλα και έδειξα το πρόσωπό μου. Θυμάμαι ακόμη το χαμόγελό του. Είχε χαρεί πολύ. Άλλωστε ήταν αφοσιωμένος στην προσπάθεια ενδυνάμωσης των οροθετικών για να ζήσουν καλύτερα και να μη χάνονται στους φόβους τους. Κάθε φορά που διαπίστωνε ότι βοήθησε έναν άνθρωπο χαιρόταν σαν μικρό παιδί. Έτσι έκανε κι όταν του είπα αυτή τη σύντομη ιστορία. Με ρώτησε πώς την πάτησα, του είπα ότι ένα καλοκαίρι στη Μήλο όπου δούλευα σε ένα μπαράκι ερωτεύτηκα τρελά έναν Σουηδό αρχιτέκτονα, ζήσαμε 15 μέρες μια ερωτική τρέλα και μέσα σ' αυτή τη μέθη κάποιες φορές κάναμε σεξ ελεύθερα γιατί ήμασταν σε μια παραλία ή στο αυτοκίνητο και δεν είχαμε μαζί μας προφυλακτικά. Λίγους μήνες μετά την επιστροφή του Έρικ στη Στοκχόλμη πήρα ένα μέιλ με το οποίο με ενημέρωνε για τον HIV, είχε κάνει εξετάσεις αίματος γιατί τον ειδοποίησε ο πρώην σύντροφός του που διαγνώστηκε. Το σοκ ήταν μεγάλο. Ήξερα λίγα πράγματα για την ασθένεια, δεν είχε συμβεί σε κάποιον φίλο μου για να μου είναι οικεία η εμπειρία, επαρχιώτης όπως είμαι κουβαλάω ένα σωρό στερεότυπα, δεν ήμουν καθόλου προετοιμασμένος γι' αυτό. Στην αρχή θύμωσα πάρα πολύ μαζί του, με τον καιρό κατάλαβα ότι δεν έφταιγε ο ίδιος, δεν το ήξερε, και ήταν τόσο έντονο το πάθος όταν ήμασταν μαζί που ήταν αδύνατο να μην παρασυρθούμε. Το επόμενο καλοκαίρι δούλεψα ξανά στη Μήλο και ήρθε πάλι διακοπές μόνο και μόνο για να ξαναβρεθούμε. Τον απέφευγα στα μέιλ και στα τηλέφωνα, αλλά όταν τον συνάντησα ήταν σαν να είχαμε κοιμηθεί μαζί το προηγούμενο βράδυ, τόσο κοντά ήμασταν. Αφέθηκα και περάσαμε μαζί δύο μαγικές εβδομάδες και δεν χρειαζόταν πια να ψάχνουμε για προφυλακτικό.

Όλοι θεωρούμε ότι τον Ζακ τον έφαγαν. Άλλοι είναι πιο θυμωμένοι με τον καταστηματάρχη και τον μεσίτη, άλλοι με τους μπάτσους. Όλοι όμως πιστεύουμε ότι ο Ζακ πλήρωσε αυτό που ήταν. Μπορεί να μην ήξεραν ακριβώς ποιος ήταν, καταλάβαιναν όμως ότι ήταν αλλιώς. Γι' αυτό τόση αγριότητα, γι' αυτό τόση απάθεια.

Είχε δώσει μάχες για την καταπολέμηση του στίγματος. Έλεγε πάντα ότι οι οροθετικοί αντιμετωπίζονται σαν κατηγορούμενοι, ότι δεν πρόσεξαν, κάτι έκαναν λάθος και γι' αυτό κόλλησαν. Και ήθελε να μας πείσει να μη νιώθουμε ενοχές και να μην αυτομαστιγωνόμαστε γιατί θα μπορούσε να συμβεί από ατύχημα. Έλεγε ότι επειδή σε πρόδωσε κάποιος που εμπιστεύθηκες δεν σημαίνει ότι φταις, δεν σημαίνει ότι είναι δίκαιο που τιμωρήθηκες. Πόσες φορές τον θυμάμαι να εξοργίζεται με όλους αυτούς που έχουν έτοιμο ένα «καλά να πάθεις» για εμάς, πόσες φορές τον θυμάμαι να φωνάζει ότι θα μπορούσε να συμβεί στον οποιονδήποτε.

Αυτό που του συνέβη πάντως ήταν πολύ πιο ακραίο απ' όσο θα μπορούσε ποτέ να φανταστεί ακόμη κι ο ίδιος, που δεν είχε ρομαντικές αυταπάτες.

Του συνέβη αυτό που θεωρούσε χειρότερο, αυτό που πολέμησε και αυτό που δεν έκανε ποτέ ο ίδιος. Ο Ζακ δεν ήξερε να είναι αμέτοχος, σιωπηλός ή αδρανής. Στη «Θετική Φωνή», όταν σταμάτησε να εργάζεται, έμεινε ως εθελοντής.

Πάντα μας ενθάρρυνε να μιλάμε για την οροθετικότητά μας. Έλεγε ότι όσο παραμένουμε αόρατοι τόσο ενισχύεται ο συντηρητισμός και οι προκαταλήψεις. Μας καλούσε να βγούμε από τη σκιά και να εκτεθούμε για να διεκδικήσουμε ισότητα και αποδοχή.

Ο ίδιος είχε διηγηθεί πολλές φορές την ιστορία του. Το ξέραμε όλοι ότι κόλλησε από μία πρώην σχέση του. Το έμαθε το 2009. Ήταν φαντάρος και συμμετείχε σε μία εθελοντική αιμοδοσία μέσα στο στρατόπεδο. Λίγες μέρες μετά τον ειδοποίησαν ότι έπρεπε να κάνει κάποιες επιπλέον εξετάσεις γιατί κάτι είχε βρεθεί στο αίμα. Δεν ήταν οι συνηθισμένες συνθήκες κάτω από τις οποίες γίνεται μία διάγνωση γιατί έγινε στο στρατιωτικό νοσοκομείο και εκεί οι γιατροί, όπως ο ίδιος είχε πει, συμπεριφέρονταν με έναν τρόπο μάλλον ασύμβατο με το λειτούργημά τους. Έπαιρναν μέτρα ασφάλειας σαν να επρόκειτο να μολυνθούν από τον αέρα που ανέπνεε ο Ζακ. Τον πλησίαζαν μόνο φορώντας μάσκα και γάντια και τον έκαναν να αισθάνεται ανεπιθύμητος. Αυτό το τραύμα δεν επουλώθηκε ποτέ και γι' αυτό πάλεψε για να μη συμβεί σε άλλους. Ο Ζακ έμαθε ότι κόλλησε, αφού είχε τελειώσει η σχέση του. Μάλιστα το έμαθε πριν τον πρώην σύντροφό του. Κάτι που έλεγε συχνά ήταν ότι όσο πιο πολύ μιλάμε για τον HIV τόσο πιο πολύ προστατευόμαστε. Πίστευε δηλαδή ότι η έλλειψη ενημέρωσης, αλλά και συζήτησης μέσα στο ζευγάρι έπαιζε καταλυτικό ρόλο για τη μετάδοση της ασθένειας. Κάτι που είχαμε κουβεντιάσει μεταξύ μας είναι ότι δεν μπορείς να θεωρείς τον άλλον υπεύθυνο, εσύ πρέπει να προστατεύσεις τον εαυτό σου και δεν πρέπει να αφήνεσαι στην τύχη ακόμη και αν νομίζεις ότι δεν διατρέχεις κίνδυνο.

Όταν γνώρισα τον Ζακ, στο πλαίσιο δράσεων για την ενημέρωση των οροθετικών, του είπα ότι χωρίς να το ξέρει είχε καθορίσει τη δική μου πορεία, ότι χάρη σ' αυτόν έβγαλα την κουκούλα και έδειξα το πρόσωπό μου

Υπάρχουν και πλευρές που δεν φαντάζεσαι σ' αυτή την υπόθεση. Υπάρχουν άτομα που προσπαθούν να κολλήσουν για να πάρουν το επίδομα, καθόλου αστείο, γύρω στα 700 ευρώ είναι. Τώρα που με τα φάρμακα ζεις μια κανονική ζωή, μπαίνει ο άλλος στο τριπάκι να τσεπώσει τα λεφτά για να γλιτώσει από τη φτώχεια του.

Έπαψα να είμαι θυμωμένος με τον Έρικ από τη στιγμή που ξεπέρασα το σοκ και άρχισα να ασχολούμαι στα σοβαρά με την οροθετικότητα. Άλλωστε πολύ σύντομα θύμωσα με τους γονείς μου που κρύβουν την αλήθεια από συγγενείς και φίλους, απ' όλους. Όταν το είπα στη μάνα μου νόμιζε πως της κάνω πλάκα, δεν μπορούσε με τίποτα να το πιστέψει. «Τι φταίει κι αυτή;» ψέλλισε όταν τη ρώτησα γιατί το έκρυψε από την αδελφή μου. Εγώ τι φταίω; Δεν απάντησε.

Αλλά τι σημασία έχει αν φταις ή όχι. Ο Ζακ έφταιξε λιγότερο απ' όλους μας. Και τιμωρήθηκε πιο πολύ από τον καθένα. ●

Στις 21 Σεπτεμβρίου συμπληρώνεται ένας χρόνος από τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου. Συγκέντρωση και πορεία στη μνήμη του Ζακ, με αίτημα την απονομή δικαιοσύνης, διοργανώνουν η πρωτοβουλία Justice For Zak/Zackie και η ανοιχτή συνέλευση για τον Ζακ/τη Zackie, στις 21/9, στις 2 το μεσημέρι, στην οδό Γλάδστωνος. Κάλεσμα για συμμετοχή απευθύνει και η Διεθνής Αμνηστία, τονίζοντας: «Έναν χρόνο μετά, και ενώ η ποινική διερεύνηση για την υπόθεση έχει ολοκληρωθεί, η ημερομηνία έναρξης της δικαστικής διαδικασίας δεν έχει ακόμα ανακοινωθεί, ενώ υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες για ανεπάρκειες στη διερεύνηση, στο πλαίσιο των ευρύτερων επίμονων συστημικών αποτυχιών σε διερευνήσεις που αφορούν περιπτώσεις αστυνομικής βίας στην Ελλάδα».

Το Jason-Αντιγόνη Δούσης* μιλά έναν χρόνο μετά τον θάνατο του Ζάκ

Συνέντευξη στην ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Έφυγε με έναν τρόπο που έφερε τα πάνω κάτω στο κίνημά μας. Στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα αλλάξαμε εποχή. Το πριν και το μετά της δολοφονίας του Ζακ είναι διαφορετικές ιστορικές περίοδοι, έγινε μετάβαση, περάσαμε απέναντι, «ματώσαμε».

Κανείς δεν θα ξεχάσει τι έκανε εκείνη τη μέρα, πού βρισκόταν όταν το έμαθε, ποιες ήταν οι πρώτες του σκέψεις, πώς εκτόνωσε τη λύπη και τον θυμό του.

Αφησα τα φορέματα και τις φούστες τον Νοέμβριο του 2018. Αισθάνθηκα την ανάγκη να περάσω σε μια φάση ενδοσκόπησης και ήθελα «ησυχία». Μπορεί ασυνείδητα να έπαιξε ρόλο κι ο φόβος. Μπορεί χωρίς να το καταλάβω η δολοφονία στη Γλάδστωνος να με άλλαξε και εξωτερικά. Να πέρασε μέσα μου η βεβαιότητα ότι το να δείχνεις αλλιώς μπορεί να γίνει επικίνδυνο, ακόμη και για τη ζωή σου. Σε αυτή τη φάση αισθάνομαι καλά που περνάω απαρατήρητο, που δεν παίζει να με κοιτάζουν περίεργα και να ψιθυρίζουν πίσω από την πλάτη μου. Όχι ότι με το προηγούμενο λουκ γινόταν πολύ αυτό, αλλά τώρα δεν γίνεται καθόλου, φαντάζομαι. Θα συνεχίσω τους αγώνες μου. Σκοπεύω να φτάσω μέχρι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τη διεκδίκησή μου να διαγραφεί το φύλο από τα νομικά έγγραφα. Δεν θα κάνω πίσω, θα το πάω μέχρι το τέλος. Είμαι αποφασισμένο – είτε μου φαίνεται, είτε όχι.

Όταν έμαθα ότι ο Ζακ δολοφονήθηκε, πήρα τηλέφωνο την κολλητή μου –που επίσης τον ήξερε– και σχεδόν ούρλιαζα. Δεν μπορούσα ούτε να μιλήσω, πνιγόμουν από τα κλάματα. Τον πόνο τον ένιωσα στο σώμα μου. Είχα έντονη ημικρανία, φοβερή κόπωση, ανακάτεμα στο στομάχι, ενοχλήσεις στο δέρμα. Στην πορεία, το απόγευμα του Σαββάτου, δυσκολευόμουν να σταθώ όρθιο και να περπατήσω. Ούτε θυμάμαι πότε μπόρεσα να κοιμηθώ. Από την πρώτη στιγμή ήξερα ότι δεν θα το ξεπεράσω ποτέ. Για όλους εμάς ήταν σαν να πέθανε κάτι μέσα μας.

Συναντηθήκαμε με τον Ζακ στους δύσκολους δρόμους του ακτιβισμού. Τον ένιωθα σαν το ακτιβιστικό alter ego μου, μας συνέδεαν κοινές αξίες, πιστεύαμε στα ίδια ιδανικά. Τον ένιωθα σαν ό,τι δεν είμαι, με συμπλήρωνε και με ενέπνεε. Ήμουν περήφανο για την ύπαρξή του. Τον θαύμαζα. Παρά την ευαισθησία του και τους φόβους του, βγήκε μπροστά και έδωσε σκληρές μάχες με μια τόλμη πρωτόγνωρη. Πρωτοπόρος, συγκρουσιακός, εξωστρεφής, αλλά κι εσωστρεφής, συνεσταλμένος συνάμα. Έκανε ρήξεις, έπαιρνε ρίσκα, άνοιγε μέτωπα. Εγώ ήμουν πιο χαμηλών τόνων, πιο συναινετικής προσέγγισης, πιο ενωτικό. Είχαμε και κάτι άλλο κοινό: τον κοσμοπολιτισμό, την αντίληψη ότι τα ζητήματα που μας απασχολούν είναι διεθνή, και ότι δεν πρέπει να περιορίζουμε τις παραστάσεις μας στα εθνικά όρια, ότι πρέπει να μαθαίνουμε από τα παγκόσμια κινήματα. Ίσως επειδή γεννήθηκε στην Αμερική και έζησε στη Νέα Υόρκη δεν είχε μια αμιγώς ελληνική κουλτούρα και οπτική στα πράγματα, μπορούσε να δει την παγκόσμια διάσταση και δεν είναι πολλοί αυτοί που μπορούν να το κάνουν αυτό στην Ελλάδα.

Είμαι σίγουρο ότι ο Ζακ μπήκε στο κοσμηματοπωλείο για να σωθεί, ότι έγινε πριν κάποια φασαρία, ότι είχε τρομάξει. Δεν ξέρω αν καταλάβαιναν τι έκαναν αυτοί που τον χτυπούσαν. Ακόμη και αν είχαν πιστέψει ότι ήταν ληστής, οι κλωτσιές στο κεφάλι μέσα στα γυαλιά σε ένα πλάσμα πεσμένο κάτω, είναι κάτι αδιανόητο.

Δεν μου έκανε εντύπωση η απάθεια και η αδιαφορία του κόσμου. Δεν ήθελαν να μπλέξουν γιατί ίσως δεν θεωρούν σημαντικό να πεθάνει ένα «πουστάκι». Δεν νοιάζεται πολύς κόσμος μάλλον για έναν άνθρωπο πεσμένο στο πάτωμα και αδύναμο. Κάποιοι μπορεί να σκέφτονται ότι καλά έπαθε. Η περιοχή είναι έτσι. Την ξέρω πολύ καλά. Οι έμποροι φοβούνται για την περιουσία τους και δεν τους νοιάζει τίποτα άλλο. Υποκύπτουν στον ακροδεξιό παραλογισμό, γιατί αυτό θεωρούν λανθασμένα πως τους καθησυχάζει. Με πρόσχημα την κρίση και την ανασφάλεια ξυπνούν τα πιο άγρια ένστικτα, οι πιο πρωτόγονες ορμές.

Στην πραγματικότητα αυτοί που τον κλωτσούσαν έδειξαν αυτό που είναι. Δήθεν νοικοκύρηδες, σεξιστές και ομοφοβικοί που δεν θα δέχονταν έναν Ζακ ως παιδί τους. Δεν θα του επέτρεπαν να υπάρχει γύρω τους. Έδειξαν την αρρενωπότητα και τη μαγκιά τους με αυτόν τον άθλιο τρόπο. Και δεν φοβήθηκαν ότι θα μπλέξουν, γιατί ένιωθαν ότι αυτοί που τους παρακολουθούν θα τους προστατεύσουν με την ακινησία τους και με τη σιωπή τους. Η δολοφονία του Ζακ είχε όλα τα χαρακτηριστικά της επίθεσης των δυνατών ανδρών σε μια «αδερφή», σε έναν μετανάστη ή πρόσφυγα, σε οποιονδήποτε δεν ανήκει στην πλειοψηφία. Είτε το αντιλαμβάνονταν έτσι, είτε όχι, ήταν μια ακροδεξιά πράξη.

Ιδεολογικά είμαι σίγουρα με τους λίγους, με τους αδύναμους, με τους καταπιεσμένους. Είμαι απέναντι στον φασισμό, στον εθνικισμό, στον αυταρχισμό, στον φανατισμό. Ο προοδευτισμός του Ζακ δεν εξαντλούταν μόνο στα ΛΟΑΤΚΙ+ θέματα. Μέχρι και για τη συμφωνία των Πρεσπών πήρε θέση. Πάντα με χιούμορ και πάντα με άποψη.

Είμαι 33 ετών. Ακριβώς στην ηλικία που τον σκότωσαν. Τώρα θα έδινε τον καλύτερο εαυτό του. Ήταν πιο ώριμος από ποτέ. Έχω υπάρξει θύμα επίθεσης. Είχα κοντά μαλλιά πλατινέ και μου επιτέθηκαν στην Πανεπιστημίου, μέχρι και αστυνομικούς έχω ακούσει να με κοροϊδεύουν. Όποτε είχα πολύ φεμ –όπως λέγεται– έκφραση φύλου δεχόμουν λεκτική κακοποίηση, αυτό που άλλοι λένε «κράξιμο».

Δεν έχω μεγαλώσει με πολύ έντονα ελληνικά στερεότυπα. Δεν έπαιζα προδόσφαιρο. Οι γονείς μου έχουν μια κάπως ευρωπαϊκή κουλτούρα και ποτέ δεν με πίεσαν να προσαρμοστώ στις προδιαγραφές τους. Ναι, είμαι τυχερό. Ο αδελφός μου είναι στρέιτ και ούτε αυτός μεγάλωσε με τους κανόνες της πατριαρχίας. Παραμένω άφυλο και πανσέξουαλ παρόλο που η εμφάνισή μου σήμερα θυμίζει τη στερεοτυπική εμφάνιση ενός αγοριού. Τα ρούχα έχουν βαθιές συνδηλώσεις και συμβολισμούς. Τα φύλα είναι η πρώτη κατηγοριοποίηση των ατόμων πριν καν γεννηθούν. Από το υπερηχογράφημα ακόμη αρχίζουν να καλλιεργούνται οι προσδοκίες των γονιών για το αγοράκι ή το κοριτσάκι τους. Υπάρχουν βαθιά ριζωμένες αντιλήψεις στον πατριαρχικό μας κόσμο που έχει φτιαχτεί πάνω σε δίπολα. Δεν υπάρχει ισότητα των φύλων ούτε κατά διάνοια, ο σεξισμός και ο μισογυνισμός υπάρχουν πάντα και παντού. Η έμφυλη διάκριση είναι δυστυχώς η βάση του πολιτισμού μας.

Πριν καταλάβω οτιδήποτε για τη σεξουαλικότητά μου, μου φορέθηκε η ταμπέλα «αδερφή» στο δημοτικό. Το εσωτερίκευσα και κάπως έτσι διαμορφώθηκε η αυτοεικόνα μου. Προσπάθησα να κάνω σχέση με κορίτσια, πιο εύκολα, πιο αβίαστα βγήκε με αγόρια.

Το coming out μου ως gay το έκανα στα 18. Αρκετά αργότερα κατάλαβα ότι δεν με ενδιαφέρει η κατηγοριοποίηση σε κάποιο φύλο. Είναι μια θαρραλέα κίνηση να αποποιηθείς όλες τις κατευθύνσεις και τις προσδοκίες που σου αποδόθηκαν και τις πεποιθήσεις που συνδέθηκαν με σένα. Για λόγους ορατότητας και διεκδικήσεων λέμε gay και straight. Επίσης, στην πραγματικότητα όλα τα άτομα είναι άφυλα, με την έννοια ότι το φύλο είναι μόνο κοινωνική κατασκευή.

Έχω μπει με φόρεμα στη Βουλή, στο Συμβούλιο της Επικρατείας, στη Γαλλική Πρεσβεία. Άλλαξαν τα μαλλιά και τα ρούχα μου, δεν άλλαξε αυτό που είμαι. Αυτοπροσδιορίζομαι ως άφυλο. Δεν πιστεύω στη διάκριση των φύλων, σε αυτή την κοινωνική κατασκευή. Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου δεν θα καταγράφονται τα φύλα για να μη χρειάζεται να προσπαθήσει κανείς για να πείσει για την ταυτότητα φύλου του. Η απόφαση του Μακρόν να αντικατασταθούν στα σχολεία οι όροι μητέρα και πατέρας από το γονέας 1 και γονέας 2 είναι στη σωστή κατεύθυνση. Είναι απόλυτα απελευθερωτικό. Τι μπορεί να σημαίνει μπαμπάς και μαμά πέρα από κλισέ; Μητέρα είναι ο γονιός που μαγειρεύει και πατέρας εκείνος που φέρνει τα λεφτά στο σπίτι; Δεν ισχύουν αυτά στις σύγχρονες κοινωνίες. Οι συντηρητικοί απλώς κάνουν πως δεν βλέπουν την πραγματικότητα για να μην ξεβολευτούν δήθεν, παρότι καταπιέζονται στην πραγματικότητα κι αυτοί οι ίδιοι.

Ο Ζακ ήταν πολύ υπερήφανος κι εκφραστικός γκέι άνθρωπος. Μπορεί να του επιτέθηκαν και γι' αυτό με τέτοια λύσσα. Γι' αυτό ίσως δεν αντέδρασε κανείς, μόνο ένας μπήκε στη μέση. Θα μπορούσα να είμαι στη θέση του, εσύ δεν θα μπορούσες. Γι' αυτό και δεν θα καταλάβεις, όσο κι αν προσπαθήσεις, πόσο τραγικό ήταν για εμάς αυτό που έγινε ένα ηλιόλουστο μεσημέρι στο κέντρο της Αθήνας.

Στην κοινότητα έχουμε τις κόντρες μας, τους ανταγωνισμούς μας, υπάρχουν διαφωνίες, μικρότητες, κόμπλεξ και απωθημένα. Και όσοι τα επισημαίνουν θα πρέπει να είναι επιεικείς, να μην ξεχνούν ότι μιλάμε για ανθρώπους που έχουν δεχθεί βία, ψυχολογική, λεκτική, σωματική, κάθε είδους βία.

Η δολοφονία του Ζακ έπεσε σαν βαρύ πέπλο πάνω σε όλα αυτά και τα σκέπασε. Μας ένωσε, μας ανάγκασε να αφήσουμε τα ασήμαντα, για να προσηλωθούμε στα σημαντικά, μας ανάγκασε να τα σκεφτούμε όλα από την αρχή και να δράσουμε, μας άλλαξε, μας καθόρισε. Ας μου επιτραπεί να πω πως ακόμα και η δολοφονία του κατέληξε να λειτουργήσει ακτιβιστικά.

** Το Τζέισον-Αντιγόνη Δούσης είναι ακτιβιστής, φροντιστηριούχος.*

ΣΤΗ ΡΙ ΖΟΥ ΜΕ // #prostokalytero

Στηρίζουμε πρωτοβουλίες
που λένε **ΟΧΙ** στο τσιγάρο.

Στηρίζουμε την καθολική εφαρμογή
του αντικαπνιστικού νόμου.

Στηρίζουμε τη Smoke-Free ΔΕΘ
για δεύτερη συνεχή χρονιά.

Επιμένουμε, εμπνέουμε, δημιουργούμε,
ένα μέλλον προς το καλύτερο.

Μάθε όσα χρειάζεσαι εδώ:
www.prostokalytero.gr

SMOKE FREE ΔΕΘ
ΜΕΛΛΟΝ ΧΩΡΙΣ ΤΣΙΓΑΡΟ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ PHILIP MORRIS INTERNATIONAL

SOUL NEK

από το Α ως το Ω

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Φωτό: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

Ράπερ, μουσικός παραγωγός, DJ, σεφ που θα τον πετύχεις στο δικό του burger στέκι «Soulfood Ng» στο Παγκράτι. Ξεκίνησε να «φτύνει» από τις αρχές των 90s με τους NEBMA και «μαγειρεύει» πάντα χωρίς να σκέφτεται τη συνταγή της επιτυχίας. Ο SOULNEK aka Νεκτάριος Καραγιάννης φλεξάρει πόλη, ζωή και προβλήματα με το νέο του άλμπουμ «Τροφή για την ψυχή» και φρεσκάρει το ελληνικό hip hop.

ΑΘΗΝΑ Γενέτειρα πόλη, Ηλιούπολη, γειτονιά, πρώτα βήματα, σχολείο, φίλοι, breakdance, hip hop.

BASHMENT Το μουσικό μου σπίτι, μια παρέα, μια οικογένεια, ένα ταξίδι που εάν δεν το κάνεις δεν μπορώ να σου το εξηγήσω. Γιατί είναι bashment, είναι ιδέα, εάν δεν τη νιώθεις άσ' την.

ΓΗ Είμαστε όλοι ένοικοι, μηχανισμός ζωής, μια κουκκίδα πολύπλοκη, «χαμένη» στο απέραντο διάστημα.

ΔΑΦΝΗ BLUEBIRD Φωνή με συναίσθημα που σε μαγνητίζει, καλή ψυχή, μια καινούργια φίλη.

ΕΡΩΤΑΣ Το συστατικό της ζωής που ισορροπεί την ψυχή, το σώμα, το μυαλό και την καρδιά.

ΖΩΗ Μια φανταστική βόλτα στον χωροχρόνο του σύμπαντος, για μια μόνο φόρα, ανακάλυψη, συνειδητοποίηση, διαχείριση, εξέλιξη του «είμαι».

ΗΤΤΑ Μάθημα δύσκολο που σε προετοιμάζει σωστά για τη νίκη.

ΘΑΡΡΟΣ Θέλει υπέρβαση, καταρρίπτεις φοβίες, διεκδικείς τις επιθυμίες και τα θέλω σου. Επίσης από το γράμμα θήτα αρχίζει το όνομα του πατέρα μου, είναι εκεί, πάντα, χωρίς επικρίσεις. Θανάσης.

ΙΣΩΣ Ιδιόρρυθμη, ιδιαίτερη, ιδανική, ισορροπία ιδιοσυγκρασίας. Ιδέα ιερή, ισχυρή, ικανή, ιστορική.

ΚΑΥΛΑ Ένταση, ανατριχίλα, πώρωση. Θερμό συναίσθημα. Δυνατός σύμμαχος που σε στηρίζει να αντέχεις, να συνεχίσεις ό,τι κάνεις.

ΛΑΘΗ Αμέτρητα, πλίθια, μοναδικά, λάθη. Προσγεί-

Ο MC που δεν φοβάται τον πειραματισμό, πασπαλίζει με ψυχεδέλεια το hip hop και μας δίνει το αλφάβητο της ζωής του με αφορμή το νέο του άλμπουμ «Τροφή για την ψυχή»

ωση στην πραγματικότητα, με γνώση και ετοιμότητα για το σωστό βήμα.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ, ΜΟΥΣΙΚΗ Τροφή για την ψυχή, Soulfood, μαζί με τον κουμπάρο μου Γιώργο Μπερούτσο, το soundtrack της ζωής μου.

ΝΕΒΜΑ Νοητική επανάσταση βγαλμένη με αίμα. Η αρχή, βάση, κίνητρο, πίκρα, πείσμα, από τα χαμηλά στα ψηλά και το αντίθετο.

ΞΗΜΕΡΩΜΑ Καινούργια μέρα, ξαφνική ξεχωριστή ζωτική γεύση στον ουρανίσκο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ RAZZASTAR Λυρικός, αδερφός, δάσκαλος, φίλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Γιώτα, η γυναίκα μου, ανιδιοτελής αγάπη, το π... αγαπημένο 3,14

ΡΑΠ Σημαντικό μέσο έκφρασης, εργαλείο που με βοήθησε να συμβαδίσω, να διαχειριστώ αλλά και να υπερβώ τη μαθητική μου δυσκολία (δυσλεξία).

ΣΤΙΧΟΙ Αντανάκλαση, ψυχανάλυση, ψυχαγωγία, το νοητικό μου όπλο, εργαλείο στο να συνεχίσω να γίνομαι καλύτερος.

ΤΑΦ ΛΑΘΟΣ Ολοκληρωμένος καλλιτέχνης, μουσικός, ράπερ που έχει πάει την έννοια του flow σε άλλο επίπεδο. Μας ενώνει η Ηλιούπολη, η κοινή αγάπη για τη μουσική. Αμοιβαίος σεβασμός. DECA ο νέος του δίσκος.

ΥΔΩΡ Το νερό είναι βασικό συστατικό ύπαρξης, επιβίωσης. Όπως δίδαξε και ο Bruce Lee... Be water, my friend.

ΦΑΝΗΣ Λ.Ο.Σ. Ή αλλιώς μου δίνεις φως, αδερφός από τους λίγους, ο λόγος του συμβόλαιο. Μια άλλη διάσταση στη ραπ σκηνή, αλγοριθμικός λόγος, όλα επικοινωνούν, σαν ένα έργο τέχνης, για ένα δεύτερο υπόγειο ο δίσκος του.

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ Η στεγνή πραγματικότητα, κάποιος μας κάνει πλάκα, ένα ζωντανό, φωτεινό αστέρι στην απεραντοσύνη του διαστήματος. Προσωπικό στοίχημα, το πρώτο μου βινύλιο.

ΨΥΧΗ Πονεμένη άβυσσος... χρωματισμένη με ρυθμούς και μελωδίες, soul, gospel, blues, funk, rap, jazz, rock και πάει λέγοντας...

ΩΣ ΑΙΔΩ Ένα μοναδικό μουσικό ταξίδι. 2 φίλοι που συνυπάρξαμε με απόλυτη ελευθερία σε όλα τα μοτίβα σε εποχές που δεν υπήρχε η άμεση πληροφορία, βλέπε ίντερνετ. A

Instagram.com/soulnek, @soulnek

FREEDOM FOR SALE

Η τοιχογραφία της σεζόν είναι έτοιμη. Το νέο έργο του INO με τίτλο «Ελευθερία προς πώληση» ολοκληρώθηκε πριν από λίγες εβδομάδες και βρίσκεται σε πολυσύχναστο σημείο της Αθήνας ανάμεσα σε γνωστά κέντρα νυχτερινής διασκέδασης, λίγο μετά την αρχή της Ιεράς Οδού στο Γκάζι.

Της **ΤΑΝΙΑΣ ΔΕΛΗ**

Φωτό: **CONSTANTINO MASS**

Η τοιχογραφία, που είναι φτιαγμένη στις δύο επιφάνειες ενός κτιρίου, απεικονίζει στη μία ένα κορίτσι με κλειστά μάτια και προς την κατεύθυνση που είναι στραμμένη, ενώ στην άλλη επιφάνεια απογειώνεται ένα λευκό περιστέρι. Η χαρακτηριστική γαλάζια πινελιά, που έχουν τα ασπρόμαυρα σχέδια του INO, αυτή τη φορά ξεκινάει από πάνω δεξιά (σημείο που συμβολίζει την αισιοδοξία) αλλά πηγαίνει προς τα κάτω αριστερά αφού περάσει απ' το κεφάλι της κοπέλας. Σε κατεύθυνση εντελώς διαφορετική από αυτή του περιστεριού. Ένα σχέδιο που εκ πρώτης όψεως μπορεί να φαίνεται χαρούμενο αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι. Φτιάχτηκε εξ ολοκλήρου με ακρυλικά την τελευταία εβδομάδα του Αυγούστου.

Ο INO, αφού ολοκλήρωσε την τοιχογραφία στο Γκάζι, έφυγε από τη χώρα και αυτή τη στιγμή βρίσκεται στη Φινλανδία και δημιουργεί το επόμενο έργο του. Μπορείτε να παρακολουθήσετε την εξέλιξη του έργου ακολουθώντας τον στα social media @inoexpo.
Δείτε

Δείτε τον καλλιτέχνη επί το έργον στο βίντεο που έχουμε αναρτήσει στο site, athensvoice.gr

ΤΟ **ΕΞΩΦΥΛΛΟ** ΜΑΣ

Ο INO είναι έλληνας καλλιτέχνης, απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών, και ειδικεύεται στις τοιχογραφίες μεγάλης κλίμακας. Έργα του κοσμούν κτίρια σε όλο τον κόσμο και πίνακες του βρίσκονται σε πολλά μουσεία και ιδιωτικές συλλογές. Έχει συνεργαστεί με το National Geographic, τον Οίκο δημοπρασιών Christies, το Ίδρυμα Ωνάση και τη δουλειά του έχουν δημοσιεύσει κορυφαία έντυπα και ΜΜΕ, όπως ο Guardian, το πρακτορείο Reuters, οι New York Times κ.ά.

Μερικές ιστορίες ακόμα, κύριε Έρικ Μπάρτον;

Λίγο πριν τη συναυλία του στις 27 του μήνα στο Ηρώδειο, κάτω από την Ακρόπολη, ο θρυλικός μπλουζ ροκενρόλερ εν αρνείται στην ATHENS VOICE μερικά shortcuts από τα παλιά αλλά και τα σημερινά της ούτως ή άλλως κινηματογραφικής μουσικής ζωής του.

Συνέντευξη: **ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**
Φωτό: **ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ**

Ανταμώνουμε στον «Ευριπίδη» της Κηφισιάς, θέλει να διαλέξει μερικά βιβλία από το ξενόγλωσσο τμήμα, τη Δευτέρα φεύγει για ολιγοήμερες διακοπές στη Σέριφο. Λίγο πριν στο τηλέφωνο η ελληνίδα σύζυγός του, Μαριάννα, μου ζητά χίλια συγνώμη, επειδή η συνέντευξη-ραντεβού άλλαξε ώρα και τόπο, κανένα πρόβλημα, της λέω. Και το εννοώ. Σαράντα χρόνια πριν άκουγα το «We Gotta Get Out Of This Place» και προετοίμαζα τη φυγή μου, σαράντα χρόνια μετά λέω της Μαριάννας «θέλω να τον γνωρίσω και να του αποδώσω φόρο τιμής κι από κοντά, όσες αλλαγές μέρους και ώρας αγαπάτε»!

Κι έτσι στέκομαι τελικά μπροστά του στην Κηφισιά και του λέω στα γρήγορα τη λόλα μου για αυτόν και τα τραγούδια του, ο Έρικ γελάει ευγενικά, οικεία, καλόκαρδα, σκέφτομαι από μέσα μου, όπως τον βλέπω ντυμένο στα κατάμαυρα με το σακάκι και το μπλουζάκι «It's my life» και τα κάτασπρα μαλλιά του να παίζουν αντίστιξη και φουλ κοντράστ, πως σε αυτή τη ζωή ίσως τελικά και να υπάρχει (λίγη) δικαιοσύνη: ο Μπάρτον, όπως θα διαβάσετε και παρακάτω, τα θυμάται όλα. Τα έζησε όλα, τα έκανε όλα, δεν έχει να αποδείξει τίποτα και σε κανέναν, παρά μόνο ίσως να τηρήσει μια υπόσχεση που έδωσε στον εαυτό του, τότε στο Νιούκαστλ των αρχών του '50. Να ζήσει γρήγορα σαν τον Τζέιμς Ντιν που τον χάζευε θρύλο στο πανί, να τραγουδήσει λυγμικά σαν τον Τζόνι Ρέι, που εξαιτίας του «αποφάσισα να γίνω τραγουδιστής, δικέ μου, τι τρομερό στιλάτο κρούνινγκ, τον αγαπώ πιο πολύ και από τον Σινάτρα! Όσο για τώρα που μεγάλωσα, θέλω να μην γκρινιάζω. Να παραμένω πάντα θυμωμένος, αλλά να μην γκρινιάζω, μιας και κανείς δεν ανέχεται έναν γέρο που γκρινιάζει και ψάχνει τα δίκια του. Ψάχνω όμως πάντα να βρω την αλήθεια, ειδικά αυτές τις μέρες που κάποιοι άνθρωποι σε Αγγλία και Αμερική επιθυμούν να επιστρέψουμε σε κατάσταση ζούγκλας. Θα μου πεις πως είναι κι αυτό κομμάτι του παιχνιδιού, μέρος της ανθρώπινης φύσης».

Και πάνω που λέω, α, αυτή θα είναι μια συνέντευξη που θα γίνει στα όρθια και καθώς ο Μπάρτον ξεφυλλίζει βιβλία, η σύζυγός του ρίχνει την ιδέα για έναν καφέ στο παραδιπλανό «Common Secret café». Κι όλως τυχαίως, όταν μπαίνουμε στο άδειο από κόσμο μαγαζί, μιας και είναι νωρίς το απόγευμα και η Αθήνα χαλαρώνει πριν το ξαναρίξει έξω για να φορτίσει και να ξεχυθεί στον πυρετό της νύχτας, από τα ηχεία ακούγεται ο Τζον Λένον. Που ήταν φίλος του αδελφικός, οπότε λέω μέσα μου πως έτσι θα κλείσει η συνέντευξή μας, με τον Λένον που δεν μένει χρόνια τώρα εδώ, σε αντίθεση με αυτό το αιώνιο ροκενρόλ και μπλούζι αγόρι, που σε λίγες μέρες θα ανέβει στη σκηνή του Ηρωδείου. Still alive, ακόμα επικίνδυνος, ταγμένος, μανιασμένος, παρά τους δυο αιώνες που κουβαλάει πάνω του και μέσα του και... rec.

Είπες για τον Τζόνι Ρέι, πόσο επιρροή και αναφορά τον είχες. Άρα μιλάμε για τις μέρες πριν από το ροκενρόλ, σωστά; Ναι, ήμουν πολύ μικρός. Δεν ήταν το ροκενρόλ η πρώτη μουσική που άκουσα, ώστε εξαιτίας της να κάνω μια μπάντα. Ήταν που από το δημοτικό σχεδόν αποφάσισα να γίνω, ας το πούμε, διασκεδαστής. Ίσως να ήταν και κληρονομικό, ή έτσι να έψησα τον εαυτό μου, πως αυτός είναι ο προορισμός μου, αφού ένας από τους παππούδες μου, ανθρακωρύχος, λόγω εργατικού ατυχήματος είχε να διαλέξει ανάμεσα σε δυο δρόμους. Ή να γίνει ζητιάνος ή να σαλτάρει στο πάλκο. Προτίμησε το δεύτερο, ψυχαγωγούσε για καιρό αντί να εκλιπαρεί για ελεημοσύνη. Υπέροχη ιστορία όπως μου τη διηγήθηκε ο πατέρας μου, τρύπωσε μέσα μου και καθόρισε την πορεία μου...

Ακούγεται πολύ ντικενσιανό, Έρικ... Μα όλο το Νιούκαστλ των αρχών του '50 έμοιαζε ντικενσιανό αλλά και βικτωριανό, ήταν εικοστός αιώνας, αλλά έξω στη φύση και τα δάση, όπως και μέσα με τα παλιά κτίρια ή το μολυσμένο ποτάμι, ο αιώνας έμοιαζε και με τον 19ο.

Κι ύστερα ήταν κι εκείνο το σχολείο, που αν θέλεις, μου ξαναλές την ιστορία, που πλέον είναι μυθική, συνδεόμενη ευθέως με το όνομα The Animals της μπάντας... Α, το διαολοσχολείο εκείνο, εντελώς evil, καθόμουνα στην τάξη και από απέναντι έβλεπα το εργοστάσιο σφαγής των ζώων, ενώ παραδίπλα του υπήρχαν χωράφια που μεγάλωναν προβατάκια ανύποπτα για το τι πρόκειται να τους συμβεί. Η ζωή κι ο θάνατος, φίλε μου, ακούγονταν καθημερινά στα αυτιά μου σαν κονσέπτουαλ μουσική, κραυγές κάθε απόχρωσης. Έπρεπε να φύγω από αυτό το μέρος...

Με τον πατέρα σου ήσουν στην κόντρα; Δεν είναι κι αυτό αρχετυπικό ως πρώτο βήμα απόκτησης ρεμπέλιον συμπεριφοράς; Καθόλου. Απεναντίας, ειδικά τότε που με πήρε μαζί με το συνεργείο του στη δουλειά –ανοίγαμε τρύπες για να περάσουν τα καλώδια του ηλεκτρισμού– τον είχα ξορκίσει να μην πει στους εργάτες πως ήμουνα ο γιος του. Κι έτσι ένιωσα μεγάλη χαρά όταν κατάλαβα ότι τα παιδιά τον εκτιμούν. Πήγα κι έσκαψα μαζί τους, ήταν οκέι ο πατέρας μου. Πού και πού τον τρέλαινα βέβαια όταν του έλεγα πως αντιπαθώ τον Τσόρτσιλ, σε σημείο που να πιστεύει πως ήμουν κομμουνιστής! Αλλά αφού με ψάχνεις τόσο γενεαλογικά, νομίζω πως ο θείος μου και κάποιοι φίλοι του αποτέλεσαν για μένα πρότυπο, ας πούμε, αντισυμβατικής συμπεριφοράς. Ειδικά ο κολλητός του ο Κόφι Τζόνι, σκέτη παράβαση ήταν! Σκέψου πως έκλεβε ή υποτροπίαζε στο Νιούκαστλ, αλλά δεν μπορούσαν να τον συλλάβουν γιατί πήγαινε αμέσως στην απέναντι πόλη περνώντας τη γέφυρα, καθώς τα περιπολικά του νόμου πήγαιναν αντίθετα.

Γεννήθηκες εξεγερμένος τελικά ή προέκυψε; Ω, ήταν πολύ χιπ να είσαι οργισμένος τότε με όλους και με όλα! Σε αντίθεση με τώρα, που έχουμε πάλι λόγους να διαμαρτυρόμαστε, αλλά δεν συμβαίνει και τίποτα συγκλονιστικό, τότε ήταν η μουσική, τα βιβλία και οι ταινίες που όριζαν κομμάτι της συμπεριφοράς. Θυμάμαι έβλεπα μια ταινία με τον Μπράντο που δούλευε εργάτης στα ντοκ και είχα εντυπωσιαστεί, αλλά μετά σκέφτηκα πως και στο Νιούκαστλ είχε ντοκ και λιμενεργάτες, απλά στο πανί έδειχναν πιο καυτοί. Γενικά νομίζω πως οι ταινίες της εποχής εκείνης καθόρισαν τον τρόπο με τον οποίο ξεχύθηκα αργότερα να βρω την αλήθεια μου. Και τότε μπορεί ο πόλεμος να είχε τελειώσει, αλλά ακόμα στα φιλμ έπαιζε πόλεμος. Και θυμάμαι να αναρωτιέμαι ποια ήταν πιο αληθινή; Μια χολιγουντιανή ταινία με αεροπλάνα να πετάνε βόμβες από ψηλά ή ένα πολωνικό φιλμ; Που οι Πολωνοί μάχονταν σώμα με σώμα με τους Ναζί. Και θυμάμαι μετά, στην ίδια ταινία, τον πρωταγωνιστή να πίνει στο μπαρ δέκα ποτήρια βότκα καπνίζοντας αρειμανίως και να ατακάρει: Εμείς είμαστε οι ήρωες, μα κοίτα μας τώρα πώς ξεψυχάμε! Heavy shit, έτσι;

Η συνέντευξη διακόπτεται γιατί ο Έρικ παραγγέλνει ένα τσάι κι ο σερβιτόρος που το φέρνει, ζήτημα να είναι 21 με 22, ρωτάει αν όντως είναι αυτός ο τύπος από τους Animals, και ενθουσιασμένος του σφίγγει το χέρι και λέει πως φυσικά έβγαλε εισιτήριο για το λάιβ. Είπαμε, ο Μπάρτον είναι ζωντανός θρύλος. Από τη βρετανική «εισβολή» στην Αμερική παρέα με τους Beatles και τους Stones ως και τις ψυχεδελικές φανκ σόουλ μέρες στο Σαν Φρανσίσκο με τους War, τα τραγούδια αλλά και το συνολικά αγέρωχο attitude του είναι το διαβατήριό του, πέρα από τα τραγούδια του, για την αθανασία. Και από τις ιστορίες για τον Τζίμι Χέντριξ –σε αυτόν τηλεφώνησε το κορίτσι του πανικόβλητο τη νύχτα του μοιραίου οβερντόουζ– ή τα γλέντια με τον φιλαράκο του τον Στιβ Μακ Κουίν στο Λος Άντζελες όπως και οι πλάκες που σκάρωναν στον Τζιμ Μόρισον έως τη φοβερή εκείνη νύχτα που γνώρισε τη Νίνα Σιμόν, όλα τα έχει διηγηθεί στην αυτοβιογραφία του αλλά και τα φιξάρει η wiki. Όποιος ψάχνει, βρίσκει, και το ροκενρόλ δεν θα πεθάνει ποτέ. Και η ανανεωνόμενη φυλή τον ροκενρόλερ, όπως ο πιτσιρικάς σερβιτόρος του «Common Secret», πάντα θα τον αντιμετωπίζει σαν θρύλο. Πίσω στη συνέντευξη...

Τι θα παίξεις στη συναυλία; Θέλω να πω με τι κριτήριο φτιάχνεις τη σετ λιστ σου, έχοντας να διαλέξεις από τόσα υπερτράγουδα αλλά και παραγγελιές. Η Μαριάννα πριν μου έλεγε πως είναι φοβερό το πόσα τραγούδια από αυτά που έχεις ως και σαράντα χρόνια να παίξεις, σου ζητάνε ειδικά οι Έλληνες φαν. Μπαίνω κι εγώ στο παιχνίδι, α, πες μου πως θα τραγουδήσεις το «Lonely Avenue». Ηρέμησε! Είμαι ενθουσιασμένος που δεν ξεχνάτε και σας ευχαριστώ θερμά, αλλά είμαι πάντα κινούμενος στην αιχμή ως προς το πόσο πρέπει να φτιάχνεις το κέφι και τα θέλω του κοινού κι όχι το δικό σου. Δεν εννοώ πως στέκομαι απέναντί σας, αλλά πρέπει να ικανοποιήσω και τον Έρικ, δεν βρίσκεις; Από την άλλη παίζω και με μια νέα μπάντα που μεθοδολογικά, ας πούμε, δουλεύω κάπως έτσι: Παιδιά, πάμε πρόβα το «Baby Let Me Take You Home», και στην πορεία προσθέτουμε και προσθέτουμε κι όπου μας βγάλει. Πάντως greatest hits θα είναι, μην ανησυχείς. Αλλά το «Lonely Avenue» πού το θυμήθηκες; Θες να σου πω άλλη μια ιστορία που έχει σχέση με την Πολωνία, που λέγαμε πριν;

Ψοφάω! Λοιπόν, κάπου στις αρχές του '60, πριν πάμε με τους Animals στην Αμερική, βρεθήκαμε στη Βαρσοβία. Που ανήκει στο σοβιετικό μπλοκ επιρροής, και παθαίνω ένα σοκ γιατί κάνει πολύ κρύο, αλλά και τα ράφια στα καταστήματα είναι άδεια. Ξαφνικά επίσης συνειδητοποιώ πως οι φαν χάιδευαν τα δερμάτινα τζάκετ μας, όχι μόνο γιατί ήταν πολύ ζεστά, αλλά και γιατί εκεί το είδος σπάνιζε. Κι εγώ όμως παθαίνω ένα στιλιστικό σοκ με τα ρωσικά καπέλα, θέλω οπωσδήποτε ένα γούνινο ρώσικο καπέλο με μεγάλα «αυτιά». Οπότε σε μια αναγνώριση στοιχείων από μια σοβιετική περίπολο, όταν τους το λέω, ένας από αυτούς με πηγαίνει σε ένα μαγαζί, γκλιν γκλον κάνει η πόρτα και μπαίνουμε μαζί, αυτός με το αυτόματο στο χέρι. Αγοράζω το καπέλο και φεύγω. Και το 2017, πάλι πίσω στη Βαρσοβία που τουράρω, εξήντα χρόνια μετά, ένας τύπος έρχεται και μου δίνει ένα καφέ δέμα, διακόπτοντας τη συνέντευξη Τύπου. Το ανοίγω και μέσα υπάρχει πάλι ένα καπέλο γούνινο, αλλά και μια επιστολή. Γράφει: «Αγαπητέ Έρικ, αυτό είναι το γνήσιο ρωσικό καπέλο που σου χρωστάμε από τότε κι όχι αυτό που σε πήγαμε να αγοράσεις. Ήταν ιμιτασιόν πολωνικό, αλλά σ' το φορέσαμε για ρωσικό».

Χριστέ μου! Κι όλα αυτά πριν την Αμερική, είπες... Ναι, μετά πήγαμε στην Αμερική, που εντάξει, εκεί τα ράφια ήταν γεμάτα με προϊόντα, αλλά στην Ουάσινγκτον καβάλησα ένα ταξί και είπα του οδηγού να με πάει και από τη δική τους «άλλη πλευρά». Με πήγε στις γειτονιές των μαύρων, που επίσης έμοιαζαν με αποκλεισμένες ζώνες, σαν παραπέτασμα. Ψώνισα όμως καταπληκτικούς δίσκους. Ακόμα όταν πάω στην Αμερική, αγοράζω μουσική από τέτοια μέρη. Τελευταία φορά εκεί και βρήκα βινύλια με τους λόγους του Μάλκομ Χ, κι ας με κοροϊδεύουν που συλλέγω με πάθος τέτοια πράγματα.

Πώς τη βλέπεις την Αμερική τώρα; Σου το είπα και πριν πως δεν θέλω να γκρινιάζω, γιατί κανείς δεν παίρνει στα σοβαρά έναν γέρο που γκρινιάζει. Για το ίδιο κατηγορούν και τον Μπέρνι Σάντερς, που πολύ τον αγαπώ. Όπως και πολλούς από τους φίλους μου τότε στη δεκαετία του '60, που έκαναν φασαρία, αλλά τώρα, τι περίεργες μέρες, κάθονται τόσο ήσυχοι. Αν και μου αρέσει πολύ αυτό το κορίτσι η Αλεξάνδρα Κορτέζ, που η κυβέρνηση Τραμπ τη θεωρεί επικίνδυνη ακτιβίστρια. Μου αρέσει ο τρόπος που τους «ενοχλεί», το πώς τους κλωτσάει τον κώλο. Δεν μου αρέσει η ησυχία.

Ο Μπέρνι Σάντερς είναι κομμουνιστής λες; Προβοκάρω, εννοείται! Κομμουνιστής σαν τον Λένον. Κακόμοιρος Τζόνι. Εκεί συνάντησε τη μοίρα του.

Ήσασταν πολύ φίλοι, ε; Μα πριν γίνουμε φίρμες, όταν μας καλούσαν στην τηλεόραση, βγαίναμε πρώτοι εμείς κι αυτός, από τα παρασκήνια που ήταν κρυμμένος, με τσιγκλούσε και προσπαθούσε να με σπρώξει με την κιθάρα σαν ξίφος.

Και στο «I Am The Warlus», ξέρω πως εσύ είσαι ο «I am the eggman». Άλλη μια από τις πλάκες του Τζον, που μου πέταξε ένα αυγό γιατί ως εκεί πίστευε πως πρέπει να ασκείται η βία, ήταν ενάντια σε κάθε μορφή όπλου ή πολέμου, όπως ξέρεις. Ήταν μπροστά και η Γιόκο, αν θυμάμαι καλά στη σκηνή αυτή, που ύστερα έγινε τραγούδι..

Κι εσύ, λένε, ήσουν μπροστά όταν γνωρίστηκαν... Α, ήμασταν στην γκαλερί με τον Πολ ΜακΚάρντεϊ, που είδε πρώτος τα έργα της Γιόκο κι άρχισε να γελάει και να φωνάζει «στα σίγουρα πρέπει να φωνάξουμε τον Τζον τον κουλτουριάρη, που θα ενθουσιαστεί, αναμφίβολα». Κι έτσι έρχεται ο Λένον, βλέπει τα έργα και εκστασιάζεται και αναρωτιέται φωναχτά «Θεέ, ποια ψυχή και τι είδους ανώτερο μυαλό τα έφτιαξε αυτά τα πράγματα!». Και δίπλα μας ακριβώς ήταν η Γιόκο, μικρό, τοσοδούλικο πλάσμα που άκουγε. Τον κοιτά στα μάτια και του λέει «εγώ είμαι αυτό το μυαλό και θα ήθελα να παίξω και με το δικό σου».

Κάπου εδώ μπαίνει στο πλάνο η Μαριάννα, υπενθυμίζοντάς μου ευγενικά πως είπαμε να τα πούμε λίγο, αλλά έξω πήγε να βραδιάζει. Όντως, και προς το αργά, δυο ώρες πέρασαν κι αν δεν μου το έλεγε, στα σίγουρα μπορούσα να τον ζαλίζω τον Έρικ κι αυτός ευγενέστατος να μη με σταματά. Ωστόσο, κι ως εδώ, έστω κι έτσι, είμαι ευτυχισμένος. Σαράντα χρόνια πριν, στα 14, άκουγα τα τραγούδια τους και σαν «Ζώο» ήθελα κι εγώ να ξεφύγω από το θρακιώτικο Νιούκαστλ μου, όπως κι εκείνος από το δικό του. Ροκενρόλ! Μουσική για αιώνιους φυγάδες. Εμπρός στον δρόμο που χάραξε ο Μπάρτον και καλή αντάμωση στις 27 Σεπτεμβρίου, κάτω από την Ακρόπολη! Έχουμε να ακούσουμε τα καλύτερα. A

MARE LIBERUM

Ο **Γιώργης Γερόλυμπος** επιστρέφει στο νερό

Συνέντευξη: **ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**
Φωτό: **ΓΙΩΡΓΗΣ ΓΕΡΟΛΥΜΠΟΣ**

Κύθηρα

Του λείπει η θάλασσα, γιατί μας λείπει η θάλασσα. Όλοι οι Θεσσαλονικείς εν Αθήναις το παθαίνουμε αυτό το στερητικό, αλλά ο Γιώργης Γερόλυμπος μάλλον είχε κι έναν ακόμα λόγο για να επιστρέψει στο νερό, μέσω της νέας του δουλειάς. Από το 2007 που επισκέφτηκε το Φαληρικό Δέλτα στα χώματα ως και το φωτογραφικό λεύκωμα «Ορθογραφίες», όπου δέκα χρόνια αργότερα αποτελεί τη φωτογραφική αφήγηση της πορείας κατασκευής του ΚΠΙΣΝ, βυθίστηκε σε έναν στέρεο κόσμο.

Ήθελε διάλειμμα; Ήθελε παύση; Ήθελε από τη στέρεη μορφή των υλικών να περάσει στη ρευστότητα του νερού, τις μνήμες και το απροσπέλαστό του ορίζοντα; Κοινώς, νοστάλγησε και λίγο τη Θεσσαλονίκη και τα βιώματά μας εκεί; Mare Liberum! Στη νέα του δουλειά ο Γερόλυμπος εμπνέεται τον τίτλο από τον Ολλανδό πατέρα του Διεθνούς Δικαίου Ούγκο Γκρότιους, που εγκαθίδρυσε τον θεσμό των Χωρικών Υδάτων. Αλλά και από μια προσωπική αίσθηση πως η θάλασσα, πέραν των εθνικών και εμπορικών σημάνσεων ή της εκμετάλλευσης, ανήκει επίσης, ίσως και απόλυτα, ολοκληρωτικά στον ταξιδιώτη που τη διασχίζει.

Αν στην προηγούμενη δουλειά του για το Νιάρχος πίσω από το μεγάλο έργο ήταν οι άνθρωποι που επέβαλλαν και την κλίμακα του τοπίου του, στο *«Mare Liberum»* είναι το τοπίο που επιβάλλει την αξία των κάδρων του: τόσο απόντες και αόρατοι, αλλά και τόσο εδώ, αρκεί να τους «δεις» και να τους τοποθετήσεις στην εικόνα. Ή για να παραφράσω και τον κοινό αγαπημένο μας Evans: try to see a piece of emotion rather than a piece of... sea.

Γιατί φωτογραφίζεις; Γενικά μιλάω, ερώτηση υπαρξιακή, αν μου επιτρέπεις... Υπαρξιακή και καίρια. Είμαι επαγγελματίας φωτογράφος αρχιτεκτονικής εδώ και πολλά χρόνια ξεκινώντας από το 1995. Φωτογραφίζω κτίρια, ιδιωτικά και δημόσια, μικρά σε μέγεθος ή μεγάλα σε όγκο και αποστάσεις. Από την αρχή της πορείας μου αντελήφθην ότι για να κρατήσω το ενδιαφέρον αλλά και την εστίασή μου απέναντι σε αυτό που κάνω θα πρέπει να φωτογραφίζω και για τον εαυτό μου. Για να μείνω ισορροπημένος θα έπρεπε να κάνω φωτογραφία που να με ζει και φωτογραφία για την οποία ζω.

Γενικά αποφεύγεις τις βοές και την κίνηση, το έντονο «νταλαβέρι» με τους ανθρώπους, ή ιδέα μου είναι; Θυμάμαι ένα καθηγητή μου να λέει ότι «κάθε φορά που φωτογραφίζουμε δεν κάνουμε τίποτα παραπάνω από το να βγάζουμε ένα αυτοπορτρέτο». Σίγουρα η αρχιτεκτονική διαμόρφωση που έχω και από το σπίτι και λόγω σπουδών έπαιξε ρόλο, αλλά ακόμα περισσότερο τα τοπία και οι χώροι που κοιτάζω κατ' αρχήν και φωτογραφίζω στη συνέχεια είναι τόποι που επιθυμώ να βρίσκομαι, αποφεύγοντας, όπως όλοι μας άλλωστε, μέρη όπου νιώθω άβολα.

Πες μου κάποιους από τους καλλιτέχνες που θεωρείς συγγενείς σου και κατά κάποιο τρόπο σε επηρέασαν... Οι αναφορές μου είναι πολλές και οι εκλεκτικές συγγένειες που, θα ήθελα τουλάχιστον, να είναι εμφανείς αρκετές. Ξεκινούν από τον Kazimir Malevich και τη Ρώσικη Πρωτοπορία, συνεχίζονται με το Μοντέρνο κίνημα τόσο στη ζωγραφική και τον κινηματογράφο όσο και στη φωτογραφία και καταλήγουν σε πολύ πιο σύγχρονους δημιουργούς όπως οι Lewis Baltz, Joel Sternfeld, Edward Burtynsky και Andreas Gursky. Στη σειρά «Mare Liberum» βασική αναφορά υπήρξαν οι θαλασσογραφίες του William Turner και η μαυρόασπρη φωτογραφική ενότητα του Hiroshi Sugimoto.

Έζησες κι ανεβαίνεις τακτικά στη Θεσσαλονίκη. Θα μπορούσες να συγκρίνεις τα αθηναϊκά νερά με τα νερά - θέα του Όλυμπου απέναντι;

Μεγάλωσα στη Θεσσαλονίκη, η σχέση μου με τη θάλασσα έχει διαμορφωθεί μέσω αυτής. Γνωρίζεις καλά, όπως όλοι μας, ότι στη Θεσσαλονίκη όπου και να είσαι βλέπεις τη θάλασσα, είτε στα αριστερά είτε στα δεξιά σου η θάλασσα είναι πάντα εκεί σαν να αποτελεί μια εσωτερική πυξίδα που δεν σε αφήνει να χαθείς. Παρ' όλα αυτά, θεωρώ ότι δεν μπορεί να υπάρξει καμία σύγκριση μεταξύ του Θερμαϊκού και του Σαρωνικού. Ο Θερμαϊκός είναι μια λίμνη, άδεια από σκάφη και προορισμούς στους πρόποδες ενός βουνού που κυριαρχεί επ' αυτής. Ο Σαρωνικός, αντιθέτως, είναι μια θάλασσα γεμάτη από σκάφη και τις πορείες τους, πλοία της γραμμής και τη ρότα τους, εμπορικά στη ράδα, αναψυχής παντού κοντά και μακριά από τις ακτές. Στην Αθήνα η θάλασσα σε ταξιδεύει με την κάτοψή της, στη Θεσσαλονίκη με την όψη της.

Πόσο παλιό στο μυαλό σου ήταν το πρότζεκτ «Mare Liberum»; Η εν λόγω ενότητα ξεκίνησε το φθινόπωρο του 2000 από τα Κύθηρα και ήρθε ως ανάγκη μετά από πολυετές διάστημα σε σκληρά τοπία, χωμάτινα και εσωτερικά, μετά από περιπλανήσεις σε αστικά τοπία αλλά και παραμονή στο εξωτερικό. Με λίγα λόγια, μου είχε λείψει η θάλασσα.

Πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα σε αυτό που λέμε αρτίστικη φωτογραφία; Και πόσο παρεξηγημένα, ειδικά στον καιρό του ίνστα όπου πλέον όλοι στην «γκαλερί» του είναι καλλιτέχνες; Στέφανε, είναι ένα ζήτημα που επανέρχεται κάθε φορά που συμβαίνει στον κόσμο μια μεγάλη τεχνολογική ή κοινωνική αλλαγή: φόβος για το καινούργιο που μπαίνει στη ζωή μας επιθετικά και χωρίς μέτρο μέχρι να ισορροπήσει και να πάρει το σωστό μέγεθος και σημασία. Με την εφεύρεση της φωτογραφίας ο κόσμος προέβλεψε το τέλος της ζωγραφικής... Η ζωγραφική δεν έπαθε τίποτα, μάλλον απελευθερώθηκε και εξελίχθηκε σε απερίγραπτα επίπεδα. Μετά το έγχρωμο φιλμ σε σχέση με το μαυρόασπρο, μετά η ψηφιακή εποχή και ούτω καθεξής. Εν γένει, όσο πιο εύκολο το μέσο τόσο πιο δύσκολο το καλό αποτέλεσμα, δεν παραγνωρίζουμε τη σκληρή εις βάθος δουλειά και προσήλωση ενός επαγγελματία οδηγού της F1 επειδή, ταυτόχρονα, όλοι μας οδηγούμε αυτοκίνητο.

Ποιες από όλες είναι η πιο αγαπημένη σου θάλασσα; Μια ελληνική και μια ξένη... Η ξένη θάλασσα που με μαγνήτισε ήταν το Ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας, το σημείο που συναντιούνται ο Ατλαντικός και ο Ινδικός Ωκεανός. Η ελληνική, από την άλλη μεριά, είναι η δική μου, ο τόπος που μεγάλωσα, το νερό που ταξιδεύω, η λιμνοθάλασσα του Διαπόρου.

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλη τη συνεντευξη

INFO

Γιώργης Γερόλυμπος, Mare Liberum, 19/9 ως και 12/10,
Γκαλερί Σκουφά (Σκουφά 4, Κολωνάκι)

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΚΥΨΕΛΗ!

Μια γειτονιά, κάποιοι δρόμοι και μια εικαστική έκθεση όπου τέχνη και αληθινή ζωή μπερδεύονται με φόρα

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Μια κυρία μαλώνει με την υπηρεσία δημοτικής καθαριότητας, «μα αφήσατε όλα τα κλαδιά μπροστά στο σπίτι μου», οι υπάλληλοι προσπαθούν να της πουν πως αυτά είναι αρμοδιότητα των υπηρεσιών κλαδοκομικής κοπτοραπτικής, εκείνη ανένδοτη! Κι ο Θοδωρής Μανίκας, όταν τον ρωτάω πώς από εδώ, μου λέει «βόλτα», μιας και είναι επίτιμος και ενεργά εμπλεκόμενος με τη μοίρα όλων των ανθρώπων από Αιθιοπία και Αφρική που αναζητούν στην Κυψέλη μια καινούργια ζωή. Μου σφυρίζει και το τιπ: «Μια καλημέρα κι ένα χαμόγελο στον μετανάστη, μερικά ψιλά στο τζάνκι, κι αυτοί θα γίνουν οι καλύτεροί σου φίλοι και φύλακες».

Subterranean, Φωκίωνος Νέγρη, homesick blues, αν και δεν είναι ανάγκη να είσαι μετεωρολόγος για να μαντέψεις κατά πού φυσάει στην Κυψέλη τα τελευταία χρόνια. Αυτά τα τελευταία χρόνια, ας τα ονομάσουμε τα χρόνια της μετακρίσης ή ας δανειστούμε τον άρτι πολυφορεμένο όρο της «επιστροφής στην κανονικότητα», δείχνουν πως κάτι συμβαίνει πάλι εδώ, κάτι. Αναμφίβολα κάτι που μαρτυρά μια δειλή μεν, αλλά φανερά ευδιάκριτη επαναφορά της γειτονιάς με όρους νέων αξιώσεων στο παιχνίδι της αθηναϊκής Μονόπολης. Γιατί ναι, everything flows, συμβαίνει κάτι νέο, αλλά πάντα κάτι «νέο» δεν συνέβαινε εδώ πέρα; Κι εδώ και χρόνια;

Ας μην ξεχνάμε πως η Κυψέλη ήταν από τις πρώτες περιοχές που υποβαθμίστηκαν και βίωσαν την ανέχεια και την παρακμή του αθηναϊκού αστικού ιστού, πολύ πριν έρθει η οικονομική κρίση. Ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται: από τη δεκαετία του '80 πολλοί κάτοικοί της άρχισαν να ξενιτεύονται σε πιο βόρεια προάστια, τάση φυγής που επιταχύνθηκε τη δεκαετία του '90, όταν οι οικονομικοί μετανάστες που κατοίκησαν στα φτηνού ενοικίου διαμερίσματα κατέκλυσαν την περιοχή, προσδίδοντάς της ποικιλία «προσωνυμίων». Αναλόγως της γωνίας θέασης. United colors of Κυψέλη ή γκέτο; Εκφυλισμός ή cosmogειτονιά; Τα πολυφυλετικά μπλουζ της σύγχρονης μητρόπολης με την απαραίτητη διεθνιστική υμνωδία περί της χαράς και της πρόσμειξης ντόπιας και ξένης κουλτούρας ή τα ρεπορτάζ στον αντίποδα; Άστεγοι, πόρνες και πρέζα στη Βικτώρια, λαθρεμπόριο, Χρυσαυγίτες να βολτάρουν τις νύχτες με αγριεμένα σκυλιά, πανοπλίες και πεσίματα σε άτυχους ξένους, η γνωστή «φιλολογία» για βία, εγκληματικότητα, κίνδυνο, συνεχή παραβατικότητα. Και τέτοια «μιασματικά» που έλουσαν την Πατησίων, το Πεδίο του Άρεως, πύλες εισόδου στα ενδότερα του τόπου Κυψέλη.

Au revoir, παλιά μου αγάπη

Ανεξαρτήτως της γωνίας θέασης πάντως, οι τιμές των ακινήτων μειώθηκαν, η υποβάθμιση επιταχύνθηκε, η περιοχή απέκτησε μια στάνταρ ρετσινιά: not the safest place to be. Ήταν προάγγελοι όλα αυτά. Ύστερα ήρθε η οικονομική κρίση για να τη ρετσινάρει περισσότερο. Και τελευταίος εγώ, προς Θεού, όχι σαν εισβολέας, μα σαν παρατηρητής να περπατώ και να καταγράφω τη νέα κυψελιώτικη φλάι φάση. Μιας και τον τελευταίο χρόνο που την «περιπολώ», κι όχι μόνο για τα ποτάκια μου στο «Au revoir» της Πατησίων, τη βλέπω και να ελίσσεται και να εξελίσσεται. Βλέπω την ανάπτυξη της Κυψελάρας (σ.σ. όρος που τον χρησιμοποιούν οι φίλοι και οπαδοί, βλέπε τον ράπερ Νέγρο του Μοριά, ορκισμένος ΚΚΚ: τα τρία Κ, όπως λέει και στο τραγούδι του, σημαίνουν Κυψελάρα), αυτό το νέο της δειλό φτερούγισμα προς μια «κανονικότητα», αλλά φευ.

Γιατί βλέπω συνεχώς Κινέζους και Ισραηλινούς «επενδυτές» να περπατούν στους δρόμους μετά των νομίμων εκπροσώπων των εν Ελλάδι συμφερόντων τους; Και δεν είμαι ο μόνος: ρωτήστε και τους περίοικους, ρωτήστε και τα κτηματομεσιτικά γραφεία. Κάτι γίνεται εδώ, μιας διαρκής ανακαίνιση, αναδόμηση, μια παρατεταμένη επισκευαστική δραστηριότητα, κοντράστ με την έως

Κώστας Πράπογλου

τώρα εγκατάλειψή τους. Κτίρια ολόκληρα ή κομψά διαμερίσματα δίνουν στη νέα φάση της Κυψέλης εντύπωση εργοταξίου. Κάδοι γεμάτοι από μπάζα με συνεργεία μαστόρων να δουλεύουν ολημερίς επί των οδών που έχουν ονόματα νησιών και ναυάρχων. Εδώ που λόγω της οικονομικής κρίσης της τελευταίας δεκαετίας αυτά τα περιώνυμα κάποτε κτίρια, μονοκατοικίες ή πολυκατοικίες, της ξακουστής αρχιτεκτονικής γειτονιάς κατέρρεαν ή ξεφλουδίζονταν πλην φωτεινών εξαιρέσεων.

Τώρα όμως κάποια αλλάζουν χέρια είτε χρήση: το AirBnB φέρνει πολύ κόσμο στην Κυψέλη. Άνοδος στην αγορά αλλά και την ενοικίαση ακινήτων, αλλαγές χρήσης, αφού πέρα από την πρόσφατη ανακαίνιση της εμβληματικής Δημοτικής Αγοράς υπάρχει και μια συνεχής αναβάθμιση παροχής υπηρεσιών: το μπαρ «It's a Βίλατζ» στην πολύβουη πλατεία Αγίου Γεωργίου και το «Σελέκτ» στην εμβληματική Φωκίωνος Νέγρη, που πλέον σφύζει από νωρίς το πρωί ως αργά τη νύχτα από κόσμο, γνωρίζουν πιένες – τραπεζάκι βρειν αδύνατον.

«[α] γνωστοί προορισμοί κεφάλαιο 3: επανασύνδεση - μια δεύτερη ευκαιρία»

Μικρή παρένθεση Νο1: Το ρεπορτάζ αυτό δεν είναι διαφημιστικό ούτε κτηματομεσιτικό, αλλά... καλλιτεχνικό! *«[α] γνωστοί προορισμοί κεφάλαιο 3: επανασύνδεση - μια δεύτερη ευκαιρία»*, τέχνη που συνομιλεί ως κοινωνικό ντοκουμέντο με το τώρα μιας γειτονιάς. Δείτε πώς ο επιμελητής **Κώστας Πράπογλου** αντιλαμβάνεται τη νέα τάξη (κυψελιώτικων) πραγμάτων: *«Η περιοχή της Κυψέλης χαρακτηρίζεται από το τεράστιο κτιριακό απόθεμα υψηλής αρχιτεκτονικής ποιότητας που έπεσε θύμα της κοινωνικο-οικονομικής και πολιτισμικής κρίσης στην Ελλάδα των τελευταίων δεκαετιών. Ένα μέρος αυτών των κτιρίων εξακολουθεί να καταρρέει μπροστά στην ανελέπτη φθορά του χρόνου. Ταυτόχρονα, η επιδρομή επενδυτών από το εξωτερικό που εξαγοράζουν ακατάπαυστα οτιδήποτε διατίθεται προς πώληση στο όνομα του προγράμματος της χρυσής βίζας ή του airbnb, έχει ως αποτέλεσμα μια ραγδαία μεταβολή του τοπικού κοινωνικού ιστού. Η τρέχουσα αλλαγή γίνεται ευδιάκριτη αφενός μεν από την εισροή νέου πληθυσμού ιδιοκτητών και βραχυπρόθεσμων μισθωτών, αφετέρου δε από τον αναγκαστικό εκτοπισμό του προϋπάρχοντος πληθυσμού. Οι γρήγορες ανακαινίσεις με ευτελή υλικά οδηγούν στην ισοπέδωση της αισθητικής εσωτερικού χώρου με αποτέλεσμα μια σταδιακή αναίρεση του αυθεντικού χαρακτήρα και της γοητείας της περιοχής, της διάβρωσης της μνήμης και της ταυτότητας αλλά και της ανάδυσης μιας νέας συνθήκης πρωτοφανούς τυποποίησης και προχειρότητας».*

Black Athena

Αναμφίβολα ο **Κώστας Πράπογλου** κάνει το καλύτερο ρεπορτάζ: από τις λίγες φορές που η αθηναϊκή σκηνή της τέχνης συνδέεται με το κοινωνικό γίγνεσθαι, που το παρατηρεί με σθένος. Μαζί του και οι 20 εικαστικοί της οικίας Ζαρίφη που συνδράμουν ώστε ο θεατής αυτής της αντικρουόμενης συνθήκης μεταξύ ευτοπίας και δυστοπίας να ανακαλύψει την αλήθεια ή ψήγματα του συμβαίνοντος. Η έκθεση μάλιστα επεκτείνεται και παράλληλα προς την ευρύτερη περιοχή, σε τέσσερις ακόμα χώρους-δορυφόρους της. Ένα άδειο κατάστημα πρώην παντοπωλείο στην οδό Τροίας 13 θα φιλοξενήσει την παρέμβαση της ομάδας Horror Vacui. Ένα άδειο υπόγειο διαμέρισμα στην οδό Φαιδριάδων 14 στην πλατεία Κυψέλης θα μετατραπεί από τον εικαστικό James M. Lang σε σκοτεινό φωτογραφικό θάλαμο. Και στην Ευβοίας 7, όπως και στον Καθολικό ναό της Αγίας Θηρεσίας στο 32 του ίδιου δρόμου, ο Μενέλαος Καραμαγγιώλης και η ομάδα Documatism θα παρουσιάσουν το έργο *«The Afro-Greeks»* (2019). Η ομάδα Documatism δραστηριοποιούνται από το 2009, με βάση την Αθήνα, οργανώνοντας δράσεις και ταινίες με πρωταγωνιστές αντιήρωες και ιστορίες που ακυρώνουν τα σύνορα και τα στερεότυπα καθιστώντας την κινηματογράφηση λειτουργικό «εργαλείο» για τους ήρωες που πρωταγωνιστούν και χρησιμοποιούν αυτές τις ταινίες για να διεκδικήσουν λύσεις. Βασικό εργαλείο και στόχος είναι ο επαναπροσδιορισμός της αφηγηματικότητας σε έναν κινηματογράφο που ψάχνει τους παραμελημένους και αληθινούς ήρωες μέσα στην πραγματικότητα και τους καθιστά πρωταγωνιστές και «οδηγούς» μέσα από δράσεις που μπορούν να αφυπνίζουν και να λειτουργούν ως βασικό εργαλείο διαλόγου και κοινωνικής παρέμβασης. Το *«Afro-Greeks»* αλλά και δύο ακόμα σιωπηλά ντοκιμαντέρ του Καραμαγγιώλη θα προβάλλονται σε συγκεκριμένες ημερομηνίες στις νέες εγκαταστάσεις του μη κυβερνητικού οργανισμού **We Need Books**, στον δε Καθολικό ναό της Θηρεσίας θα το «ακομπανιάρει» και η χορωδία του εκκλησιάσματος.

«Στα δύο "σιωπηλά" βίντεο ο θεατής έχει τη δυνατότητα να γίνει παρών και αυτόπτης σε χώρους, που παρόλο που μοιάζουν ασφυκτικά κλειστοί και περιοριστικοί, γίνονται liminal spaces όπου οι Αφρικανοί της Κυψέλης μπορούν να νιώσουν ελεύθεροι και αποδεκτοί. Ο φακός και η επεξεργασία του υλικού "εξαφανίζονται" και η κάμερα ταυτίζεται με τους ήρωες και γίνεται το "μάτι" του θεατή αποσκοπώντας σε μια άμεση και κατευθείαν σχέση του με τους ήρωες των ταινιών. Ο τρόπος που κινούνται τα σώματα διεκδικώντας μια μπάλα, ακυρώνει την πινακίδα "Οι Φιλοξενούμενοι" που αναφέρεται εμφανώς πίσω τους. Με την κίνησή τους μπροστά στην περιοριστική πινακίδα των φιλοξενούμενων διεκδικούν την ελευθερία τους βάζοντας καλάθια, γεγονός που τους καθιστά ενθαρρυντικό παράδειγμα για κάθε Έλληνα δεύτερης γενιάς που ελπίζει σε ένα σενάριο αντετοκουνμπικής αναγνώρισης. Την ίδια στιγμή που περιμένει την καθυστερημένη επίσημη αναγνώρισή του από το ελληνικό κράτος. "Το να αναζητάς τον Θεό σημαίνει να αναζητάς τον εαυτό σου στα ύψη" του Μαίτερλινκ μοιάζει να είναι ο οδηγός των πρώων στο "Οι Αόρατοι-Ορατοί": Στο μόνο ίσως μέρος που μπορούν να νιώσουν ενταγμένοι, ορατοί και αποδεκτοί και κυρίως ελεύθεροι· για αυτό δε διστάζουν να προσεύχονται χορεύοντας, κοιμώμενοι, γελώντας, τραγουδώντας, παίζοντας και επιμένοντας να κοιτάνε το φακό και τον θεατή κατάματα».

Κυψέλη τώρα ή ιστορίες για τα σπουργιτάκια που τσιμπολογάνε τα κέικ στο Σελέκτ

Ας μου επιτραπεί, αλλά θα προσδώσω στον **Μενέλαο Καραμαγγιώλη** το παρατσούκλι-προσωνύμιο «Κυψελάρχης»! Κατοικεί στη Νέγρη, εργάζεται στα πέριξ της, διασκεδάζει εκεί, ξεναγεί εδώ στην Κυψέλη φίλους ή επισκέπτες, γνωρίζει τα πάντα για το τότε αλλά και το τώρα της. Κατά κάποιο τρόπο τον θεωρώ και ως έναν από αυτούς τους ντόπιους που σχεδόν σαν αυτοεκπληρούμενη προφητεία συνηγόρησαν ώστε να συμβεί αυτή η μετάβαση της Κυψέλης σε μια νέα φάση. Δουλεύοντας χρόνια σαν κινηματογραφιστής με εύφλεκτα θέματα που έχουν να κάνουν με τις μειονότητες κάθε χρώματος, φύλου ή φυλής, ο Καραμαγγιώλης είναι η αιτία που τον τελευταίο χρόνο παρατηρώ την Κυψέλη. Γνωριστήκαμε πέρσι εξαιτίας μιας συνέντευξης για την ταινία του, που είχε να κάνει με τα αδέσποτα του Ασπρόπυργου και το πώς μετοικούν για πιο ευτυχισμένα μέρη φιλοξενίας τους στην Αγγλία. Και με «στράτευσε» στο κίνημα *«Επιστροφή στην Κυψέλη»*. Μια ιδιότυπη συμμαχία, συνωμοσία του καλού. Αλλά ψύχραιμα και χωρίς φανφάρες. Όπως και η έκθεση του Κώστα Πράπογλου.

Επανασύνδεση. Η ευκαιρία της Κυψέλης να επιστρέψει στον χάρτη με νέο πρόσωπο. Και μια βόλτα - αυτοψία μετά.

Στη Φωκίωνος Νέγρη που θροΐζει ηδονικά το αθηναϊκό φθινόπωρο ή στη μεγάλη ευθεία της Δροσοπούλου, όπου στο αντάμωμα με την Πιπίνου – να άλλο ένα κτίριο ανακαινισμένο σήκωσε πινακίδα για πώληση. Κάτι συμβαίνει εδώ.

Αλλά και κάτι πάντα συνέβαινε! Είτε παλιά, που ακόμα και ως τις τελευταίες της μέρες η κυρία Άννα Καλουτά, στολισμένη εκπάγλου και με το περίφημο κοκέτικο τιρκουάζ ρίμελ, χαιρετούσε την «αυλή» της πίνοντας τον καφέ της, είτε τώρα στην πολυκατοικία του Λαναρά που μπαινοβγαίνει ο μόνιμος κάτοικος Κώστας Καζάκος. Ή στη νέα Δημοτική Αγορά που τις προάλλες πέτυχα τον Σπύρο Μπιμπίλα (yyyeeesss). Ο Χωμενίδης, η Διβάνη, ο Μπαμπασάκης, ο Χρήστος Στέργιογλου, τι διάολο αναρωτιέμαι όταν τους βλέπω, μένουν καιρό εδώ ή τους «στράτευσε» κι αυτούς ο Καραμαγγιώλης; Είναι όμως που πάντα η περιοχή ήταν έδρα θεάτρων και συγγραφέων, ηθοποιών αλλά και ποιητριών. Ας μην επεκταθώ, γκουγκλάρετε και θα τα βρείτε τα βινταζάκια αναμνηστικά άρθρα για το κλέος και τη ζωή όπως κυλούσε κάποτε στην Κυψέλη, περιλουσμένη από φώτα, στέκια και μαρκίζες λαμπερές. Αν κι ακόμα στο «Σελέκτ» η πάστα σεράνο κρατά απίστευτα τη γεύση της: πρέπει να τη δοκιμάσεις. Για να συνδεθείς με άλλο ένα από τα μυστικά του «τόπου»: ονομάστηκε έτσι προς τιμή της χιλιανής όπερα ντίβας Ροζίτας Σεράνο. Μιας εκμαυλίστριας συναισθημάτων, όπως την κατέγραψαν οι εφημερίδες της εποχής του '50 αλλά και παλαιόθεν που έκαιγε καρδιές στο «Roxy» της Όθωνος.

Παρεμπιπτόντως, αν η νέα Κυψέλη ψάχνει και για ένα τραγούδι που θα σηματοδοτήσει την επαναφορά της, νομίζω πως το αρχοντορεμπέτικο «Άλα, έχω στρώσει μια κεφάλα», που διασκεύασε η Σεράνο, της πάει πολύ. Όπως και σε μένα: κάθε φορά σχεδόν που πάω βόλτα στην Κυψέλη βλέπω μια ξανθιά κυρία στα τραπεζάκια του Βενέτη ή στα σοκολατάκια του «Max Perry» ή στο κρεοπωλείο πίσω από τη Δημοτική Αγορά να ψωνίζει, φτυστή η μάνα μου. Σαν παραίσθηση. Κι όλο φοβάμαι πως θα με ρωτήσει: τι δουλειά έχεις εδώ; Και τι να της πω; Πως κάνω ρεπορτάζ για μια εικαστική έκθεση στην Κυψέλη ή ότι με έχρισε κι εμένα Κυψελάκι η αύρα αυτής της περιοχής; Κάθε απάντηση δεκτή. Ή ο ζογκλέρ με τα μπαλάκια, ο ανθοπώλης με τις ορχιδέες και το μπλουζάκι Λεντ Ζέπελιν, τα Αφρικανόπουλα με τη φανέλα Αντετοκούνμπο, τα άδεια από νερά σιντριβάνια που έπαψαν να αποτελούν δροσιστικές αυτοσχέδιες πισίνες, όπου μέσα τους παιδιά και περιστέρια όλο το καλοκαίρι μονομαχούσαν για το σε ποιον ανήκουν. A

Μενέλαος Καραμαγγιώλης

INFO

«[α]γνωστοι προορισμοί κεφάλαιο ΙΙΙ: επανασύνδεση – μια δεύτερη ευκαιρία», από 19.09 έως 10.10.2019 σε επιμέλεια και concept design του δρ Κώστα Πράπογλου. Δείτε όλον τον χάρτη, τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες και τα πάντα γύρω από τη δράση στο Guide της Athens Voice.

Style

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Η ZENDAYA ΕΙΝΑΙ **IDÔLE**

Η αμερικανίδα ηθοποιός έχει κλέψει τις καρδιές μας με τη φυσική της ομορφιά, το απίστευτο ταλέντο της και το μοναδικό της στιλ. Το ίδιο κάνει τώρα και το νέο άρωμα της **Lancôme** με τη φρέσκια, λουλουδάτη και αισθησιακή του παρουσία. Φτιαγμένο από γυναίκες για γυναίκες, έχει essence από ιδιαίτερα τριαντάφυλλα και νότες περγαμόντου, αχλαδιού και γιασεμιού! Η **Zendaya Coleman** το επέλεξε ανάμεσα σε πολλά και εμείς την εμπιστευόμαστε. We are Idôles!

TEZENIS
Crop top με λεπτομέρεια δαντέλας €10,99

OPTIC CULTURE
Γυαλιά ηλίου Era €169

SPRINGFIELD
Γυναικεία ζώνη €14,99

NEW CULT
Φούτερ με κουκούλα €74,99

MERRELL
Αθλητικό παπούτσι €88

FJALLRAVEN
Σακίδιο πλάτης Foldsack €117

YAMAMAY
Σατέν εσώρουχα/ σουτιέν, σλιπ

CARPISA
Τσαντάκι €35,95

SWATCH
Ρολόι Fishy Fishy από τη σειρά I Love Your Folk €60

ΕΝΥΔΑΤΩΣΗ ΜΕ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ & ΜΕΛΙ

Οι νεανικές επιδερμίδες έχουν τη δική τους ενυδατική κρέμα και είναι πολύ... γλυκιά! Η APIVITA δημιούργησε τη σειρά Aqua Beelicious, εμπλουτισμένη με μέλι και ανθισμένα λουλούδια που ενυδατώνουν, δροσίζουν και αναζωογονούν την επιδερμίδα σου. Τα προϊόντα της σειράς προσφέρουν φρεσκάδα που διαρκεί, ενώ αποτελούν την ιδανική βάση για την εφαρμογή του make-up. Διατίθεται στο APIVITA Experience Store, σε φαρμακεία και επιλεγμένα σημεία πώλησης.

GLAMAZON

©INTIME NEWS/ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

Στην πλατεία με λατρεία

Είναι λίγοι οι ευχάριστοι εργασιακοί χώροι. Τα τελευταία χρόνια είναι πολύ της μόδας το στοιβαγμένος ο ένας πάνω στον άλλο, ή τα γραφεία πολύ κολλητά ώστε κάθε έννοια ιδιωτικότητας να πηγαίνει περίπατο.

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Δεν θέλω να θυμάμαι τα κτίρια στα οποία έχω εργαστεί. Οι περιοχές όπου βρίσκονταν αυτά τα κτίρια μού φαίνονται τώρα, που στέκομαι μακριά και θέλω να το λέω, πολύ άσχημες. Και τότε καταλάβαινα την ασχήμια. Δεν ήθελα να την ομολογήσω. Την ψιθύριζα στον εαυτό μου. Είμαι σίγουρη ότι πολλοί το καταλάβαιναν. Λίγοι το έλεγαν. Με το που κατέβαιναν στον άσχημο σταθμό του μετρό. Από εκεί ξεκινούσε η αίσθηση της γλίτσας. Έχω εργαστεί και σε γραφεία πάνω σε λεωφόρους χωρίς ελπίδα. Είναι λίγοι οι ευχάριστοι εργασιακοί χώροι. Και οι δρόμοι στην Αθήνα που νιώθεις ότι έστω και λιγάκι ανοίγει η καρδιά σου. Σε κάποιους αρέσουν οι αφίσες που κολλάνε η μια πάνω στην άλλη, σαν δεκάδες γραμματόσημα κολλημένα το ένα πάνω στο άλλο. Δεν μου αρέσουν ούτε τα άσχημα γκράφιτι. Μπουκωμένοι οι τοίχοι. Μου φαίνονται τόσο στενοχωρημένοι.

Τα τελευταία χρόνια είναι πολύ της μόδας το στοιβαγμένος ο ένας πάνω στον άλλο, ή τα γραφεία πολύ κολλητά, ώστε κάθε έννοια ιδιωτικότητας να πηγαίνει περίπατο. Το έχω ζήσει. Ακόμα και σε δουλειές που θα έπρεπε να θεωρούνται δημιουργικές. Θα μου πεις, δεν έχεις επιλογή. Φάμπρικα, λέει ένας φίλος.

Να έρχεσαι στη δουλειά και να σε χτυπάει στα ρουθούνια η μυρωδιά αμμωνίας. Και μετά να παραδίδεσαι στην τιμωρία της πολυκατοικιίλας. Τα γραφεία που είναι μέσα σε παλιές πολυκατοικίες είναι κουρασμένα, καταπιεστικά και θλιβερά.

Θα μου πείτε, εντάξει, δεν έχει σημασία μόνο ο εργασιακός χώρος, πολύ πιο σημαντικοί είναι οι άνθρωποι. Εμ εργάζεσαι, εμ δεν σου αρέσουν τα πλακάκια στο πεζοδρόμιο, θα μου πει κάποιος, και η θλίψη τα παλιών γυψοσανίδων. Ναι, σίγουρα. Σημαντικά, σημαντικότατα. Αλλά δεν μπορείς διαρκώς να διεκδικείς το αυτονόητο. Όταν κάποιοι μιλούν για work&well being θέλω να στήσω αυτί και να ακούσω. Και να φανταστώ ότι το γραφείο θα γίνει κάτι σαν τα γραφεία της Google. Θέλω τη φουσκωτή μπάλα για να κάθομαι σωστά. Θέλω την κούνια για να χαλαρώνω. Και το τεράστιο τραπέζι με τις θέσεις εργασίας να απλώσω τον υπολογιστή μου. Όσο για το μεσημέρι; Ναι, σήμερα θα φάμε κινέζικο.

Από τότε που κατεβαίνω στο Σύνταγμα, νιώθω σαν να κατεβαίνω σε κάτι διαφορετικό. Τώρα το βλέπω με άλλο μάτι. Εκτιμώ την πλατεία πολύ περισσότερο. Πιο κάτω ο πεζόδρομος έχει το δικό του πολύβουο φως. Γεμάτο κόσμο. Ακόμα και τα πλακάκια που κουνιούνται στην Ερμού και πιτσιλούν τα πέδιλά μου με βρομόνερα με ενοχλούν για λίγο. Πολύ λίγο. Ξέρω ότι μπορεί να βαρεθώ. Αλλά μετά από χρόνια στις εξορίες, στις ερημιές και στα κτίρια που μύριζαν κρεμμύδι πολύ τσιγαρισμένο με γοητεύει το γνωστό-άγνωστο. Και τα μικρά-ασήμαντα που φτιάχνουν τη μεγάλη εικόνα.

CITY GUIDE

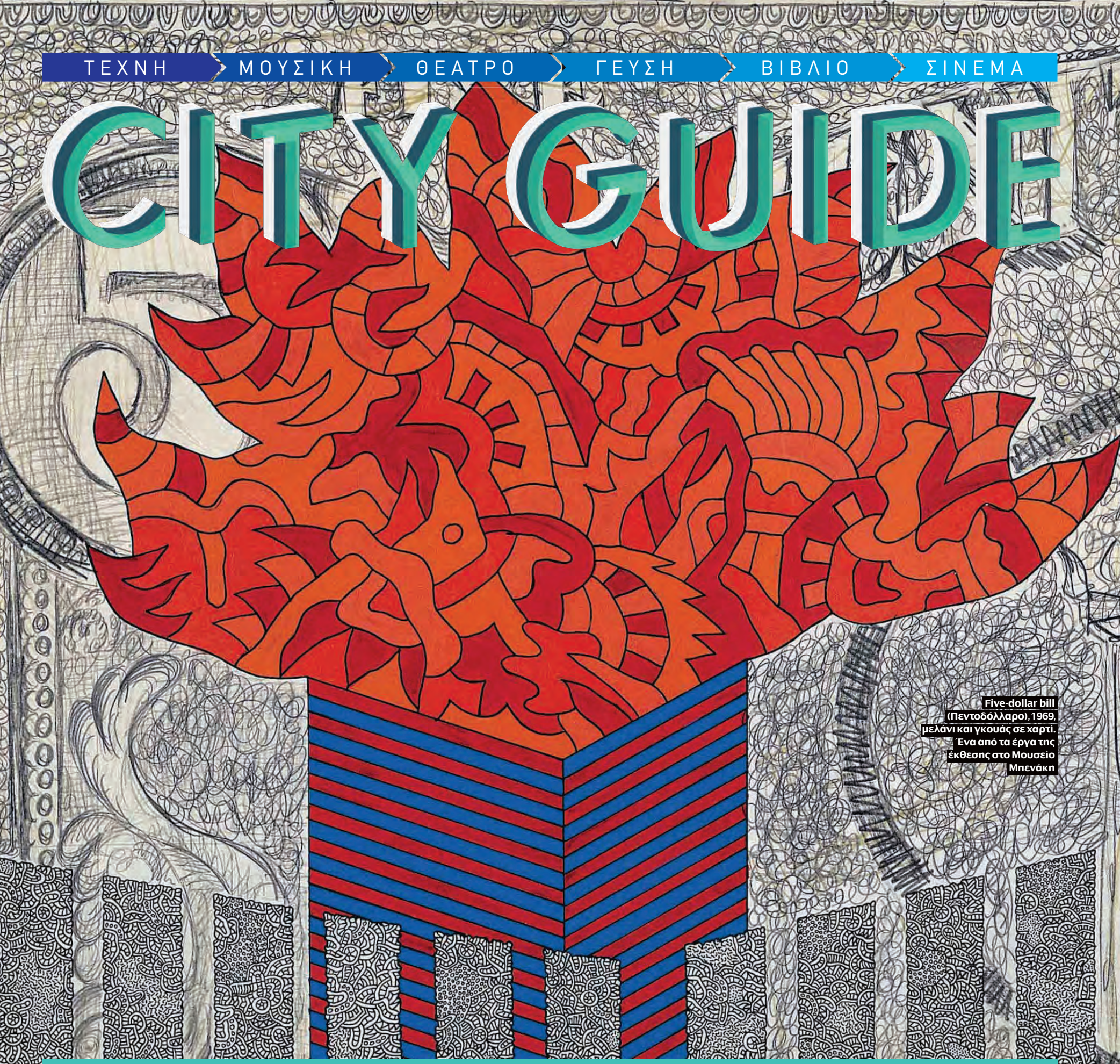

Five-dollar bill (Πεντοδόλλαρο), 1969, μελάνι και γκουάς σε χαρτί. Ένα από τα έργα της έκθεσης στο Μουσείο Μπενάκη

«ΤΣΙΚΙ-ΤΣΙΚΙ» ΜΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΓΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ **ΑΛΕΞΗ ΑΚΡΙΘΑΚΗ**

στο Μουσείο Μπενάκη Ελληνικού Πολιτισμού

Μια μεγάλη έκθεση στον σημαντικό Έλληνα ζωγράφο Αλέξη Ακριθάκη είναι η καλύτερη αφορμή για μια εικαστική βόλτα στο Μουσείο Μπενάκη Ελληνικού Πολιτισμού επί της Κουμπάρη.

Η έκθεση *«Τσίκι-Τσίκι»* οργανώνεται με αφορμή την επέτειο συμπλήρωσης 80 χρόνων από τη γέννηση και 25 χρόνων από τον θάνατό του. Σε επιμέλεια της βουτηγμένης από νωρίς στα χρώματα του πατέρας της **Χλόης Geitmann-Ακριθάκη** και του ιστορικού τέχνης και επιμελητή **Αλέξιου Παπαζαχαρία**. Επικεντρωμένη αποκλειστικά σε μια από τις αναγνωρίσιμες τεχνικές του, το «τσίκι-τσίκι», όπως την αποκάλεσε χαρακτηριστικά ο συγγραφέας Κώστας Ταχτσής στα μέσα του '60. Λεκτικοποιώντας με τον τρόπο αυτό το τρίξιμο του μολυβιού στο χαρτί, στα έργα αυτής της σειράς, που φιλοτεχνήθηκαν από τα μέσα της δεκαετίας του '60 έως τα μέσα της δεκαετίας του '70. Παρουσιάζονται ακόμα έργα του Ακριθάκη που θεωρούνται ιδιαίτερης σημασίας για τη δημιουργία, την εξέλιξη και τη διαφοροποίηση της χαρακτηριστικής τεχνοτροπίας από την αρχή και καθ' όλη τη διάρκεια της εικαστικής πορείας του σημαντικού καλλιτέχνη.

Ιδανική αφορμή για περιήγηση στα χαρακτηριστικά του πολύχρωμα μοτίβα και σύμβολα και τη μαγική του βαλίτσα που δεν άνηκε πουθενά αντανακλώντας την αντισυμβατική προσωπικότητα του, τα βιώματα και την ίδια του τη ζωή.

- Γιώργος Δημητρακόπουλος

INFO

Μουσείο Μπενάκη Ελληνικού Πολιτισμού, Κουμπάρη 1 & Βασ. Σοφίας, 2103671000. Είσοδος €5-7 .
Εγκαίνια: 24 Σεπτεμβρίου (20.00).
Ως 17 Νοεμβρίου

ΓΛΥΦΑΔΑ-Π.ΦΑΛΗΡΟ-ΒΟΥΛΑ

20 πράγματα που αγαπάμε στα Νότια Προάστια

Της ΝΙΚΟΛΕΤΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗ - Φωτό: ΠΩΡΓΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ *(g_mitropoulos_)*

1 **Ένα μόνο τραμ** (Τ3: Σ.Ε.Φ. - Ασκληπιείο Βούλα) αρκεί για να βρεθείς στα πιο κεντρικά τους σημεία, από την Αγία Σκέπη, το Τροκαντερό και το Πάρκο Φλοίσβου μέχρι και τον Μπάτη και την Έδεμ στο Παλαιό Φάληρο. Από την Παραλία Γλυφάδας, το Παλαιό Δημαρχείο και την Πλατεία Κατράκη μέχρι την Αγγέλου Μεταξά, την Πλατεία Εσπερίδων και το Κολυμβητήριο στη Γλυφάδα, αλλά και το Ασκληπιείο Βούλας, λίγα μόλις βήματα από την Α΄ Πλαζ Βούλας.

2 **Το Φεστιβάλ Δήμου Γλυφάδας** επιστρέφει κάθε χρόνο για έναν μήνα, από τα τέλη Αυγούστου μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου, γεμίζοντας την 3η Μαρίνα με μουσική, ταινίες και θέατρο. Εκτός από κινηματογραφικές προβολές, η τελευταία βδομάδα του φετινού Φεστιβάλ περιλαμβάνει τη θεατρική παράσταση *«Ζωή μετά χαμηλών πτήσεων»* (24/9) και τη standup παράσταση *«Εκείνος & Εκείνος»* (26/9), αλλά και τις συναυλίες των Blues Wires και των Sixteen Strings (20/9), της Ελένης Ροδά (22/9) και των Delight (25/9).

3 **Στο Παλαιό Φάληρο** θα βρείτε τρία από τα πιο όμορφα πάρκα των Νοτίων Προαστίων: Το **Πάρκο Φλοίσβου**, όπου βρίσκεται ο μεγαλύτερος παιδότοπος των Βαλκανίων και μπορεί να φιλοξενήσει περισσότερα από 1.400 παιδιά. Το πάρκο διαθέτει πολλά διαφορετικά τμήματα, με δύο χώρους-παιδικές χαρές, ένας για μικρότερα και ο άλλος για μεγαλύτερα παιδιά. Διαθέτει ακόμα «μονοπάτια» για περιπάτους, τα οποία μπορούν να σε περάσουν είτε μέσα από το πράσινο του πάρκου είτε να σε βγάλουν στο παραθαλάσσιο τμήμα του. Το αμφιθέατρο φιλοξενεί πολιτιστικές εκδηλώσεις του Δήμου και χωράει έως 80 άτομα, με μία καντίνα-καφετέρια, αλλά και με χώρους άθλησης, από το υπαίθριο γυμναστήριο, μέχρι τα γήπεδα minisoccer και μπάσκετ. Εκεί βρίσκεται και ο θερινός κινηματογράφος **Cine Φλοίσβος**. Τα τελευταία χρόνια, ανά περιόδους το πάρκο μεταμορφώνεται, αφού τα Χριστούγεννα έρχεται σε αυτό ο «Βόρειος Πόλος», με τον Άη Βασίλη και τους βοηθούς του, ενώ την περασμένη άνοιξη έγινε και λούναπαρκ, με ρόδα, αεροκούνιες, τραμπολίνο, rollerskate και πίστα καρτ.

Το **Πάρκο Τροκαντερό** μετρά μόνο λίγα χρόνια ζωής (εγκαινιάστηκε το 2017) και ήρθε να περιβάλει το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου. Δεν αποτελεί μόνο αισθητική βελτίωση της περιοχής, αλλά και περιβαλλοντική, αφού με τα χρόνια το σημείο είχε μετατραπεί σε έναν άτυπο σκουπιδότοπο. Είναι χαρακτηριστικό ότι με την έναρξη της δημιουργίας του απομακρύνθηκαν από αυτό 22.345 κυβικά μπάζα και σκουπίδια. Τώρα στη θέση τους υπάρχουν περισσότερα από 300 δέντρα, γλυπτά και ένα μικρό θεατράκι.

Τα τελευταία χρόνια το Παλαιό Φάληρο απέκτησε ένα **πάρκο για ΑΜΕΑ** στην Αγία Σκέπη Παλαιού Φαλήρου. Δεν διαθέτει μόνο προσβάσιμη είσοδο, αλλά σε συνεργασία με τα Special Olympic Ελλάς απέκτησε δύο γήπεδα ώστε τα άτομα με ειδικές ανάγκες να έχουν τους δικούς τους χώρους για να παίζουν μπάσκετ και bocce. Διαθέτει ακόμα έναν ποδηλατόδρομο.

4 **Το Γήπεδο Τάε Κβο Ντο,** γνωστό και ως Κλειστό Παλαιού Φαλήρου, δημιουργήθηκε για να φιλοξενήσει μέρος των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Έκτοτε οι χρήσεις του έχουν αλλάξει κατά πολύ. Μπορεί να φιλοξενήσει μέχρι και 4.000 θεατές, ενώ οι κερκίδες του είναι μεταβλητές, με αποτέλεσμα να μπορεί να προσαρμοστεί σε οποιαδήποτε εκδήλωση.
Κατά καιρούς έχουμε δει τους χώρους του να χρησιμοποιούνται για παραστάσεις (θεάτρου, χορού, πατινάζ), συναυλίες, φεστιβάλ, εκθέσεις προϊόντων κ.α. Τα επόμενα events που θα φιλοξενήσει είναι η συναυλία του Eros Ramazzotti στις 27 Σεπτεμβρίου, αλλά και το χορευτικό show του Royal Family Dance Crew την επόμενη ακριβώς μέρα.

5 **Η Βιολογική Αγορά Βούλας** φιλοξενεί περίπου 80 βιοκαλλιεργητές. Λειτουργεί κάθε Σάββατο (08:30-14:00) στην οδό Νηρέως, φέρνοντας πιστοποιημένα βιολογικά προϊόντα από όλη την Ελλάδα. Πολλούς από τους παραγωγούς μπορείτε να τους βρείτε και στο Παλαιό Φάληρο έξω από το Ρέστειο Κολυμβητήριο μέχρι και το ελεύθερο πάρκινγκ του Τάε Κβο Ντο τις Πέμπτες (16.00-19.30).

6 **Για τους λάτρεις** του γκολφ, η Γλυφάδα αποτελεί μονόδρομο, αφού εκεί βρίσκεται το μοναδικό γήπεδο όλης της Αθήνας. Εκτός από το κεντρικό επαγγελματικό γήπεδο, το Γκολφ Γλυφάδας «Κ. Καραμανλής» (έκτασης 530 περίπου στρεμμάτων) διαθέτει προπονητικά, ενώ φροντίζει και για τους τενίστες επισκέπτες του με δύο γήπεδα. Αν δεν είσαι τόσο αθλητικός τύπος, διαθέτει μπαρ και εστιατόριο.

7 **Από τις 21 παραλίες της Αττικής που πήραν γαλάζια σημαία το 2019, πέντε βρίσκονται εδώ. Η μία είναι η Α' Πλαζ Βούλας, ενώ οι υπόλοιπες βρίσκονται όλες στη Γλυφάδα. Συγκεκριμένα, είναι ο Αστέρας Γλυφάδας, η Α' Πλαζ Γλυφάδας, η Β' Πλαζ Γλυφάδας και η Παραλία Γλυφάδας, με τις τρεις τελευταίες παραλίες να είναι προσβάσιμες δωρεάν.**

8 **Ο Παντοκαφενές** *(Πικροδάφνης 240)* είναι ένα ιδιαίτερο μαγαζί στο Παλαιό Φάληρο που πρέπει να επισκεφτείς. Αποτελεί δράση της Κοινωνικής Συνεταιριστικής Επιχείρησης Ένταξης (Κοιν.Σ.Ε.Π) «+εργάζομαι» και έχει σκοπό όχι μόνο να δώσει δουλειά σε άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά και να τους ανοίξει το

δρόμο ώστε να έχουν τα εφόδια να ενταχθούν στον ευρύτερο επαγγελματικό κόσμο. Ιδρύθηκε από τον Γιώργο Τζώτη, νοσηλευτή ψυχικής υγείας, και τον Αλεξάντερ Νικίτοβιτς, εργοθεραπευτή, ως ένα μοντέρνο καφενείο-παντοπωλείο, που βρίσκεται σε μία ήσυχη και καταπράσινη γειτονιά. Εκεί άτομα με ειδικές ανάγκες εργάζονται ως σερβιτόροι, βοηθοί σερβιτόρου και μπαρίστα, ενώ στον κατάλογο δεν μπορείτε να βρείτε μόνο καφέδες, αλλά και μεζέδες συνοδευτικούς του τσίπουρου, του ούζου και της ρακής από βερίκοκο και κυδώνι. Το κατάστημα προσπαθεί να σερβίρει μόνο προϊόντα επιχειρήσεων που επίσης απασχολούν άτομα με ειδικές ανάγκες, το οποίο για την ώρα έχει επιτευχθεί στα προϊόντα μελιού, λαδιού και στις μαρμελάδες.

9 **Στους δρόμους της Βούλας περνάει το Κινητό Πράσινο Σημείο**. Πρόκειται για ένα όχημα-φορτηγάκι ανακύκλωσης που σταματάει σε διαφορετικά σημεία της περιοχής και ανοίγει τις πόρτες για τον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του. Εκεί υπάρχουν εφτά διαφορετικά μέσα συλλογής, για μέταλλα, πλαστικά, χαρτί, γυαλί, σύνθετες συσκευασίες, ηλεκτρικούς και ηλεκτρονικούς εξοπλισμούς και βρώσιμα έλαια και λίπη.
Πέραν της οικολογικής του αξίας, το εγχείρημα προσφέρει και προνόμια στους δημότες, αφού τους χορηγείται η Κάρτα Ανακύκλωσης του Δημότη, με την οποία συλλέγουν πόντους για κάθε υλικό που ανακυκλώνουν και τους εξαργυρώνουν σε προνόμια από τον Δήμο.

10 **Ο δρόμος του Αγίου Αλεξάνδρου στο Παλαιό Φάληρο είναι ένα από τα πιο «ζωντανά» σημεία της περιοχής, γεμάτος κόσμο και μαγαζιά. Ένα από αυτά είναι και το Booktalks, που κάθε βιβλιόφιλος θα λατρέψει. Έχει την ιδανική ατμόσφαιρα για να καθίσεις να διαβάσεις το βιβλίο σου, λειτουργεί και ως βιβλιοπωλείο, ενώ κλασικά βιβλία αιωρούνται από το ταβάνι του, θυμίζοντας κάτι από «Harry Potter».**

11 **Κάθε χρονιά,** λίγο πριν τα Χριστούγεννα, στη Γλυφάδα ζούμε μια «Κόκκινη Νύχτα». Τα καταστήματα μένουν ανοιχτά μέχρι αργά, ενώ μία σειρά από εκδηλώσεις έρχονται να γιορτάσουν την αρχή της εορταστικής περιόδου. Εκείνη τη βραδιά, η Γλυφάδα γεμίζει από συναυλίες, παρελάσεις, άμαξες με άλογα, χορωδίες, καρουζέλ, κλόουν, ζογκλέρ και φυσικά Αγιοβασίληδες που παρελαύνουν ή έρχονται πάνω σε ένα τρενάκι, ενώ για τις υπόλοιπες μέρες των γιορτών η Πλατεία Κατράκη μεταμορφώνεται σε χριστουγεννιάτικο χωριό.

12 **Το Πάρκο Ναυτικής Παράδοσης** αποτελεί μία σειρά πλωτών μουσείων στη Μαρίνα Φλοίσβου. Εκεί βρίσκονται κάποια από τα πιο σημαντικά πλοία της ελληνικής νεότερης ιστορίας, με κυριότερα το αντιτορπιλικό ΒΕΛΟΣ D-16 (ναυπηγήθηκε στη Βοστώνη και έλαβε πάνω από 10 παράσημα κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου) και το Θωρηκτό «Γεώργιος Αβέρωφ» (γνωστό και ως η «Δόξα του Πολεμικού Ναυτικού»). Στο Πάρκο βρίσκονται ακόμα τέσσερα πλοία: το Ιστιοφόρο πέραμα «Ευαγγελίστρια», το Καλωδιακό Ατμόπλοιο «Θαλής ο Μιλήσιος», το Ιστιοφόρο «Ευγένιος Ευγενίδης» και η Αθηναϊκή Τριήρης «Ολυμπιάς».

13 **Η Πλατεία Ιμίων της Βούλας δεν είναι από τις πιο γνωστές των Νοτίων Προαστίων, αλλά αν την επισκεφτείς σίγουρα θα την αγαπήσεις. Αν και γεμάτη από τους ντόπιους της περιοχής, καταφέρνει να είναι λιγότερο πολύβουη από τις αντίστοιχα κεντρικές πλατείες των δίπλα Δήμων, ενώ την ίδια στιγμή δεν της λείπει τίποτα· σε όλη της την περίμετρο βρίσκεις καφετέριες και μαγαζιά με brunch και γλυκά, επιλογές φαγητού όπως σουβλάκια, κρεατικά και ψάρια, ιταλικό και σούσι. Στο κέντρο της θα βρεις το σιντριβάνι της Βασιλέως Παύλου, σημείο συγκέντρωσης για όλους τους μικρότερης ηλικίας.**

ΦΩΤΟ: @CON_SEQUENCES / KONSTANTINOS KARATHANOS

14 **Η Προβλήτα Μπάτη έχει παραλία, παιδική χαρά και μία εξέδρα που συχνά τα καλοκαίρια φιλοξενεί συναυλίες. Σημείο συνάντησης για τους ντόπιους είναι η μεγάλη υπαίθρια σκακιέρα, με τα εξίσου μεγάλα πιόνια, που μετρά σχεδόν τέσσερις δεκαετίες ζωής και όπου μπορούν να συναντιούνται με τις παρέες τους και να «μονομαχούν» στο σκάκι με θέα τη θάλασσα.**

15 **Το Ευγενίδειο Πλανητάριο** *(Λεωφ. Συγγρού 387, Παλαιό Φάληρο)* αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα του είδους του παγκοσμίως. Διαθέτει έναν ημισφαιρικό θόλο που μας ταξιδεύει σε μέρη όπου κανονικά δεν θα βρισκόμασταν ποτέ όπως αστέρια, άλλους πλανήτες, μαύρες τρύπες του γαλαξία, τα βάθη του ωκεανού. Μπορείτε να το επισκεφτείτε για να ανακαλύψετε όλες τις νέες εξελίξεις του σύμπαντός μας μέσα από μία ψηφιακή προβολή, ή ακόμα και μόνο για να βιώσετε μία από τις πιο μαγευτικές –και ρομαντικές– εμπειρίες που θα μπορούσατε να βρείτε σε έναν εσωτερικό χώρο της Αθήνας.
Δεν περιορίζεται, όμως, μόνο στις προβολές. Στο κτίριό του υπάρχει και ένας εκθεσιακός χώρος δύο ορόφων με διαδραστικά εκθέματα από τον κόσμο των θετικών επιστημών, καθώς και μία βιβλιοθήκη, ενώ διαθέτει και το UTech Lab, ένα εργαστήριο προορισμένο να μυήσει τους νέους στη σύγχρονη τεχνολογία.

16 **Η οδός Γιαννιτσοπούλου στη Γλυφάδα μπορεί να σε ταξιδέψει γαστρονομικά με γεύσεις από διαφορετικά μέρη του πλανήτη. Μπορείς να διαλέξεις ανάμεσα σε ιρλανδική, ιταλική, αμερικάνικη, λιβανέζικη, κινέζικη κουζίνα, ενώ λίγο πιο πέρα στην Αγίου Ιωάννου μπορείς να βρεις ρωσικές-ουκρανικές γεύσεις.**

17 **Τον Σεπτέμβριο έρχονται τα Φαληρικά,** τα τελευταία πέντε χρόνια, στον Μπάτη του Παλαιού Φαλήρου. Στην εξέδρα της Προβλήτας πραγματοποιούνται συναυλίες και παραστάσεις. Η είσοδος στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ είναι ελεύθερη, αλλά αντί εισιτηρίου όποιος θέλει μπορεί να προσφέρει τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης στο περίπτερο του Κοινωνικού Παντοπωλείου του Δήμου.

ΦΩΤΟ: TAKIS TSANTILIS

18 **Το Μουσείο Μπενάκη Παιχνιδιών** *(Λεωφ. Ποσειδώνος 14 &Τρίτωνος 1, Π. Φάληρο)* βρίσκεται από το 2017 σε ένα ιδιαίτερο κτίριο των αρχών του 20ού αιώνα. Διαθέτει περισσότερα από 20.000 αντικείμενα της παιδικής ηλικίας από όλο τον κόσμο, διαφορετικών περιόδων. Χειροποίητα παραδοσιακά, πανηγυριώτικα, εμπορικά και επιτραπέζια παιχνίδια, αλλά και κούκλες με παραδοσιακές φορεσιές από διαφορετικά μέρη της Ελλάδας, είναι κάποια μόνο από τα εκθέματα του Μουσείου. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν παιχνίδια που ηλικιωμένοι δημιούργησαν αναβιώνοντας αυτά των παιδικών τους χρόνων. Τα παιδιά έχουν την ευκαιρία να συμμετέχουν σε ομαδικά παιχνίδια και σε παιδικά έθιμα.

19 **Στη Γλυφάδα υπάρχει ένας από τους συλλόγους με τη μεγαλύτερη περιβαλλοντική δράση στη χώρα. Πρόκειται για τον ΑΡΧΕΛΩΝ (3η Μαρίνα), που από το 1983 φροντίζει για τη μελέτη και την προστασία των θαλάσσιων χελωνών και των βιοτόπων τους, τη διαχείριση των παράκτιων οικοσυστημάτων στις σημαντικότερες παραλίες ωοτοκίας της Καρέττα στη χώρα μας και την περίθαλψη τραυματισμένων και άρρωστων χελωνών.**

20 **Στη Μαρίνα Φλοίσβου**, από τα πιο δημοφιλή σημεία στο Π. Φάληρο, μπορείς να δεις το ομορφότερο ηλιοβασίλεμα στα Νότια Προάστια με θέα θάλασσα από το «μπαλκόνι» κάποιου καφέ ή από τα παγκάκια και τα σκαλοπάτια ακριβώς δίπλα στη μαρίνα. Αποτελεί όμως και ιδανικό σημείο για τζόκινγκ δίπλα στη θάλασσα ή ποδηλατάδα στον ποδηλατόδρομό της. Συχνά φιλοξενεί συναυλίες, θεματικές εκδηλώσεις και μπαζάρ, ενώ το παγοδρόμιό της κάθε Χριστούγεννα έχει γίνει σήμα κατατεθέν. ●

TGI FRIDAYS™

Ένα από τα πιο μαγικά μέρη της Γλυφάδας

Για όσους μεγάλωσαν στα νότια προάστια τα TGI Fridays™ της Λαζαράκη ήταν κάτι σαν το κέντρο του κόσμου. Εδώ έδιναν όλοι ραντεβού, εδώ συναντιόντουσαν οι παρέες τα βράδια της Παρασκευής, εδώ υπήρξε το απόλυτο στέκι της Γλυφάδας. Και δεν έμοιαζε με κανένα άλλο. Αυτό το τόσο ξεχωριστό μέρος εξελίχθηκε σε ξεχωριστό τρόπο ζωής. Ανεπανάληπτες γεύσεις, cocktails που αφήνουν εποχή και η διάθεση στα ύψη. Γατί πού αλλού μπαίνεις Δευτέρα και βγαίνεις... Παρασκευή;

Αν λατρεύεις τα burgers, αν θες να εξερευνήσεις τις γεύσεις του Μεξικού και να απολαύσεις μερικά δροσερά cocktails, αλλά και αν ακολουθείς έναν πιο υγιεινό τρόπο διατροφής, τα TGI Fridays™ είναι και δικό σου στέκι. Ξακουστά για όλες τις αγαπημένες και –πλέον– all time classics προτάσεις τους, τα TGI Fridays™ δεν επαναπαύονται ποτέ. Αντίθετα, κάθε τόσο εμφανίζουν και μία καινούργια νόστιμη ιδέα για να μας ανοίξουν την όρεξη. Αυτό είναι άλλωστε και το κλειδί της επιτυχίας... Τα TGI Fridays™ ξεχωρίζουν για κάποιες εμβληματικές συνταγές τους (όπως η περίφημη Jack Daniel's® sauce ή τα Potato Twisters), αλλά και για το γεγονός ότι κάθε πιάτο είναι χειροποίητο από την αρχή μέχρι το τέλος και μαγειρεύεται τη στιγμή της παραγγελίας σου. Κυρίως όμως είναι αυτές οι καινούργιες, σύγχρονες ιδέες που μας κάνουν να κολλάμε από την αρχή μαζί τους και να ενθουσιαζόμαστε σαν να είναι η πρώτη φορά που μπαίνουμε στο στέκι όπου η κάθε μέρα μεταμορφώνεται σε Παρασκευή. Για αυτό και τα TGI Fridays™ δεν είναι απλά ένα μαγικό μέρος, αλλά στάση ζωής. Αν θες και εσύ να ανακαλύψεις το Fridays State of Life, ξέρεις τι πρέπει να κάνεις... *#FridayFeeling*

Facebook: @TGI Fridays Greece ,
Instagram: @tgifridaysgr
και στο hashtag #tgifridaysgr
Twitter: @TGIFridaysGR ,
YouTube: TGI Fridays Greece

AMIGOS

Το θρυλικό εστιατόριο που μας έμαθε τη μεξικάνικη κουζίνα

Το εστιατόριο που μύησε τους κατοίκους των Νοτίων Προαστίων στη μεξικάνικη κουζίνα, συνεχίζει εδώ και 24 χρόνια να μας εκπλήσσει ευχάριστα! Τελευταία έκπληξη; Κάτι που δεν θα συναντήσετε πουθενά αλλού, καθώς κάθε Δευτέρα στο Amigo της Νέας Σμύρνης και κάθε Τρίτη στης Γλυφάδας μας δίνει την ευκαιρία να δούμε πώς φτιάχνεται το αξεπέραστο guacamole μπροστά μας, στο τραπέζι μας, από τους σεφ των καταστημάτων! Πώς κατάφερε το Amigos να γίνει θρύλος στο χώρο της μεξικάνικης κουζίνας; Λέγεται μεράκι και αγάπη. Τα αδέρφια Ντίνος και Γιώργος Μαλτεζάκης επισκέπτονται το Μεξικό κάθε χρόνο, συναντούν τους καλύτερους και εμπλουτίζουν το μενού αλλά και το μπαρ συνεχώς με νέες γεύσεις. Έτσι, όλα τα πιάτα του Amigos, πάντα σε γενναίες μερίδες, από τα διάσημα fajitas μέχρι τα καυτερά chili, βασίζονται σε παραδοσιακές μεξικάνικες συνταγές και μαγειρεύονται καθημερινά με εξαιρετικές πρώτες ύλες. Εδώ, στην πιο ζεστή και φιλική casa, θα βρείτε ακόμη δύο ξεχωριστές Tequilerias με περισσότερες από 50 ετικέτες Tequila και Mezcal, τη φημισμένη frozen Cuervo Margarita τους, αλλά και signature cocktails με βάση την Tequila & Mezcal, με τη λίστα να έχει επιμεληθεί ο Στέλιος Παπαδόπουλος, Brand Ambassador της Jose Cuervo και πρώτος μη Μεξικανός Tequila Connosseur στον κόσμο. Αν δεν το έχετε ήδη κάνει να το επισκεφθείτε οπωσδήποτε και μια καλή ευκαιρία θα ήταν κάποια Τετάρτη στη Νέα Σμύρνη ή Πέμπτη στη Γλυφάδα, καθώς αυτές τις ημέρες στα Amigos γίνεται fiesta με τη live μπάντα και τους Λατινοαμερικάνους χορευτές να μας ξεσηκώνουν στο ρυθμό της salsa! Κρατήστε και την ημερομηνία 23 Σεπτεμβρίου, όπου στο Amigos της Γλυφάδας θα γιορταστεί η Ημέρα της Ανεξαρτησίας του Μεξικό, με την εκδήλωση να τελεί υπό την αιγίδα της πρεσβείας, με salsa πάρτι και τα έσοδα να πηγαίνουν στην Κιβωτό του Κόσμου.

● ***Γλυφάδα: Κύπρου 65Α, 2108983167 / Νέα Σμύρνη, Μεγάλου Αλεξάνδρου 70, 2109332220,Fb: Amigos All Day Mexican Restaurant Bar, www.amigos.gr***

ΤΟ ΑΓΚΙΣΤΡΙ

Με τα καλύτερα της ελληνικής θάλασσας

Η πρώτη επιλογή για όσους αγαπούν τα θαλασσινά στα νότια προάστια από την πρώτη κιόλας ημέρα της λειτουργίας του, το 1996. Το Αγκίστρι είναι μια οικογενειακή επιχείρηση με αγάπη σε αυτό που κάνει και απόλυτο σεβασμό σε όλους εμάς. Τα ψάρια έρχονται φρέσκα καθημερινά από το Αιγαίο, από Κάλυμνο, Κύθηρα, Φούρνους Ικαρίας ακόμα και Λήμνο, και θα επιλέξετε μέσα από μία μεγάλη ποικιλία από εκλεκτούς μεζέδες όπως καραβιδόψυχα, αχινοσαλάτα, πετροσωλήνες αχνιστούς, χέλι, γαρίδες σαγανάκι μέχρι βασιλικά καβούρια και καραβίδες ζωντανές. Τα καλύτερα της ελληνικής θάλασσας θα ψηθούν χωρίς περιττές προσθήκες και σάλτσες, μόνο με τα ζουμιά τους, με ένα γευστικό αποτέλεσμα που θα σας μείνει αξέχαστο. Όλα αυτά σε ένα φιλόξενο περιβάλλον με ευγενικούς ανθρώπους, οι οποίοι θα φροντίσουν το γεύμα σας να κλείσει με τον καλύτερο και νοστιμότερο τρόπο, με ένα κέρασμα με εκπληκτικούς λουκουμάδες!

● ***Παλμύρας 2, Άνω Γλυφάδα, 210 9600117, www.toagistri.gr, Fb:*** @***ToAgistriGlyfad***a

NEWCULT PREMIUM

Ο ναός του ποιοτικού casual wear, τώρα και σε premium

Ένας από τους καλύτερους shopping προορισμούς της πόλης είναι το New Cult στη Γλυφάδα, σήμα κατατεθέν της αγοράς της περιοχής και με πάνω από 30 χρόνια επιτυχημένη πορεία. Αν σου έχει διαφύγει η ύπαρξή του (κακώς), με λίγα λόγια είναι το ιδανικό μέρος για να ντυθείς από πάνω έως κάτω με τα τελευταία street style trends της παγκόσμιας μόδας.

Φιλοξενεί brands όπως Vans, Santa Cruz, Adidas, The Hundreds, Diamond, Crooks & Castles, Homeboy, Thrasher, Sprayground, Fjallraven και είναι έτοιμο να σε κάνει να αισθανθείς σαν την Bella Hadid ή τον Asap Rocky. Όμως οι επιλογές σου δεν σταματούν εκεί!
Το New Cult Premium Store, το δεύτερο κατάστημα στην οδό Μεταξά, ειδικεύεται στην casual αλλά πέρα για πέρα κομψή ένδυση, απευθύνεται σε ακόμα μεγαλύτερη γκάμα ηλικιών και γούστων και αναλαμβάνει να σε ντύσει για κάθε περίσταση. Η ομάδα του New Cult άλλωστε, κάνει εκτεταμένη έρευνα στις επερχόμενες τάσεις της μόδας και τις θέτει στη διάθεσή σου. Και αν βαριέσαι να πας μέχρι τη Γλυφάδα, μπορείς απλώς να πατήσεις κλικ στο απόλυτα ενημερωμένο e-shop τους www.newcult.gr, με προμήθειες και από τα δύο καταστήματα, πάνω από 90 επώνυμα brands, με δωρεάν μεταφορικά από €69, δωρεάν αντικαταβολή και πολλά ακόμα.

Μερικά από τα casual brands που θα συναντήσεις στο premium store είναι τα Levi's, New Balance, Replay, PCP, Khujo, JOTT, Dr. Martens, Fila και πολλά άλλα. Παρόλο που μάλλον θα δυσκολευτείς να επιλέξεις ανάμεσα στις τόσες διαφορετικές προτάσεις, το σίγουρο είναι ότι θα είσαι μέσα στη μόδα, φορώντας προϊόντα με υψηλά standards ποιότητας.

● ***Δημάρχου Μεταξά Αγγ. 11, Γλυφάδα, 2108940362***
www.newcult.gr

POSEIDON ATHENS

Με τον παλμό της πόλης και την ανάσα της θάλασσας

Δέκα λεπτά από το κέντρο της Αθήνας υπάρχει μια πισίνα 8 ορόφους πάνω από το έδαφος. Μια πισίνα που κοιτάει την πόλη κατάματα. Από τη μία πλευρά. Γιατί αν κοιτάξεις από την άλλη θα δεις το μπλε του Αργοσαρωνικού να απλώνεται κάτω από τα πόδια σου. Εδώ θα κάνεις τις πιο ωραίες καλοκαιρινές βουτιές, εδώ όμως θα απολαύσεις και ένα super cocktail. Το Sky Bar του ξενοδοχείου Poseidon, δίπλα στην πισίνα, λειτουργεί από τις 10.30 το πρωί έως τις 02.00 το βράδυ και προσφέρει μοναδικά signature cocktails (πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις το Sky Fall!) με φόντο μία από τις καλύτερες θέες στην Αθήνα. Αν όμως προτιμάς τη θαλασσινή αύρα, δεν έχεις παρά να επισκεφθείς το beach bar του ξενοδοχείου πάνω στη θάλασσα ή να απολαύσεις όλα τα ελληνικά μεζεδάκια που αγαπάς στο The Tavern, που βρίσκεται λίγα μόλις μέτρα από το κύμα. Info: Η είσοδος στην πισίνα είναι στα €12 τις καθημερινές και στα €15 τα Σαββατοκύριακα.

● **Λ. Ποσειδώνος 72, Παλαιό Φάληρο,**
2109872000, www.poseidonhotel.com.gr,
Fb: @poseidonathenshotel

Ο ΤΑΣΟΣ

Η πιο ιστορική τυρόπιτα της Γλυφάδας

Δεν έχει απλά την καλύτερη τυρόπιτα της πόλης ή τα πιο αγνά γλυκά του ντουνιά. Η μικρή αυτή γωνιά στη Μαραγκού ξεχειλίζει από μνήμες και ιστορία. Όλοι οι Γλυφαδιώτες έχουν να θυμούνται αυτή την τυρόπιτα που έδινε γεύση στα παιδικά τους χρόνια και που παραμένει ακόμα ίδια και απαράλλαχτη. Με χειροποίητο ζυμάρι, με φέτα που έρχεται από την αρχαία Ολυμπία και με το μεράκι που ο Τάσος κληρονόμησε από τον παππού του. Ήταν το 1955 που ο παππούς Τάσος άνοιξε τη μικρή αυτή νοστιμιά και άρχισε να κακομαθαίνει τους περαστικούς. Η σοφία πέρασε από γενιά σε γενιά και σήμερα πια λίγα πράγματα έχουν αλλάξει. Εκτός από την τυρόπιτα, να δοκιμάσεις το υπέροχο παγωτό και τις γρανίτες που φτιάχνονται με φρούτα και μόνο. Και φεύγοντας πάρε και ένα κουτί νεγράκια για το σπίτι και ρώτα τον Τάσο να σου πει πώς ο παππούς του σκέφτηκε να φτιάξει αυτή τη λιχουδιά.

Μαραγκού 6, Γλυφάδα, 2108943154

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

-50% η παιδική συλλογή Mojo στα καταστήματα Entos

Τα καταστήματα Entos γιορτάζουν τα 5 χρόνια της παιδικής συλλογής Mojo, με εκπτώσεις 50%. Το Mojo παράγεται από μασίφ ξύλο, εξ ολοκλήρου στη Δανία, διατίθεται σε 20 διαφορετικές αποχρώσεις και διαθέτει όλα τα πιστοποιητικά ποιότητας και ασφάλειας σύμφωνα με τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η συλλογή Mojo αποτελείται από μια μεγάλη γκάμα προϊόντων που περιλαμβάνει κρεβάτια, κουκέτες, στρώματα, συρόμενα κρεβάτια, γραφεία, έξυπνα συστήματα αποθήκευσης, όλα ειδικά μελετημένα για παιδιά.
Τα αξεσουάρ, όπως τσουλήθρα, κουρτίνες, τοίχος αναρρίχησης, μαξιλάρια, pockets, πουφ κ.ά., μετατρέπουν το παιδικό δωμάτιο εκτός από χώρο ύπνου, σε χώρο διασκέδασης, παιχνιδιού και δημιουργικής απασχόλησης!

210 7001 496
www.entos.gr

ZUCCHERINO

Η πιο γλυκιά γωνιά των νοτίων προαστίων

Κάθε γειτονιά έχει το ζαχαροπλαστείο της. Είναι εκείνο που μας μεγάλωσε και τα γλυκά του θα τα θυμόμαστε πάντα. Για το Παλαιό Φάληρο το ζαχαροπλαστείο αυτό είναι το Zuccherino. Ξεκίνησε την ιστορία του το 1988, τη δεκαετία του 2000, όμως, μπαίνοντας στη σύγχρονη εποχή του, εμφανίστηκε και σε άλλες γειτονιές της Αθήνας (Ν. Σμύρνη και Μοναστηράκι). Ευτυχώς δηλαδή, μια που έτσι ακόμη περισσότεροι γλυκατζήδες έχουν την ευκαιρία να δοκιμάσουν αυτό το τρομερό παγωτό και τα (εντελώς) κολασμένα γλυκά του.

Το πρώτο πράγμα που σε αφήνει άφωνο είναι η ποικιλία. Οι γεύσεις του παγωτού φτάνουν τις 100, στα γλυκά υπάρχουν δεκάδες προτάσεις, ενώ όταν ανακαλύψεις ότι μπορείς να συνδυάσεις γλυκό και παγωτό, τότε είναι που χάνεις τον ύπνο σου. Επειδή η επιλογή είναι δύσκολη, προτείνουμε να ξεκινήσεις την περιήγησή σου στον Παράδεισο με: 1. Τη σοκολατόσουπα Zuccherino, το όνειρο κάθε γλυκατζή που γίνεται ακόμα πιο λαχταριστό όταν προσθέσεις μία μπάλα παγωτού από πάνω. 2. Τα φρεσκοψημένα, αχνιστά και αφράτα βαφλάκια που μπορείς να συνδυάσεις με το topping και το παγωτό της αρεσκείας σου. 3. Το νέα Ruby Ice Bomb. Σε αυτή την περίπτωση μπροστά σου έχεις μια σφαίρα φτιαγμένη από αυθεντική σοκολάτα ruby. Θα πρέπει να την περιχύσεις με ζεστή σοκολάτα για να σου αποκαλύψει το εσωτερικό της: ένα φοντάν αυθεντικής κουβερτούρας Μαδαγασκάρης και μία μπάλα παγωτό της επιλογής σου!
Tip: Τώρα το Zuccherino έρχεται ως την πόρτα σου με τη Wolt.

Πρωτέως & Σειρήνων 48, 2109830869 και Αγίου Αλεξάνδρου & Ναϊάδων, 2109830049, Π. Φάληρο, 2ας Μαΐου 12, 2109357590, Νέα Σμύρνη, Μητροπόλεως 80, 2103213015, Μοναστηράκι, www.zuccherino.gr, Fb: zuccherino.gr, Instagram: zuccherino.gr

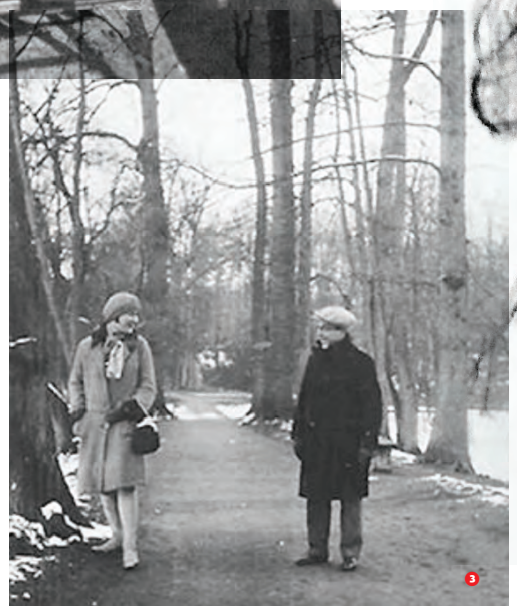

❶ Ο Σαμπατίχ Αλί
❷ Σαμπατίχ Αλί, αυτοπροσωπογραφία
❸ Ένας έρωτας στο Βερολίνο του Μεσοπολέμου: η Μαρία Πούντερ και ο Σαμπατίχ «Ραϊφ» Αλί

Η μανία με τον **Σαμπαχατίν Αλί**

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

«Η Μαντόνα με το γούνινο παλτό» (εκδόσεις Ροές) κυκλοφορεί και στην Ελλάδα, συστήνοντάς μας τον συγγραφέα του περασμένου αιώνα που ένωσε τα τουρκικά γράμματα με το μεγάλο ευρωπαϊκό μυθιστόρημα.

Ένα μικρό αριστούργημα που στην πατρίδα του, την Τουρκία, αλλά και παγκόσμια πλέον δικαιώνεται έναν αιώνα μετά: εκατομμύρια πωλήσεις, ίσως και μια υποδόρια πράξη αντίστασης στο καθεστώς Ερντογάν, μιας και ο συγγραφέας του ήταν ένας ταγμένος κεμαλικός αλλά και φιλοευρωπαίος μαρξιστής διανοούμενος. Στις αρχές της δεκαετίας του '40 ο Σαμπαχατίν Αλί, που ποτέ δεν έκρυψε τις πολιτικές πεποιθήσεις του για τις οποίες και φυλακίστηκε, κυκλοφορεί το μυθιστόρημα *«Η Μαντόνα με το γούνινο παλτό»*, χωρίς όμως τότε να σημειώσει ιδιαίτερη επιτυχία. Συγκινητικά ρομαντικό, απελπισμένα ερωτικό, γεμάτο πάθος, νοσταλγία, τραυματικές μνήμες στα όρια της αυτοβιογραφικής αφήγησης, ο Αλί προφανώς καταγράφει την παθιασμένη του σχέση με τη Γερμανοεβραία Μαρία Πούντερ. Μακριά από κάθε είδους νατουραλιστική ή παραμυθένια ροζ αφήγηση, το βιβλίο είναι μια ιστορία για τον νεανικό έρωτα και την απογοήτευση, τις χαμένες ευκαιρίες και την τυραννία των αποστάσεων. Ψυχικών αλλά και χιλιομετρικών: τόσο κοντά, τόσο μακριά, και το αντίστροφο. Γνωρίστηκαν στο Βερολίνο, όταν ο συγγραφέας Σαμπαχατίν Αλί σπουδάζει εκεί, ζουν ένα παράφορα μυστηριώδες ειδύλλιο, και στις φωτογραφίες που περιλαμβάνονται στο επίμετρο της έκδοσης μπορείτε να τους δείτε και να σχηματίσετε το πορτρέτο των εραστών της αφήγησης.

Μέσα από ένα τετράδιο ημερολογιακών αναμνήσεων, ο Ραϊφ, όπως βαφτίζει το άλτερ έγκο του ο Σαμπαχατίν Αλί, εξιστορεί το χρονικό της σχέσης. Εκείνη, η Μαρία Πούντερ, αληθινό πρόσωπο, όπως διατείνονται αργότερα οι κόρες του συγγραφέα με άλλη γυναίκα, είναι μουσικός σε καμπαρέ αλλά και ζωγράφος. Σε μια εικαστική έκθεση ο Ραϊφ πρώτα ερωτεύεται το πορτρέτο της (*«Ήταν ένα κράμα και μια σύνθεση όλων των γυναικών που στοίχειωναν τη φαντασία μου»*), ενώ μετά τη γνωριμία τους βουλιάζει ολοένα και περισσότερο στη θλίψη: η Μαρία Πούντερ είναι μελαγχολική, βασανίζεται από συλλογισμούς, κρίσεις και αντιφατικά συναισθήματα, βάζει όρους που θέτουν την αρχική τους φιλία και τη μετέπειτα ερωτική τους σχέση σε αδιέξοδο. *(«Αυτά που λέτε είναι θέμα στιγμής. Κάποια απροσδιόριστη χρονική στιγμή, η αγάπη και το ενδιαφέρον που υπάρχουν μέσα σου, για κάποιο λόγο που δεν είναι σαφής, ξάφνου συσσωρεύονται και πυκνώνουν. Όπως οι ακτίνες του ήλιου που θερμαίνει γλυκά αφού περάσουν από έναν φακό συγκεντρώνονται σε ένα σημείο κι αρχίζουν να καίνε, η αγάπη που ολοένα δυναμώνει σε τυλίγει και πυρπολεί. Δεν είναι σωστό να νομίζει κανείς πως η αγάπη έρχεται απ' έξω. Είναι καμωμένη από συναισθήματα που κρύβονται μέσα μας και ξαφνικά φουντώνουν και μας αποσβολώνουν»*).

Στη συνέχεια της *«Μαντόνας με το γούνινο παλτό»* όλα δείχνουν πως η σχέση των δύο δεν έχει μέλλον. Εκείνος επιστρέφει στην Τουρκία και βυθίζεται σε μια προδιαγραμμένα πληκτική και μίζερη ζωή, εκείνη φεύγει στην Πράγα, η αλληλογραφία τους αραιώνει... Η συνέχεια επί των σελίδων – σπόιλερ #not! Η κατάληξη είναι απρόσμενη, αν και η έντεχνη σύνδεση του ζεύγους των πρώων με την από κοινού αυτοκτονία του ρομαντικού και αρχετυπικού ρομαντικού ζεύγους Χάινριχ Φον Κλάιστ και Εριέτας Φόγκελ, προδιαθέτει για κάποιο άσχημο τέλος. Καθόλου! Δεξιοτεχνικά ο Αλί δίνει στην ιστορία του μια αποτρόπαια κατάληξη με τη «ζωή» να κυλά. Ως αναπνοή, ως συνέχεια. Όμως τι θα ήταν το καλύτερο για αυτούς τους δύο εραστές; Η συνέχεια όπως την επιμελείται η πραγματικότητα ή το δακρύβρεχτο χάπι εντ που επιθυμούν οι αναγνώστες τέτοιων παθιασμένων μυθιστορημάτων; Που ίσως, επειδή στην εποχή του το μυθιστόρημα παραήταν ρεαλιστικά τραγικό για τους τούρκους αναγνώστες του, αυτή να ήταν και η αδυναμία σύνδεσής του με το κοινό.

Σήμερα «Η Μαντόνα με το γούνινο παλτό» προκαλεί κύμα ενθουσιωδών δημοσιευμάτων, παίζεται σε απανωτές θεατρικές διασκευές, ενώ η αινιγματική Μαρία Πούντερ αποτελεί διαρκές προϊόν αναζήτησης και ενδιαφέροντος. Το ίδιο ισχύει και για τον Σαμπαχατίν Αλί, που θεωρείται πλέον πως εγκαθίδρυσε τις γέφυρες και τους αρμούς ώστε να συνδεθεί το τουρκικό μυθιστόρημα με το ευρωπαϊκό σε ιστορικό και κοινωνικό επίπεδο: εδώ το Βερολίνο ανάμεσα στον Α΄ και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Όπου όμως πάνω σε αυτό το υπόβαθρο ο συγγραφέας χτίζει μια ιστορία ευθέως συνδεδεμένη και με τον Μπαλζάκ και με τον Φλομπέρ αλλά και με τον Τουργκένιεφ. Η μετάφραση και το κατατοπιστικότατο μεστό επίμετρο είναι της Ε.Ι. Σακαλή.

Ο Χρυσός Φοίνικας στις Νύχτες Πρεμιέρας

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Ως συνήθως αρκετές είναι και πάλι οι ελκυστικές στιγμές του επίσημου προγράμματος του Διεθνούς Κινηματογραφικού Φεστιβάλ της Αθήνας, αλλά η πιο δυνατή δεν είναι άλλη από την προβολή του φιλμ «Παράσιτα». Η ταινία του Νοτιοκορεάτη Μπονγκ Τζουν-Χο ήταν ο μεγάλος νικητής του φετινού Φεστιβάλ των Καννών. Υπάρχουν όμως ακόμη άλλοι 24 λόγοι για να παρευρεθείτε κι εσείς στα 25α γενέθλια του φεστιβάλ της Αθήνας «Νύχτες Πρεμιέρας».

Από τις ευχάριστες εκπλήξεις του φεστιβάλ η παρουσία της νέας μικρού μήκους ταινίας του **Γιώργου Λάνθιμου** με τίτλο *«Nimic»* με πρωταγωνιστές τον Ματ Ντίλον και τη Δάφνη Πατακιά, με την ιστορία να ξετυλίγεται στο βαγόνι ενός μετρό.

3. Στα «Παράσιτα» μια φτωχή τετραμελής οικογένεια «εισβάλλει» στο σπίτι μιας πλούσιας, επίσης τετραμελούς, οικογένειας και επιχειρεί να πάρει τη θέση της. Ο Νοτιοκορεάτης **Μπονγκ Τζουν-Χο** αφήνει στην άκρη τα τρομολάγνα πλάνα του «Επισκέπτη» και τη φρενήρη παραβολή του «Snowpiercer» για να φτιάξει ένα εγκεφαλικό πολιτικό θρίλερ με ισχυρό αλληγορικό χαρακτήρα.

4. Ο καταλανός Σαλβαδόρ Σιμό Μπουσόμ με το τρίτο του φιλμ *«Ο Μπουνιουέλ στον λαβύρινθο με τις χελώνες»* αναπαριστά τις περιπέτειες του σουρεαλιστή σκηνοθέτη αμέσως μετά από τα γυρίσματα της «Χρυσής εποχής» και την αναγκαστική μετακόμισή του στο Παρίσι, όπου έζησε σε συνθήκες μεγάλης φτώχιας.

5. Το όνειρο της μεγάλης ζωής για τα πιτσιρίκια της Νάπολη περνά μέσα από τη σταδιοδρομία στην Καμόρα. Σκληρή κι αντιπρωική γραφή στο *«Piranhas»* (ελληνικός τίτλος *«Η μεγάλη νύχτα της Νάπολης»*) από τον **Κλαούντιο Τζιοβανέζι**, που διασκευάζει το ομώνυμο μπεστ σέλερ του επικηρυγμένου από την Καμόρα συγγραφέα του «Γόμορρα», Ρομπέρτο Σαβιάνο.

6. Το «Sorry We Missed You» (*«Δυστυχώς απουσιάζατε»*) είναι μια ανθρωποκεντρική ταινία για ένα ζευγάρι που πασχίζει να τα βγάλει πέρα με τις δυσκολίες της καθημερινότητας. Εργατική τάξη, Brexit, κοινωνική αδικία αλλά και ένας ύμνος στους αντιήρωες της διπλανής πόρτας από τον πάντα στρατευμένο **Κεν Λόουτς**.

2.

Ανάμεσα στις 14 ταινίες που θα διεκδικήσουν τη φετινή Χρυσή Αθηνά υπάρχει ένα ξεκάθαρο φαβορί και δεν είναι άλλο από τη νοτιοκορεάτισσα **Μπόρα Κιμ**. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της *«House of Humming bird»* αφηγείται την ιστορία μιας 14χρονης που βιώνει μια δύσκολη εφηβεία και σαρώνει ήδη τα βραβεία από όπου κι αν περνάει (φεστιβάλ Κωνσταντινούπολης, Πεκίνου, Τραϊμπέκα κ.ά.)

7. Ο Κέισι Άφλεκ είναι ένας πολύ καλός ηθοποιός που τελευταία έζησε από κοντά και τις δύο όψεις της διασημότητας. Αφ' ενός κέρδισε το βραβείο Όσκαρ με το «Μια πόλη δίπλα στη θάλασσα» κι αφ' ετέρου ταρακουνήθηκε για τα καλά με την υπόθεση σεξουαλικής παρενόχλησης όπου κατηγορήθηκε από δύο πρώην συνεργάτιδές του. Ο μικρός Άφλεκ όμως έχει και σκηνοθετικά ενδιαφέροντα. Στη δεύτερη ταινία του *«Light of my life»*, ένα φουτουριστικό δραματικό θρίλερ που διαδραματίζεται σε ένα κόσμο χωρίς γυναίκες (μπηχτή για τα προσωπικά ζόρια, Κέισι;), ένας πατέρας προσπαθεί με κάθε κόστος να προστατεύσει την κόρη του.

8. Αφιέρωμα στον δυναμικό τσεχικό κινηματογράφο των 60s με τίτλο *«Το ξύπνημα της Άνοιξης: Άγρια άνθη του τσεχικού Νέου Κύματος»*. Μέσα από τις προβολές 12 ταινιών (μη χάσετε τους *«Έρωτες μιας ξανθιάς»* του **Μίλος Φόρμαν**) διαπιστώνουμε τα στοιχεία εκείνα που διαμόρφωσαν την καλλιτεχνική ταυτότητα μερικών κορυφαίων τσέχων δημιουργών.

9. «Αποκάλυψη τώρα» ξανά μανά; Όσες φορές κι αν ξαναμοντάρει το αριστούργημα που τον έφτασε στα όριά του ο **Φράνσις Φορντ Κόπολα**, εμείς θα είμαστε εκεί να τον αποθεώνουμε. Αφήστε που φέτος κλείνουν 40 χρόνια από την πρώτη φορά.

10. Τα «4 επίπεδα της ύπαρξης» ήταν ένα συγκρότημα της ελληνικής underground μουσικής σκηνής των 70s που έβγαλε ένα άλμπουμ, πούλησε 10-20 κομμάτια κι εξαφανίστηκε. Κι όμως μετά από 40 σχεδόν χρόνια, το 2009, χάρη στον Jay-Z ένα μέλος της μπάντας εκείνης κέρδισε το Γκράμι. Αυτή η απίθανη ιστορία ξετυλίγεται σπαρταριστά στο υπέροχο ντοκιμαντέρ της **Ηλιάνας Δανέζη**.

11. Τιμητική διάκριση στον πολωνό **Γέρζι Σκολιμόφσκι** και προβολή της ταινίας του *«Στο φως του φεγγαριού»* με πρωταγωνιστή τον **Τζέρεμι Άιρονς** στα νιάτα του.

12. Το «Honeyland» είναι ένα πολυβραβευμένο ντοκιμαντέρ που παρουσιάζει τους αφανείς ήρωες αυτού του κόσμου, τις μέλισσες, μέσα από το μοναχικό αγώνα μιας τουρκικής καταγωγής μελισσοκόμου που αντιπαραθέτει τις παραδοσιακές μεθόδους ενάντια στα τεχνολογικά υπερόπλα των προχωρημένων συναδέλφων της.

13. Ο Γκαμπριέλ Μασκάρο μας προσκαλεί στο παραληρηματικό σύμπαν του *«Divino Amor»* που αφηγείται ένα scifi έρωτα στη Βραζιλία του 2027.

14. Μεταμεσονύχτιες προβολές με 7 νέες και μια παλιά ταινία (το καλτ φιλμ «Repoman» του Άλεξ Κοξ αξίζει να το ανακαλύψετε) όπου το θρίλερ φυσικά έχει τον πρώτο λόγο. Το *«Come to daddy»* του νεοζηλανδού **Αντ Τίμσον** έχει ήδη φανατικούς θαυμαστές.

15. Αφιέρωμα στον Έντουαρντ Γιανγκ. Το έργο του σπουδαίου ταϊβανέζου δημιουργού (*«Και ένα και δύο οικογενειακοί ρυθμοί»*) παρουσιάζεται μέσω της προβολής όλων των ταινιών του.

16. Ο νικητής του φεστιβάλ Βερολίνου ήταν ο ισραηλινός Ναντάβ Λαπίντ, που με το *«Synonymes»* έφερε αέρα νουβέλ βαγκ στο σήμερα με τρόπο ιδιότυπα ανατρεπτικό, βάζοντας τον εβραίο ήρωά του να αφήνει τον τόπο καταγωγής του για την προοπτική μιας νέας καλύτερης ζωής, με διαφορετική ταυτότητα και άρνηση πολλών από τις αρχές του.

17. Γαβράς και Βαρουφάκης. *«Ενήλικοι στο Δωμάτιο»*. Κάθε άλλο σχόλιο περισσεύει.

18. Παλιά η ιστορία που έχουν οι Νύχτες πρεμιέρας με τον **Φατίχ Ακίν**. Θυμάμαι στη διάρκεια ενός από τα πρώτα φεστιβάλ τον Τουρκογερμανό να δίνει το δικό του σόου από τη θέση του dj. Θα είναι στο φετινό φεστιβάλ και την αγαπημένη του Αθήνα με τη νέα του ταινία *«Το χρυσό γάντι»*, που πάντως έτυχε μέτριας υποδοχής στο φετινό φεστιβάλ Βερολίνου.

19. Στο μουσικό ντοκιμαντέρ *«Miles Davis - Birth of the cool»* του **Στάνλεϊ Νέλσον** ξεδιπλώνεται η μαγεία του θρυλικού τρομπετίστα.

20. Πέντε ελληνικά ντοκιμαντέρ θα προβληθούν στο ειδικό τμήμα του φετινού προγράμματος με θεματολογία που κυμαίνεται από τις αφηγήσεις κάποιων μικρών ιστοριών με πρωταγωνιστές μεγάλους ήρωες έως την αναζήτηση εικόνων από μια παλιά Ελλάδα που μοιάζουν να σβήνουν στο πέρασμα των χρόνων.

21. Το βραβείο του καλύτερου σεναρίου στις φετινές Κάννες δόθηκε στη **Σελίν Σιαμά** για το *«Portait of a lady on fire»*. Πρόκειται για ένα δράμα εποχής που εκτυλίσσεται τον προπερασμένο αιώνα με επίκεντρο τον έρωτα μεταξύ δύο γυναικών. Πρωταγωνιστούν οι **Αντέλ Ανέλ** και **Νοεμί Μερλάν**.

22. Μια Αμερικανίδα κινεζικής καταγωγής αποφασίζει να έρθει σε επαφή με τις ρίζες και την ιστορία της οικογένειάς της με συνέπεια να βυθιστεί στο χάος. Η κωμωδία ηθών *«Farewell»* της **Λούλου Γουάνγκ** επιχειρεί να βάλει λίγη τάξη στη ζωή της ηρωίδας και το γέλιο είναι εξασφαλισμένο.

23. Ένας ακόμη σκηνοθέτης από τη Λατινική Αμερική, ο βραζιλιάνος **Κλέμπερ Μεντόνσα Φίλιο** (θα βρεθεί στην Αθήνα), σπάει ένα κινηματογραφικό ταμπού και σκηνοθετεί ένα νεογουέστερν. Το *«Bacurau»* διαδραματίζεται σε ένα απομονωμένο χωριό όπου ο κύκλος βίας ξεκινά με αφορμή μια κηδεία. **A**

24

Ο Ρον Χάουαρντ σκηνοθετεί Παβαρότι. Φιλόδοξο αν μη τι άλλο πρότζεκτ κι έχουμε περιέργεια να δούμε πως αυτοί οι εκπρόσωποι δύο τόσο διαφορετικών κόσμων θα μπορέσουν να συνυπάρξουν στα ίδια πλάνα. Το ντοκιμαντέρ φυσικά ονομάζεται «Pavarotti» και θα το προλογίσει ο Μάριος Φραγκούλης.

25

Για τον ιδιαίτερα αγαπητό Πατρίσιο Γκουσμάν από τη Χιλή δεν χρειάζονται συστάσεις. Το ελληνικό κοινό έχει αγκαλιάσει με θέρμη τις παλιές του ταινίες «Μαργαριταρένιο κουμπί» και «Νοσταλγώντας το φως» και το ίδιο αναμένεται να πράξει με το νέο του φιλμ «The Cordillera of films», τρίτο μέρος της αριστουργηματικής τριλογίας του για τη σχέση ανθρώπου - φύσης - χρόνου.

«Ivan»

Σκηνοθεσία: Παναγιώτης Κουντουράς. Διάρκεια: 9΄.

Μπορείς σε ένα γεύμα να καταναλώσεις την ανθρώπινη φύση σου; Όταν το κρυφό ένστικτο μεταμορφώνεται σε νοσηρή εμμονή, τότε η αυτοσυντήρηση μετατρέπεται σε μία ανούσια ιεροτελεστία μίμησης πράξης, κενής λογικής.

ΣΙΝΕΜΑ

Του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ**

critic's CHOICE

Ad Astra ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Γκρέι
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπραντ Πιτ, Τόμι Λι Τζόουνς, Ρουθ Νέγκα, Λιβ Τάιλερ, Ντόναλντ Σάδερλαντ

Ο αστροναύτης Ρόι Μακ Μπράιντ ταξιδεύει στα πέρατα του ηλιακού συστήματος για να βρει τον χαμένο πατέρα του και να διαλευκάνει ένα μυστήριο που απειλεί την επιβίωση του πλανήτη. Το ταξίδι του θα φέρει στην επιφάνεια μυστικά που θέτουν υπό αμφισβήτηση τη φύση της ανθρώπινης ύπαρξης και τη θέση μας στο σύμπαν.

Στην παράδοση των ενήλικων, ψαγμένων και με φιλοσοφικό προσανατολισμό (γύρω από το μέλλον της ανθρωπότητας σε σχέση με την κατάκτηση του διαστήματος) φιλμ επιστημονικής φαντασίας, το «Ad Astra» προσθέτει ακόμη ένα χρήσιμο λιθαράκι προς την πορεία αυτή. Ο σημαντικός Τζέιμς Γκρέι έχει δώσει εξαίρετα δείγματα στα δράματα ποικίλης θεματολογίας, από την οικογενειακή τραγωδία της *«Μικρής Οδησσού»* και το ερωτικό αδιέξοδο του υπέροχου *«Δύο έρωτες»* έως το μεταναστευτικό *«Κάποτε στη Νέα Υόρκη»* με τη Μαριόν Κοτιγιάρ. Ωστόσο εδώ ο αμερικανός στιλίστας αφήνει κατά μέρος την αναπαράσταση μιας χρονικής περιόδου από το παρελθόν και μας ταξιδεύει στο μέλλον. Εκεί όπου η αναζήτηση του νοήματος της ζωής στην απεραντοσύνη του διαστήματος θα φέρει τον ήρωα απέναντι στα δικά του άλυτα ζητήματα και στη συμφιλίωση με το πένθος του πατέρα του που δεν ξεπέρασε ποτέ. Στο ρόλο του αστροναύτη Μακ Μπράιντ, ο Μπραντ Πιτ βλέπει την καλή του νεράιδα να συνεχίζει να του χαμογελά μετά το σουξέ με τον Ταραντίνο και το *«Κάποτε στο Χόλιγουντ»*. Με το *«Ad Astra»* ο Αμερικανός κάνει το 2 στα 2 σε μια χρονιά που βάζει σοβαρά θεμέλια για να τον οδηγήσει ίσως στο πρώτο του Όσκαρ ερμηνείας. Αρκεί το υπαρξιακό sci-fi δράμα του Γκρέι να καταφέρει να συγκινήσει τους εκλέκτορες της Ακαδημίας. Δεν βλέπουμε τον λόγο γιατί να μη συμβεί κάτι τέτοιο, από τη στιγμή που τόσο θεματικά όσο και αλληγορικά η ταινία έχει εκλεκτικές συγγένειες με το *«Gravity»* που είχε σκίσει στα Όσκαρ αλλά κουβαλά και τη λυρική αύρα του *«Δέντρου της ζωής»* (του Μάλικ και πάλι με πρωταγωνιστή τον Πιτ) που είχε διατυπώσει θεμελιώδη ερωτήματα γύρω από την έννοια της δημιουργίας και της επιβίωσης. Πάνω από όλα όμως το φιλμ είναι ένα δυνατό οπτικά επίτευγμα που ακόμη κι όταν οι αφηγηματικές δυνατότητές του δεν αγγίζουν τα υψηλότερα επίπεδα που απαιτεί ένα τόσο φιλόδοξο έργο, καταφέρνει να γίνει αποτελεσματικό και κάποιες ελάχιστες φορές αρκετά συναρπαστικό.

ΑΚΟΜΗ

▶ Στο **«Τραγούδι των σκορπιών»** (**) του Ανούπ Σινγκ με τους Γκολσιφτέ Φαραχανί, Ιρφάν Καν, ένας καταραμένος έρωτας «παντρεύεται» με τις λαϊκές δοξασίες και τους αρχαίους μύθους στην έρημο του Ρατζαστάν, αλλά το φολκλόρ αποδεικνύεται πιο ισχυρό από την αίσθηση παραμυθιού και μαγείας.

▶ Η **«Καρδερίνα»** (-) του Τζον Κρόουλι με τους Νικόλ Κίντμαν, Όουκς Φέγκλεϊ και Τζέφρι Ράιτ βασίζεται στο μπεστσέλερ της Ντόνα Ταρτ και φέρνει τον ήρωα να επιχειρεί να ξεπεράσει μια βαριά απώλεια με όχημα ένα έργο ανεκτίμητης αξίας.

▶ Η **«Διαφυγή»** (-) είναι ένα κλειστοφοβικό θρίλερ με πρωταγωνιστές κάποιους αλιγάτορες στη Φλόριντα.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ *Animasyros και Φεστιβάλ Μικρού Μήκους Δράμας ρίχνουν φινάλε το Σαββατοκύριακο*

«Θέλετε να καλύψετε το κενό στη ζωή σας, έτσι;» («Το τελευταίο μάθημα»)

Το τελευταίο μάθημα (L'HEURE DE LA SORTIE) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σεμπαστιάν Μαρνιέ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λοράν Λαφίτ, Εμανουέλ Μπερκό

Σε φημισμένο σχολείο για ιδιοφυή παιδιά, ο καθηγητής αυτοκτονεί μπροστά στα μάτια τους. Ο Πιέρ αναλαμβάνει να τον αντικαταστήσει αλλά γρήγορα επισημαίνει μια καχυποψία και εχθρότητα από τους μαθητές.

Ο Μαρνιέ προβαίνει στη σύνθεση μιας σχεδόν εφιαλτικής ατμόσφαιρας και μιας υποβόσκουσας βίας. Το πόσο ισχυρό είναι το Κακό που καιροφυλακτεί, ο Πιέρ θα το αντιληφθεί σταδιακά και με μεγάλο προσωπικό κόστος. Ο σκηνοθέτης διασκευάζει το μυθιστόρημα του Κριστόφ Ντουφοσέ που περιγράφει μια κοινωνία σε αποσύνθεση. Οι ιδέες του βιβλίου παρότι αντλούν από τα 00s έχουν εφαρμογή στο σήμερα, με τον σκηνοθέτη να τονίζει τα πιο πεσιμιστικά στοιχεία της σύγχρονης κρίσης. Παράλληλα φωτογραφίζει υποδειγματικά το χιτσκοκικό σύμπαν: δίπλα στην καταγραφή της αγωνίας του ήρωα για τα όρια φαντασίας-πραγματικότητας, τοποθετεί μερικές κορυφαίες σκηνές από ταινίες του μετρ του σασπένς, αν και υπάρχει σύγχυση όσον αφορά την κορύφωση του δράματος που δίνεται μάλλον με απλοϊκά μέσα.

Ο φιλοξενούμενος (THE GUEST) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντούτσιο Κιαρίνι
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντανιέλε Παρίζι, Σίλβια Ντ' Αμίκο, Ανα Μπελάτο

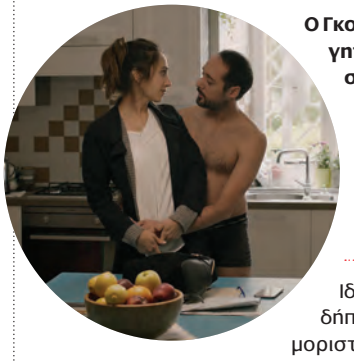

Ο Γκουίντο, αναπληρωτής καθηγητής Λογοτεχνίας και επίδοξος συγγραφέας, είχε μια τακτοποιημένη καθημερινότητα μέχρι που ένα «ατύχημα» (σπάει το προφυλακτικό κατά τη διάρκεια της ερωτικής πράξης) προκαλεί κοσμογονικές εξελίξεις στη ζωή του.

Ιδιόρρυθμη, ανθρώπινη και οπωσδήποτε πιο δραματική από ό,τι χιουμοριστική, η ταινία είναι μια ειρωνική ματιά στα όνειρα που παραμένουν όνειρα. Η οπτική του Κιαρίνι στην τελματωμένη ζωή του Γκουίντο μετατρέπεται σε ένα προσχηματικό αλλά κατά σημεία αποτελεσματικό σχόλιο για τη γενιά των σημερινών 40ρηδων που δεν τολμούν να προχωρήσουν στη ζωή τους. Η ιταλική μεσοαστική τάξη που ανήκει ο ήρωας έχει αμέτρητα κοινά με τη δική μας και δεν εξαντλείται στην καταστροφική σχέση με τη μαμά που μαγειρεύει για τον κανακάρη της ή του ψωνίζει τα σλιπάκια του, αλλά προχωράει σε πιο ρηξικέλευθες καταστάσεις.

Κρίση πανικού (PANIC ATTACK) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάβελ Μασλόνα
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άρτουρ Ζμιλέφσκι, Ντορότα Σέγκντα, Νίκολας Μπρο

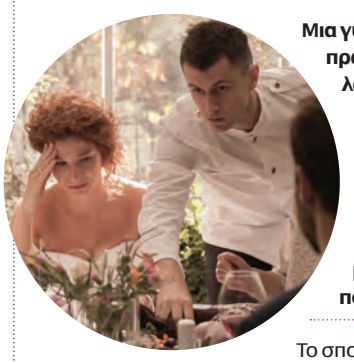

Μια γυναίκα συναντά τυχαία δύο πρώην της, ένα ζευγάρι διαλέγει λάθος θέσεις σε ένα αεροπλάνο, μια πορνοστάρ κινδυνεύει να αποκαλύψει το μυστικό της, μια νύφη γεννάει στον γάμο της, ένας έφηβος μαστουρώνει για πρώτη φορά, ένας νεαρός ικετεύει την παράξενη μητέρα του να σώσει τους κόπους ολόκληρης της ζωής του.

Το σπονδυλωτό πολωνικό φιλμ θυμίζει τις αργεντίνικες *«Ιστορίες για αγρίους»* με τις έξι ιστορίες συνηθισμένων ανθρώπων που βρίσκονται σε ακραίες καταστάσεις και παθαίνουν κρίση πανικού. Γουστόζικο και τρυφερό μαζί, έχει μια φινέτσα κι ένα δυναμισμό σε αρκετές σκηνές που καταλήγουν σε άγριο χιούμορ, αν και η ταινία είναι βαθιά δραματική και πολιτική. Μια συμπαθητική σάτιρα που διαπερνά την κοινωνία με αιχμηρό χιούμορ. Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι.

11°
GREECE RACE FOR THE CURE®

Φέτος μαζί μας ο
33ος ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 29/09/2019 ΖΑΠΠΕΙΟ

10K ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ 8:30 πμ / 10 €

5K ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ 10:30 πμ / 8 €

2K ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ 11:30 πμ / 6 €

Πληροφορίες - εγγραφές:
WWW.GREECERACE.GR

*Εγγραφές έως 23/09/2019

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ
ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ

susan g. komen race for the cure Greece
άλμα ζωής ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕ ΚΑΡΚΙΝΟ ΜΑΣΤΟΥ
γύρος Αθήνας
ΟΠΑΝΔΑ

Μυρτώ, πώς συνυπάρχουν ο τριανταπεντάρης γεροχίπστερ και το κορίτσι των δεκαοχτώ που τρελαίνεται για φάση Sin Boy και τέτοιες παπαριές; Παίζει συνύπαρξη, λες;

Ναι αμέ. Με ωτοασπίδες.

Μυρτώ! Έπρεπε να έρθω Αθήνα για να σε γνωρίσω! Δεν θα πω πολλά, τα πιο σημαντικά. Άρχισα να βγαίνω με έναν τραγουδιστή (ροκά!) τον Φλεβάρη. Λέων, ψώνιο αλλά πολύ καλοοό παιδί!. Βγαίναμε 5 μήνες, συνέχεια, περνάγαμε καταπληκτικά, ποτά, ξενύχτια και τα συναφή. Του προέκυψε δουλειά Αθήνα και έφυγε μόνιμα από Θεσσαλονίκη. Σοκ! Μέσα στο καλοκαίρι ήρθε διακοπές Ιεράπετρα, Κρήτη, στο μέρος μου δηλαδή, με τα υπόλοιπα παιδιά της μπάντας, Κρητικοί και εκείνοι. Δεν συνέβη τίποτα, παρά μόνο μια φορά μετά το λάιβ που είχαν στην πόλη! Ήρθε στο χωριό για να πουλήσει μούρη. Το έπαιζε ο γκόμενους ο ουάου (μεταξύ μας, είναι), μη στα πολυλογώ, εγώ να περιμένω ένα του μνμ να συναντηθούμε και τα κλασικά... τσακωθήκαμε κάνα δυο φορές άσχημα στο κλαμπάκι επειδή ήθελαν να με κεράσουν σφηνάκια άλλοι! Εκείνος τα έπαιρνε στο κρανίο και πολύ μου άρεσε! Επέστρεψε Αθήνα, μιλήσαμε κανά δυο φορές στο κινητό, ήθελε να μάθει αν έχω κάνει τπτ με κάποιον άλλο και του απάντησα λακωνικά, «και ναι, και όχι» (σημειωτέον! Ό,τι είχαμε, ήταν πάντα ελεύθερο). Ήρθα και εγώ εδώ μόνιμα λόγω μεταγραφής από τη σχολή μου. Ούτε μνμ, ούτε τηλέφωνο, μέχρι που παίρνω την πρωτοβουλία. Και μετά από συζήτηση μου λέει ότι είναι ξενερωμένος επειδή τάχα μπορεί να έχω κάνει μέσα στο καλοκαίρι κάτι με κάποιον άλλο! Ορίστε;; Μπαρντόν; It doesn't make any sense at all! Ποιο είναι το συμπέρασμα; Βρίσκομαι στην Καλλιθέα της Αθήνας γράφοντας σε εσένα, Μυρτώ.

Και ποια είσαστε εσείς, κυρία μου, που θα αλλάξετε την παράδοση του τιμημένου ελληνικού ροκ; Έτσι είναι τα πράγματα κι άμα σας αρέσει. Οι υποψήφιες αρραβωνιαστικιές καθόμαστε στα αυγά μας και περιμένουμε στωικά και αφοσιωμένα όσο ο ροκ σταρ αλωνίζει την Ελλάδα και περνάει σούπερ καλοκαίρι. Δεύτερον, τα μάτια χαμηλά, δεν δεχόμαστε κεράσματα ούτε από πρώτο ξάδελφο. Τρίτον, ελεύθερη σχέση με ροκ σταρ σημαίνει: ο άλλος ξενογαμάει, εμείς Παναγίες. Τέλος. Βοηθήστε, βάλτε το λιθαράκι σας να ορθοποδήσει η τόσο πληγωμένη εγχώρια ροκ σκηνή. Αλλιώς θα ωθήσετε ακόμα ένα ταλέντο στις πίστες και στα σκυλάδικα. Τι θέλετε δλδ, κι άλλο Αργυρό; Κι άλλον Οικονομόπουλο;
Υ.Γ. *Η Καλλιθέα έχει μεγάλη παράδοση στη ροκ.*

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Υπόγεια Ρεύματα, Ενδελέχεια κ.λπ. Είσαστε στο σωστό spot.

Κορίτσι στον Ήλιο, τι κάνουμε όταν είμαστε κολασμένα ερωτευμένες με κάποιον σούπερ extra plenty ανασφαλή τύπο που εξαντλεί την ερωτική μας μαγεία σε εξοντωτικά power games, ενώ μέσα του είναι πιο τρυφερός από τα μπαμπακένια συννεφάκια και θέλουμε το ίδιο ακριβώς ο ένας τον άλλον; Πονάει, ρε γαμώτο, κλαίω non stop. Λιώνω. Με πονάει η γλώσσα του που κόβει σαν λαιμητόμος κι ας του έχω πει πως «εν αρχή ην ο λόγος». Ξέρεις κανέναν τρόπο διαφυγής από κάποιον που κάνετε τον καλύτερο έρωτα και αγαπιέστε κατά βάθος κατάφωρα; Στην ιδέα ότι θα περάσω τα περσινά θέλω να πάρω το ετοιμοπόλεμο βαλιτσάκι μου και να φύγω στο άγνωστο, μα τι λέω, χωρίς αυτό έτσι όπως είμαι με το βρακάκι μου. Υ.Γ.1 Αυτή την εβδομάδα ξεκινάω αγγλικά, ντραμς, πιάνο και γιόγκα μήπως και τον ξεχάσω (καλά μ' αρέσουν κιόλας), θα πάρω και σβάρνα όλες τις συναυλίες μήπως και η μουσική λύσει τα μάγια του έρωτά του. Υ.Γ.2 Σε ευχαριστώ που με διάβασες. Και ήθελα επίσης να σου πω ότι σ' αγαπώ. Το βράδυ πριν κοιμηθώ θα στείλω με την ταχυδρομική μου νυχτερίδα ένα κουτάκι που θα έχει μέσα ένα κατακόκκινο φιλί για σένα, αιώνιας δράσης, γιατί άνθρωποι σαν εσένα απλώς δεν υπάρχουν. Μια Τρελή του Κέρουακ. Καλό Free fall in love σε όλους. Είμαι σαν πεσμένο φθινοπωρινό φυλλαράκι.

Από τη στιγμή που αγάπατε εμένα που είμαι η πιο σκατόψυχη πένα της Αθήνας, σημαίνει ότι έχετε τεράστιο απόθεμα τρυφερότητας και συναισθημάτων για τους ανθρώπους γύρω σας. Κάπου μέσα σε αυτό το απόθεμα μάλλον βρίσκεται ο λόγος που βλέπετε μπαμπακένια συννεφάκια στον τύπο που το μόνο που τον νοιάζει είναι να παίξει παιχνίδια εξουσίας και να βγει από πάνω στη σχέση σας. Και βασικά, επειδή δεν θα τον αφήσετε για κανένα λόγο μέχρι να τουλάχιστον απολαύστε το συναισθηματικό μποξ. Εδώ που τα λέμε, μια ανασφαλειούλα και σε εσάς την ακούω, με τους βιονικούς συναισθηματικούς ανιχνευτές μου. Κατά τα άλλα, σας αγαπώ κι εγώ. Αληθινά το λέω.
Υ.Γ. *Πού πάτε γιόγκα; Θέλω να αρχίσω κι εγώ. Ρε, μήπως αρχίσω και πιάνο και ντραμς;*

Μυρτώ, τι γνώμη έχεις για το σεξ μεταξύ κολλητών; Είναι ο κολλητός μου, είμαι η κολλητή του, και κάνουμε τα πάντα μαζί μεταξύ των οποίων και σεξ, όταν και όποτε μας βγει. Η αλήθεια είναι ότι αυτό που μεταξύ μας λέμε «τυχαίο» δεν είναι και τόσο τυχαίο τελικά, αφού κοιμόμαστε μαζί σχεδόν όλη τη βδομάδα. Απλώς δεν οριοθετούμε τη σχέση μας ως ερωτική. Πώς σου φαίνεται;

Μου φαίνεται ότι τα 'χετε, και καλά στέφανα εύχομαι, και στα δικά μας οι λέφτερες.

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.V. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
Χρεώσεις: *€ 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Εξαιρετικά εμφανίσιμος και γοητευτικός 44χρονος, με μεταπτυχιακές σπουδές στην Αγγλία, κάτοχος σημαντικής ακίνητης περιουσίας και €2.000 μηνιαίως, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

COSMIC TELEGRAM

Από την
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ
(panastron)

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Αντιμετωπίζοντας απρόβλεπτες συνέπειες, ακόμη και των καλύτερων πραγμάτων

Μεγαλύτερη προσπάθεια για ευγένεια και διπλωματία στην επικοινωνία σου χρειάζεται στην αρχή της εβδομάδας. Αξίζει να αφήσεις τα μικροπράγματα να πέσουν κάτω, ειδικά στη δουλειά, ώστε να προστατευτείς από την αυστηρότητα των ανωτέρων σου και την αναστάτωση. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) δεν συγχωρεί περιττές κινήσεις κι εντάσεις στην καριέρα ή στον γάμο σου. Αντιθέτως χρειάζονται προσεκτικές κινήσεις ανάλογα με το τι είναι πραγματικά σημαντικό για σένα. Ανάλαβε τις ευθύνες σου, όμως δεν σε αφορούν τα πάντα, ορισμένα πράγματα είναι έξω από τον έλεγχό σου. Καλοδέξου τα ευχάριστα σε ό,τι αφορά τη διασκέδαση, κάποια ευκαιρία να αλλάξεις τον αέρα σου, να μάθεις κάτι καινούργιο ή να κάνεις κάποια σημαντική γνωριμία. Ίσως όλα αυτά σου θυμίσουν όσα πηγαίνουν στραβά στη ζωή σου, ίσως να έχουν το αντίτιμό τους σε ψυχολογική και σωματική κούραση, όμως το ένα δεν αναιρεί το άλλο. Σε βοηθάνε να καταλάβεις καλύτερα τι θέλεις, έστω και με κάποια τριβή.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Ανοίγει ο δρόμος για προσωπική εξέλιξη και κάνεις πολλές μικρές επιλογές σχετικά

Χρειάζεται να πάρεις αρκετές αποφάσεις αυτή την εβδομάδα για να εναρμονίσεις την προσωπική με την επαγγελματική σου ζωή. Διάθεση υπάρχει, όπως και τα χρήματα για να εξελίξεις τη ρουτίνα σου προς το καλύτερο, από τη διατροφή και το γυμναστήριο ως τον τρόπο που κάνεις τη δουλειά σου και μοιράζεις τον χρόνο σου. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) ξεκαθαρίζει το τοπίο. Κλείνουν εκκρεμότητες που σε ταλαιπωρούν και ανοίγει ο δρόμος για να προχωρήσεις σε καινούργια πράγματα όσον αφορά συγγενικές υποθέσεις, επιμόρφωση και την ατομική σου εξέλιξη γενικότερα. Σε αυτό το πλαίσιο θα αναγκαστείς να δεχτείς ότι κάποιες παρέες, μοτίβα συγγενικών σχέσεων και πιθανές ευκαιρίες κλείνουν ώστε να προχωρήσεις. Σε θέματα χρημάτων, ειδικά σε συνεργασίες και στις ερωτικές σου σχέσεις, καλό είναι να θυμάσαι ότι τα κέρδη δεν αναιρούν ότι βαδίζεις εκτός σχεδίου, όπως και ο έντονος συναισθηματισμός ή το πολύ σεξ δεν εγγυώνται το μέλλον.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Με καλύτερη διάθεση στα προσωπικά σου και συναίσθηση του τι πρέπει να γίνει

Αν και τα πράγματα κάθε άλλο παρά ήρεμα είναι μέσα σου, παίρνουν πιο ευχάριστη τροπή. Η επικοινωνία βελτιώνεται και έχεις ευκαιρίες για διασκέδαση, για δημιουργικότητα, για φλερτ και για να ασχοληθείς με αυτά που θεωρείς σημαντικά. Το αποτέλεσμα είναι ευεργετικό στις προσωπικές κι επαγγελματικές σου σχέσεις, αν και αντιλαμβάνεσαι ότι υπάρχουν ακόμη εκκρεμότητες προς διευθέτηση. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) απομακρύνει κάποιες αντιστάσεις σου και στα δύο αυτά πεδία και τα αποτελέσματα είναι ανάμεικτα. Από τη μία υπάρχει ανακούφιση κι ένα είδος κάθαρσης, από την άλλη για να αποκοπείς από συναισθηματικά και οικονομικά βάρη απαιτείται υπομονή, ειλικρίνεια, μπόλικη κοινή λογική, πράγματα που δεν σου είναι ιδιαίτερα εύκολα δεδομένων των περιστάσεων. Αυτές τις μέρες χρειάζεται να συγκεντρωθείς στο παρόν και τις ανάγκες του, αν και η τάση σου είναι να προσπαθείς να φτιάξεις το παρελθόν ή να αγχώνεσαι για το μέλλον. Δεν ωφελεί.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Προσπαθείς να προσαρμόσεις τους άλλους στις ανάγκες σου, πράγμα αδύνατο

Την ησυχία σου θέλεις, όμως ακόμη κι ο εαυτός σου δεν σου κάνει τη χάρη. Έχεις διάθεση να κάνεις την καλύτερή σου προσπάθεια σε κουβέντες στο σπίτι και με την οικογένειά σου, όμως είναι αρκετά δύσκολο να ξεκαθαρίσεις τι θέλεις όπως και να μην επικρίνεις τους άλλους που δεν λειτουργούν με τα δικά σου στάνταρ. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) στον ζωδιακό σου άξονα εγγυάται ότι θα έχεις αντιδράσεις όταν περνάς τα όρια, στη δουλειά ή στο σπίτι. Είναι βέβαια μια καλή ευκαιρία για να καταλάβεις τα όρια των συνεργατών, του συντρόφου και των σχέσεών σου γενικότερα. Να αντιληφθείς ότι από κάποιο σημείο και μετά δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Δείξε προσαρμοστικότητα γιατί υπάρχουν ευχάριστες πτυχές στη ρουτίνα σου που μπορείς να αξιοποιήσεις και είναι κρίμα να τις αφήσεις να πάνε χαμένες επειδή δεν είναι όπως τις περίμενες.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Δώσε τον χρόνο σου επιλεκτικά κι απόλαυσε τη διάθεση των ημερών

Το για ένα ποτάκι/ένα καφεδάκι είναι το πνεύμα των ημερών και, όπως όλοι γνωρίζουμε, μόνο ένα ποτάκι κι ένα καφεδάκι δεν είναι. Ευχάριστο, πλην όμως καταφέρνεις να σπαταλήσεις χρόνο και χρήμα, σε πολλές περιπτώσεις ασκόπως. Προσοχή τι λέγεται στα άφθονα ραντεβουδάκια των ημερών, καθώς είναι εύκολο να δώσεις λάθος εντύπωση και να σαμποτάρεις τον εαυτό σου. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) προειδοποιεί για τις συνέπειες. Μπορεί ξαφνικά να βρεθείς με πολύ λιγότερη δουλειά. Μακροπρόθεσμα είναι καλό, βραχυπρόθεσμα ίσως δεν σου φανεί ιδιαίτερα βολικό. Πάντως το πρόγραμμά σου χρειάζεται κλάδεμα, αν μη τι άλλο για λόγους υγείας. Στην ερωτική σου ζωή δώσε βάση στα συναισθήματά σου πέρα από τον ενθουσιασμό σου. Έχεις ευκαιρίες να περάσεις υπέροχα και να απολαύσεις το φλερτ και τον έρωτα, αρκεί να μην αγνοήσεις τα τυχόν αρνητικά, όπως το δράμα, την αβεβαιότητα, τη στεγνή από συναίσθημα σεξουαλικότητα και την υποψία για ψέματα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Εκτιμάς την πρεμία και τη χαλάρωσή σου και ξεπερνάς ευκολότερα τα στραβά

Το να έχεις το κεφάλι σου ήσυχο γίνεται μεγάλη προτεραιότητα των ημερών μετά από τη φάση σβούρας που πέρασες. Αυτές τις ημέρες έχεις την ευκαιρία να πρεμήσεις κάπως, καθώς βλέπεις κάποια χρήματα στην τσέπη σου. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) σου δίνει μεγαλύτερη ευελιξία στο θέμα της διασκέδασης, του έρωτα και της δημιουργικότητας, αφού σου είναι ευκολότερο να αποδεχτείς ότι μερικά πράγματα δεν θα λειτουργήσουν ή δεν θα λειτουργήσουν με τον τρόπο που ήλπιζες. Κάποια δυσαρέσκεια δεν τη γλιτώνεις, όμως τελικά τα θετικά υπερτερούν των αρνητικών. Τα καινούργια δεδομένα στο σπίτι και μέσα σου, ακόμη κι ευχάριστα, μπορεί να σε μπερδεύουν ακόμη μέσα σου. Ίσως ο σύντροφός σου να μη συμμερίζεται τον ενθουσιασμό σου, ίσως να περιμένεις από αυτόν πράγματα που τελικά δεν γίνονται. Σε γενικές γραμμές θα είσαι πιο ήσυχος αν κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς και δεν ανησυχείς υπερβολικά για το αποτέλεσμα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Ξαναβρίσκεις την ποιότητά σου και έτσι εξισορροπείς κάπως τις σχέσεις σου

Καλείσαι να βρεις τη μέση οδό σε πάρα πολλά ζητήματα, επιζητώντας να αποκαταστήσεις την επαφή σου με την ομορφιά της ζωής. Με διαλλακτικότητα, υπομονή και σωστή αξιολόγηση των σημαντικών ίσως δεις πρόοδο σε θέματα του συγγενικού σου περιβάλλοντος και της ατομικής σου εξέλιξης. Με σεβασμό στην ανάγκη σου για ποιοτικές σχέσεις, έχεις καλύτερες πιθανότητες να εξισορροπήσεις την ερωτική και επαγγελματική σου ζωή. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) δεν στο κάνει εύκολο, ειδικά σε πλαίσιο οικογένειας και σπιτιού. Έρχεται το πλήρωμα του χρόνου για υποθέσεις που ξεκίνησαν στην αρχή του χρόνου και αντιμετωπίζεις δύσκολες αλλαγές εσωτερικά ή και από πλευράς των δικών σου. Η αμφιταλάντευση είναι μεγάλη καθώς συναισθηματικά κοιτάζεις πίσω και αντιμετωπίζεις παλιές ιστορίες. Γνωριμίες, ιδέες, εκδρομές, κουβέντες των ημερών είναι μεγάλο ατού. Να είσαι ανοιχτός ακόμη κι αν αισθάνεσαι ότι δεν ξέρεις τι σου γίνεται.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Φθινοπωρινά μπλουζ, σερβιρισμένα όμως πάνω σε μία βάση βεβαιότητας

Μια κάποια φθινοπωρινή μελαγχολία κάνει την εμφάνισή της, καθώς συνειδητοποιείς ότι κάποια πράγματα δεν σε ικανοποιούν ή και έρχεσαι αντιμέτωπος με κουτσομπολιά στον φιλικό σου κύκλο. Λογαριασμοί και διακανονισμοί παίζουν κι αυτά τον ρόλο τους. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) σου δίνει ένα χέρι βοήθειας αφού σε βγάζει από την άρνηση και σε βοηθάει να δεις πιο χαλαρά ακόμη και τις δύσκολες κουβέντες, συναντήσεις και διαπραγματεύσεις που πρέπει να γίνουν. Παράλληλα το πλέγμα των ανθρώπων της καθημερινότητάς σου ξεκαθαρίζει, όπως και κάποιες υποθέσεις που αφορούν τα αδέρφια σου. Παρ' αυτά, καθώς κατά βάση αισθάνεσαι επιβεβαιωμένος οικονομικά και συναισθηματικά ίσως παραγίνεις ελαστικός απέναντι στον σύντροφό, τα παιδιά και την οικογένειά σου ή δεν καταβάλλεις την απαραίτητη προσπάθεια από καθαρή τεμπελιά.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Καταλαβαίνεις καλύτερα τι αξίζει και τι όχι, αν και κατά βάθος ελπίζεις ακόμη

Γεμάτος σχέδια για ευχάριστες ασχολίες και ωραίες προοπτικές προσωπικές κι επαγγελματικές είσαι αυτές τις ημέρες, πράγμα που είναι μία καλοδεχούμενη αλλαγή από τις πρακτικές πιέσεις. Σιγά σιγά βρίσκεις τον ρυθμό σου και έχεις περισσότερο ελεύθερο χρόνο με τους ανθρώπους που θέλεις. Η επιστροφή του Κρόνου σε ευθεία πορεία (18) σε συμμαζεύει και οικονομικά, καθώς γίνεται ευκολότερο να διαχειριστείς σωστά το πορτοφόλι σου και ίσως να αποδεχτείς ότι ορισμένα πράγματα απλώς δεν αξίζουν τον κόπο. Το ίδιο εφέ βιώνεις και στην προσωπική σου ζωή όπου τα συναισθηματικά ημίμετρα, η υπέρμετρη προσπάθεια ή η ανάγκη να παίζεις μόνο με τους δικούς σου όρους σου δείχνουν τους περιορισμούς τους. Λίγο λιγότερη άμυνα έχει πολύ καλά αποτελέσματα στην ερωτική σου ζωή. Στο βάθος σού είναι δύσκολο να αισθανθείς σίγουρος και γιατί δεν βοηθάει η κατάσταση στο σπίτι και γιατί μέσα σου παραμένεις μπερδεμένος. Ο ενθουσιασμός και η αισιοδοξία σου είναι θετικές ποσότητες, όπως και κάθε προσπάθεια να κινηθείς ρεαλιστικά στον γάμο και την καριέρα σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Επενδύεις σε κοινωνικές πιρουέτες (λέμε τώρα) και βιώνεις την ανάλογη πίεση

Αρκετό χρόνο, κουβέντα και σκέψη ξοδεύεις αυτές τις ημέρες σε κοινωνικές κι επαγγελματικές υποχρεώσεις, από το να κάνεις δημόσιες σχέσεις και εξόδους ζευγαριού, μέχρι το να κάνεις τον διαιτητή σε υποθέσεις των παιδιών και των συγγενών σου ή της δουλειάς σου. Όσο πιο ευγενικός και λιγότερο επικριτικός είσαι τόσο πιθανότερο να είσαι κι εσύ καλά. Μπορεί να αισθάνεσαι ότι χάνεις ένα κομμάτι κύρους, αυστηρότητας, σεβασμού ή ότι δεν κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς, αλλά δεν είναι έτσι, ξεπέρασέ το. Το αντίθετο μάλιστα. Ο κυβερνήτης σου Κρόνος ορθόδρομος στο ζώδιό σου (18) μετά από μισό σχεδόν χρόνο εγκαινιάζει μια περίοδο που διαρκεί ως το τέλος του χρόνου και της οποίας το βασικό χαρακτηριστικό είναι η ευκαιρία να ξεφορτώσεις ευθύνες, πιέσεις, έγνοιες ακόμη και σωματικές οχλήσεις. Το δύσκολο κομμάτι είναι να αποδεχτείς ότι δεν είσαι υπεύθυνος για την περιστροφή του κόσμου κι ότι κάποιες, πολλές σχέσεις επαγγελματικές και προσωπικές θα διαλυθούν επειδή βασίζονταν στη δική σου υπερπροσπάθεια και μόνο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Ανανεώνεσαι, όμως η ψυχολογία σου παραμένει αρκετά βαριά

Ταξιδάκι ή έστω μία ικανή ανανέωση φέρνουν οι μέρες, καθώς οι ισορροπίες αλλάζουν στην προσωπική και επαγγελματική σου ζωή επιτρέποντάς σου να αισιοδοξείς και διευρύνοντας τον ορίζοντά σου. Προσπάθησε να μην είσαι επιφανειακός σε αυτά που κάνεις, από παρέες μέχρι μαθήματα ή επαγγελματικά ανοίγματα, και να ξέρεις πολύ καλά τι είναι σημαντικότερο για σένα. Με τον Κρόνο να επιστρέφει σε ευθεία πορεία (18) η παράταση χρόνου που δόθηκε σε πολλές υποθέσεις και σχέσεις σου που ψυχορραγούν παίρνει τέλος ώστε να σε αποδεσμεύσει από το βάρος ευθυνών, εγνοιών και προβληματισμού. Αν και υπάρχει στοιχείο κάθαρσης στη διαδικασία, είναι συναισθηματικά πολύ δύσκολο να αποχωριστείς όσα σε έχουν συντροφεύσει έστω κι αν είναι η ώρα τους. Να είσαι βέβαιος ότι παρά τον φόβο, το να συνταχτείς με το καινούριο και να μείνεις μακριά από δολοπλοκίες, μάταιες ελπίδες ή καταστάσεις που σε μαυρίζουν, είναι για το καλό σου. Τα οικονομικά σου χρειάζονται προσοχή, ειδικά όταν δουλεύοντας για το κοινό ταμείο αδικείσαι.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Ερωτική τόνωση και μεγάλες ευκαιρίες που εξαρτώνται από σένα

Η ερωτική σου ζωή τονώνεται ευχάριστα, πράγμα που σου δίνει την ευκαιρία να έρθεις κοντά με τον σύντροφό σου για να συζητήσεις και σοβαρότερα θέματα. Μπορεί επίσης να φέρει ανησυχία, ανασφάλεια και ζήλεια γιατί ίσως συνειδητοποιήσεις ότι θέλετε διαφορετικά πράγματα. Χρειάζεται να σταματήσεις να προσποιείσαι για να συντηρήσεις καταστάσεις και να μειώνεις τον εαυτό σου. Ο Κρόνος σε ευθεία πορεία (18) δίνει ένα χεράκι τουλάχιστον όσον αφορά στα σχέδια και τις δραστηριότητές σου, καθώς και τις φιλίες σου. Κάποιες σχέσεις και ασχολίες ίσως γίνουν τεράστια πίεση στους ώμους σου για να μείνουν ανάπόφευκτα πίσω με την πρόοδο του χρόνου ή να αλλάξουν τελείως. Στην καριέρα σου όλες οι πόρτες είναι ανοιχτές, όμως εξαρτάται από σένα το αν θα οδηγήσουν κάπου, αφού η αμφιβολία ή ο διστάγμός σου μπορούν να σε εμποδίσουν από το να τις περάσεις. A

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτες Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Direct Market Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

ΒΡΕΙΤΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ:

Αερομεταφορά

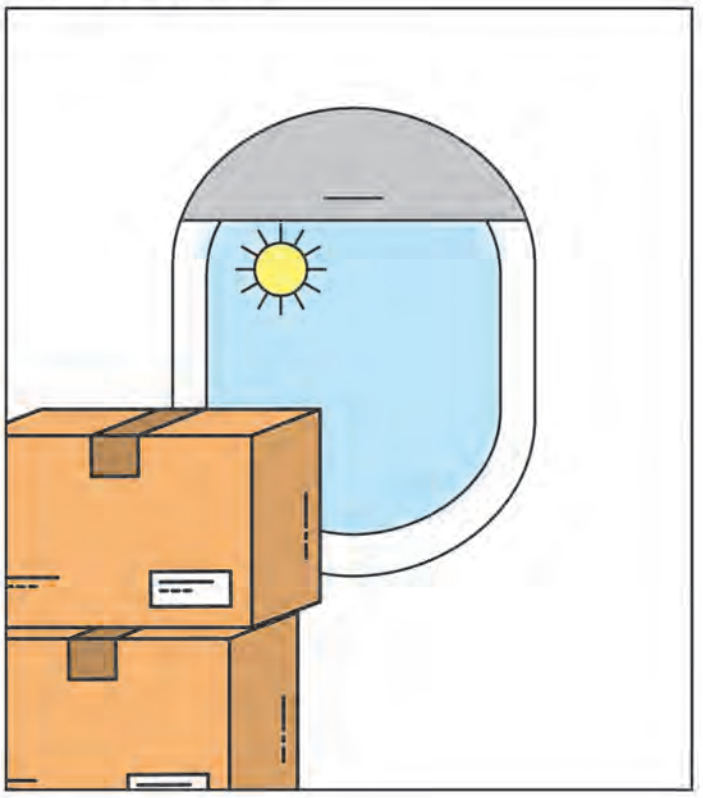

ACS Cyprus Economy

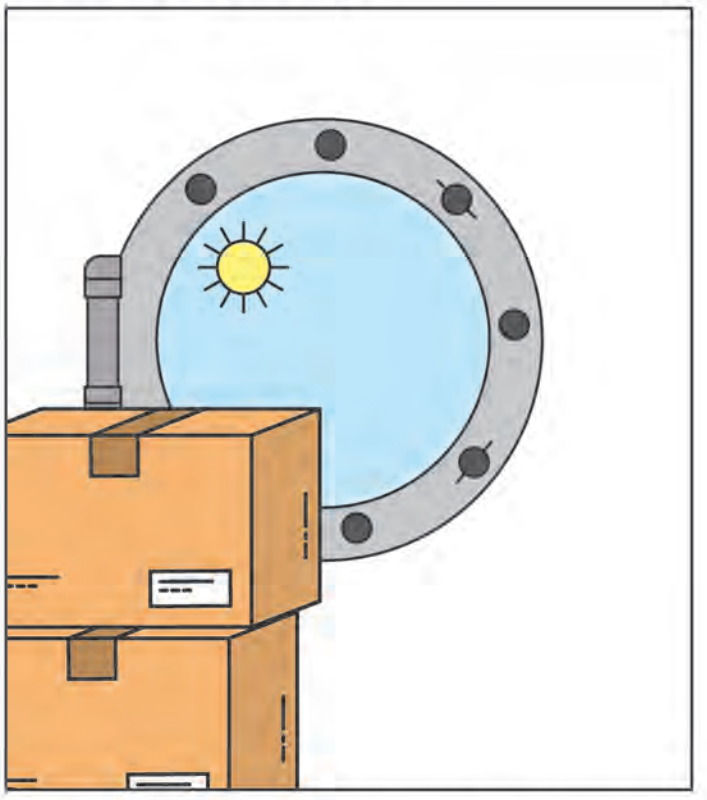

Λύση: Η μεγαλύτερη διαφορά είναι το -75% στο κόστος της μεταφοράς.

ACS Cyprus Economy.

Η πιο οικονομική επιλογή για τις αποστολές του e-shop σας σε παραγγελίες από Κύπρο.

Κάντε τις αποστολές σας **ακτοπλοϊκώς** με την ACS και δείτε άμεσα διαφορά στα κόστη, με **έως και 75% χαμηλότερες χρεώσεις**, σε σχέση με τις αντίστοιχες της ταχυδρομικής αγοράς.
Με online ενημέρωση σε πραγματικό χρόνο για την πορεία της κάθε αποστολής, από το σύστημα **track and trace** της ACS, αλλά και **προσωπικές ειδοποιήσεις στο κινητό ή το email του παραλήπτη,** κατά την άφιξη της παραγγελίας του στο κατάστημα παράδοσης στην Κύπρο.

Μοναδικό κέρδος, από τη Νο1 εταιρεία ταχυμεταφορών στην Ελλάδα.

Quest GROUP

Έδρα: **ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25**, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311
www.acscourier.gr

ACS
Τα πάντα, παντού.

APIVITA
APIVITA
AQUA
BEELICIOUS
OIL-FREE
HYDRATING GEL-CREAM
GEL-CRÈME HYDRATANT
NON GRAS
LIGHT TEXTURE
TEXTURE LÉGÈRE
ΜΕ ΠΑΤΕΝΤΑΡΙΣΜΕΝΟ
ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΠΡΟΠΟΛΗΣ**
ΕΩΣ 98%
ΦΥΣΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ
AQUA BEELICIOUS
93%*
ΕΝΥΔΑΤΩΣΗ
ΑΙΣΘΗΣΗ ΦΡΕΣΚΑΔΑΣ
ΑΠΑΛΟ ΤΕΛΕΙΩΜΑ
www.apivita.com
POLLINATE BEAUTY
* % ικανοποίησης - κλινική μελέτη αυτοαξιολόγησης - 30 γυναίκες 20-30 ετών ** GR 10007520